

Innst. 4 L

(2012–2013)

**Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen**

Prop. 1 LS (2012–2013)

**Innstilling fra finanskomiteen om skatter, avgifter og toll 2013 –
lovsaker**

Innst. 4 L

(2012–2013)

**Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen**

Prop. 1 LS (2012–2013)

**Innstilling fra finanskomiteen om skatter, avgifter og toll 2013 –
lovsaker**

Innhold

		Side			Side
1.	Innledning	5	11.	Omdanning til aksjeselskap fra norskregistrert utenlandsk foretak med begrenset ansvar som skattemessig er hjemmehørende i Norge	14
1.1	Sammendrag	5		Sammendrag	14
1.2	Komiteens merknader	5		Komiteens merknader	15
2.	Endringer i formuesskatten – ligningsverdi av sekundærbolig og næringseiendom	5	11.1	Sammendrag	14
2.1	Sammendrag	5	11.2	Komiteens merknader	15
2.2	Komiteens merknader	6	12.	Bruk av formuesgrunnlag ved eiendomsskattetaksering av bolig	15
3.	Økt minstefradragsats	6	12.1	Sammendrag	15
3.1	Sammendrag	6	12.2	Komiteens merknader	17
3.2	Komiteens merknader	6	13.	Fritak for eiendomsskatt på vernet grunn og lavproduktive utmarksområder i statlig eie	17
4.	Særfradrag for enslige forsørgere	8	13.1	Sammendrag	17
4.1	Sammendrag	8	13.2	Komiteens merknader	19
4.2	Komiteens merknader	8	14.	Opphevelse av vei- og banefritaket	19
5.	Fradraget for fagforeningskontingent	8	14.1	Sammendrag	19
5.1	Sammendrag	8	14.2	Komiteens merknader	21
5.2	Komiteens merknader	9	15.	Refusjon av merverdiavgift for transportører i utlandet	21
6.	Gevinstbeskatning ved realisasjon av tomannsbolig	9	15.1	Sammendrag	21
6.1	Sammendrag	9	15.2	Komiteens merknader	23
6.2	Komiteens merknader	10	16.	Ligningsloven § 6-15 om kontroll hos tredjepart mv.	23
7.	Endringer i skattereglene for uføreytelser fra 2015	10	16.1	Sammendrag	23
7.1	Sammendrag	10	16.2	Komiteens merknader	23
7.2	Komiteens merknader	11	17.	Helsesektorens tilgang til folkeregisteropplysninger	23
8.	Beskatning av aksjer mv. som forvaltes av livsforsikrings-selskap og pensjonsforetak	11	17.1	Sammendrag	23
8.1	Sammendrag	11	17.2	Komiteens merknader	24
8.2	Komiteens merknader	13	18.	Drosjesentralers opplysninger til skatte- og avgiftsmyndighetene	24
9.	Oppheving av skatteplikt for inntekt og avskjæring av fradragsrett for kostnader og tap ved utvinning av petroleum i utlandet	13	18.1	Sammendrag	24
9.1	Sammendrag	13	18.2	Komiteens merknader	25
9.2	Komiteens merknader	14	19.	Omtalesaker	25
10.	Endringer i reglene om avskjæring av fradragsrett ved tap på fordring mellom nærstående selskap	14	19.1	Sammendrag	25
10.1	Sammendrag	14	19.1.1	Aktivitetsskatt for finansiell sektor	25
10.2	Komiteens merknader	14	19.1.2	Eiendomsskatt på maskiner og annet tilbehør til verk og bruk	25
			19.1.3	Utfasing av særfradrag for store sykdomsutgifter – videre prosess	25
			19.1.4	Nedre grense i grunnrenteskatten ...	25
			19.1.5	Avgiftsplikt på mineralolje og bensin	26

	Side		Side		
19.1.6	Skattefritak etter skatteloven §§ 11-21 og 11-22 – departementets praksis i 2011	26	21.1.22	Forskuddsskatt for selvstendig næringsdrivende	40
19.2	Komiteens merknader	26	21.1.23	Skattefritak for treningskort og kollektivkort	41
19.2.1	Innledning	26	21.1.24	Beskatning av erstatning som følge av skade	41
19.2.2	Aktivitetsskatt for finansiell sektor	26	21.2	Arveavgift	42
19.2.3	Eiendomsskatt på maskiner og annet tilbehør til verk og bruk	28	21.2.1	Arveavgift – rabatten for ikke-børsnoterte aksjer	42
19.2.4	Utfasing av særfradrag for store sykdomsutgifter – videre prosess	28	21.2.2	Herreløs arv	42
20.	Oppretting og presisering av lovtekst	28	21.2.3	Arveavgift på næringsvirksomhet ...	42
20.1	Sammendrag	28	21.2.4	Avvikling av arveavgiften	43
20.1.1	Eigedomsskattelova	28	21.3	Merverdiavgift	44
20.1.2	Skatteloven § 9-14	28	21.3.1	Merverdiavgift på frukt, grønt og sukkerholdige drikker	44
20.1.3	Skatteloven § 12-2 bokstav g	29	21.3.2	Merverdiavgift på e-bøker	44
20.2	Komiteens merknader	29	21.3.3	Merverdiavgift elbiler	45
21.	Andre forslag og merknader	29	21.3.4	Moms på mat, herunder fritak for økologiske produkter, frukt og grønt	45
21.1	Skatt	29	21.3.5	Merverdiavgift på billetter til enkelte idrettsarrangement	46
21.1.1	Boligsparing for ungdom (BSU)	29	21.3.6	Beløpsgrensen for årlig oppgavetermin	46
21.1.2	Individuell pensjonssparing	29	21.3.7	Registreringsgrensen for frivillige organisasjoner	47
21.1.3	Skattefunn	30	21.4	Folketrygdavgifter	47
21.1.4	Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år	30	21.4.1	Frikortgrensen	47
21.1.5	Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers elbil	31	21.4.2	Arbeidsgiveravgift for frivillige organisasjoner	48
21.1.6	Fradragsrammen for gaver til frivillige organisasjoner	31	21.4.3	Fritak for arbeidsgiveravgift for lærlinger	48
21.1.7	Innslagspunktet for grunnrente-beskatning	33	21.4.4	Fritak for arbeidsgiveravgift for nystartede bedrifter	49
21.1.8	Avskrivninger	33	21.4.5	Trygdeavgift, AFP-pensjonister	49
21.1.9	Direkte fradragsføring for FoU	34	21.5	Forslag til lovendringer på andre områder	49
21.1.10	Skattefradrag for pensjonsinntekt	34	21.5.1	Lønnsgarantiordningen	49
21.1.11	Barnefradrag	34	21.5.2	Frukt og grønt i skolen	50
21.1.12	Regnskapsligning fredede bygninger	35	21.5.3	Leksehjelp	51
21.1.13	Forskningsinstitutters skattefritak ...	35	21.5.4	Utvidet rett til omsorgspenger, selvstendig næringsdrivende	51
21.1.14	Fribeløp ved kjøp av aksjer i egen bedrift	36	21.5.5	Sosiale rettigheter for selvstendig næringsdrivende	52
21.1.15	Jordbruksfradrag	36	21.5.6	OTP, selvstendig næringsdrivende	53
21.1.16	Gevinstbeskatning ved realisasjon av landbrukseiendommer	37	21.5.7	Sykelønnsordningen	54
21.1.17	Frdrag for reise mellom hjem og arbeid	38	21.5.8	Ventelønn i staten	55
21.1.18	Beskatning av fri telefon og andre elektroniske kommunikasjons-tjenester	38	21.5.9	Idrettens tippenøkkelandel	55
21.1.19	Skattefritak for arbeidsgiver-finansiert månedskort på kollektivtransport	38	22.	Forslag fra mindretall	56
21.1.20	Skattefritak for gevinster/premier i forbindelse med samfunnsnyttige formål	39	23.	Komiteens tilråding	73
21.1.21	Formuesskatt - aksjerabatt	39		Vedlegg.....	80

Innst. 4 L

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 1 LS (2012–2013)

Innstilling fra finanskomiteen om skatter, avgifter og toll 2013 – lovsaker

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

I Prop. 1 LS for 2012–2013 ble Stortinget bedt om å vedta lovendringer i

- lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering
- lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane
- lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)
- lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)
- lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)
- lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatt- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)
- lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)
- lov 22. juni 2012 nr. 44 om endringar i eigedomsskattelova.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Gunvor Eldegard, Gerd Janne Kristoffersen, Marianne Marthinsen, lederen Torgeir Micaelsen, Torfinn Opheim, Knut Storberget og Dag Ole Teigen, fra Fremskrittspartiet, Jørund Rytman, Ketil Solvik-Olsen, Kenneth

Svendsen og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Gunnar Gundersen, Arve Kambe og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Geir-Ketil Hansen, fra Senterpartiet, Magnhild Meltveit Kleppa, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Borg-hild Tenden, viser til at denne innstillingen behandler lovsaker fremmet av regjeringen i Prop. 1 LS for 2012–2013 og lovforslag fremmet under komitébehandlingen. Regjeringens vurderinger, orienteringer og lovforslag er nærmere omtalt i proposisjonen. I innstillingen er hovedsakelig kortere sammendrag av regjeringens saksomtaler referert. For nærmere omtale av gjeldende rett, departementets vurderinger og forslag samt økonomiske og administrative konsekvenser, se proposisjonen.

Komiteen viser til brev av 2. november 2012 fra finansminister Sigbjørn Johnsen om korrigering av feil i Prop. 1 LS for 2012–2013. Brevet følger som vedlegg til denne innstillingen.

Komiteen viser ellers til sine merknader nedenfor og merknader inntatt i Innst. 2 S og 3 S for 2012–2013.

2. Endringer i formuesskatten – ligningsverdi av sekundærbolig og næringsseiendom

2.1 Sammendrag

Sekundærbolig og næringsseiendom verdsettes fremdeles vesentlig lavere i formuesskatten enn andre investeringsobjekter. Det er både attraktivt og enkelt for bemidlede personer å redusere sin skattemessige formue ved å investere i fast eiendom. Skjevhetene i verdsettingen vrir investeringene og svekker omfordelingen gjennom formuesskatten.

Regjeringen foreslår å øke ligningsverdiene av sekundærbolig og næringseiendom fra 40 pst. til 50 pst. av anslått markedsverdi. Sikkerhetsventilen på 60 pst. av markedsverdi holdes uendret. (I Innst. 3 S (2012–2013) behandles regjeringens forslag om å øke bunnfradraget til 870 000 kroner. Ektepar, som lignes under ett for begge formue, får samlet et bunnfradrag på 1 740 000 kroner med det forslaget.)

For sekundærbolig foreslås endringen gjennomført ved endring i skatteloven § 4-10 annet ledd tredje punktum. For næringseiendom følger prosentandelen av § 4-10-4 i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring av skatteloven (FSFIN). Departementet vil gjøre nødvendige endringer i FSFIN § 4-10-4 dersom forslaget blir vedtatt av Stortinget.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 4-10. Det foreslås at endringene trer i kraft fra og med inntektsåret 2013.

2.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Venstre, slutter seg til regjeringens forslag om å øke ligningsverdiene av sekundærbolig og næringseiendom fra 40 til 50 pst. av anslått markedsverdi.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til nærmere omtale i Innst. 2 S (2012–2013) punkt 3.2.21.2.1.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at formuesbeskatning er en særnorsk dobbeltbeskatning som på sikt bør fjernes. Formuesskatten tapper bedrifter for kapital, noe som fører til redusert verdiskaping og derigjennom begrenser kapitalisters vilje og økonomiske evne til å skape nye arbeidsplasser i Norge. Formuesskatten er en skatt på sparing og investering, og er derfor noe samfunnet burde oppmuntre til, ikke straffe gjennom skattesystemet.

Disse medlemmer har som mål å fjerne formuesskatten. Som et skritt på veien mot dette målet, foreslår disse medlemmer å øke innslagspunktet for formuesskatt fra 870 000 kroner til 1 000 000 kroner. Disse medlemmer viser til forslag i Innst. 3 S (2012–2013).

Disse medlemmer går samtidig imot regjeringens forslag om å øke ligningsverdiene av sekundærbolig og næringseiendom med 10 pst.

Komiteens medlemmer fra Høyre har merket seg at en økende andel av formuesskatten betales av stadig færre, og at formuesskatten på

«arbeidende kapital» har doblet seg fra 2005. Med de skattegrep regjeringen nå foreslår, der heving av bunnfradraget foreslås finansiert bl.a. gjennom heving av ligningsverdien på næringseiendom, regner disse medlemmer med at denne trenden vil forsterke seg i 2013.

Disse medlemmer vil trappe ned formuesskatten, men dette må gjøres med et perspektiv på flere år. Det er viktig å komme i gang nå, og disse medlemmer foreslår at bunnfradraget heves til 1 mill. kroner (2 mill. kroner for ektepar), satsen reduseres fra 1,1 pst. til 1 pst. og gjeninnfører en verdsetningsrabatt på aksjer på 10 pst. I sum er dette målrettede tiltak for å styrke norsk, privat eierskap.

Disse medlemmer viser til merknader og forslag om gjeninnføring av aksjerabatt i kapittel 21, samt merknader og forslag i Innst. 3 S (2012–2013).

3. Økt minstebradragssats

3.1 Sammenheng

Regjeringen foreslår å øke satsen i minstebradraget i lønnsinntekt med 2 prosentpoeng, fra 38 pst. til 40 pst. Økt sats i minstebradraget i lønnsinntekt vil ha skattemessig betydning for personer med lønnsinntekt under 213 950 kroner.

Det vises til forslag til endring i satsen i minstebradraget i lønnsinntekt i skatteloven § 6-32 første ledd bokstav a første punktum. Departementet foreslår at lovendringen trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2013.

3.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Venstre, slutter seg til regjeringens forslag om økt minstebradragssats i lønnsinntekt fra 38 til 40 pst.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet anser bunnfradragene for å være et viktig skattepolitisk verktøy. Bunnfradragene reduserer skattebyrden, noe som er særlig merkbart for folk med lavere og midlere inntekter. Dette fordi bunnfradragene gis uavhengig av inntektens størrelse, noe som betyr at personer med lavere og midlere inntekter vil få størst økonomisk nytte av slike fradrag.

Disse medlemmer registrerer at til tross for regjeringens retorikk om at «alle skal med», opplever stadig flere mennesker i arbeidsfør alder å stå utenfor arbeidslivet. I dag gjelder dette mer enn 600 000 mennesker, eller over 20 pst. av alle nordmenn mellom 18–65 år. At en så stor andel står utenfor den regulære arbeidsstyrken er ikke bærekraftig og er et alvorlig varsel for fremtiden. Disse medlemmer

ønsker ikke å kutte i sosiale ytelser til folk som av ulike årsaker står utenfor arbeidslivet, men heller skape insentiver for å få flere folk ut i arbeid. Det vil være positivt for den enkelte og for samfunnet. Disse medlemmer ønsker derfor å øke minstefradraget for arbeidstakere fra regjeringens foreslåtte 81 300 kroner til 101 300 kroner. Dette vil generelt utgjøre en skattelettelse på 5 600 kroner.

Disse medlemmer foreslår også at minstefradraget for alderspensjonister økes fra 68 050 kroner til 82 000 kroner. Satsen for fradraget foreslås økt fra 26 pst. til 34 pst.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013).

Disse medlemmer fremmer her følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og formue gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. Minstefradrag i pensjonsinntekt fra alderspensjon, jf. § 6-31 første ledd bokstav b, gis med 34 prosent av summen av slik inntekt. Minstefradrag i annen pensjonsinntekt, jf. § 6-31 første ledd bokstav b, gis med 26 prosent av summen av slik inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at heving av minstefradraget er et treffsikkert tiltak med svært god sosial profil. Regjeringens lønnsjustering av øvre grense og økning av prosent-satsen til 40 pst. avslører at ambisjonsnivået fortsatt er lavt. Fastsettelse av grenser for minstefradraget er den enkeltbeslutning som påvirker flest skattytere i Norge. Disse medlemmer viser til at regjeringen Bondevik II økte minstefradraget kraftig i forhold til det denne regjeringen har gjort. For norsk velferd og arbeidsmarked er det helt sentralt å stimulere flere til å jobbe fremover, og disse medlemmer mener det er en betydelig dynamikk knyttet til nettopp denne delen av skattesystemet. Disse medlemmer vil gjennom heving av minstefradraget i lønnsinntekt øke incentivet for flere til å jobbe. Disse medlemmer foreslår derfor å heve øvre grense med 4 000 kroner ut over regjeringens forslag, dvs. til 85 300 kroner, samtidig som prosent-satsen økes med ytterligere 3 prosentpoeng ut over regjeringens forslag, til 43 pst.

Disse medlemmer viser til endringsforslag i skattevedtaket i Innst. 3 S (2012–2013), og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 43 pst. av summen av slik inntekt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett for 2013 og merknader i hhv. Innst. 2 S (2012–2013) og Innst. 3 S (2012–2013), hvor det framgår at dette medlem foreslår et kraftig grønt skatteskifte hvor 9 mrd. kroner omfordeles fra skatt på arbeid og næringsliv til økte avgifter på miljøfiendtlig adferd. Samlet gir Venstres skatte- og avgiftsopplegg i 2013 en netto bokført skattelette på 976 mill. kroner, hvorav det foreslås en samlet lette i person- og pensjonistbeskatning på 5,5 mrd. kroner.

Som et ledd i en slik omlegging, og for å gi relativt sett mest skattelette til de med lave lønns- og pensjonsinntekter, foreslår dette medlem å øke satsen i minstefradraget i lønnsinntekt med 5 prosentpoeng, fra 40 til 45 pst., ut over den økningen regjeringen foreslår. Dette medlem foreslår videre å øke satsen i minstefradraget i pensjonsinntekt med 2 prosentpoeng, fra 26 til 28 pst.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 45 prosent av summen av slik inntekt.

II

Skatteloven § 6-32 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. Minstefradrag i pensjonsinntekt, jf. § 6-31 første ledd bokstav b, gis med 28 prosent av summen av slik inntekt.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

4. Særfradrag for enslige forsørgere

4.1 Sammendrag

Regjeringen foreslår å avvikle ordningen med skatteklasse 2 for enslige forsørgere og videreføre fordelene ved klasse 2 i et nytt særfradrag for reelle enslige forsørgere.

Hovedregelen er at personlige skattytere lignedes hver for seg i skatteklasse 1. Enslige forsørgere og ektefeller der den ene har lav eller ingen inntekt og dermed lignedes under ett, lignedes i skatteklasse 2. Ligning i klasse 2 innebærer at skattyter får et høyere personfradrag og eventuelt finnmarksfradrag enn ved ligning i klasse 1. For inntektsåret 2012 er fordelene ved klasse 2 om lag 12 700 kroner. For skattytere bosatt i Nord-Troms og Finnmark er fordelene om lag 14 800 kroner.

Ordningen med klasse 2 tilfaller mange som ikke kan anses som reelle enslige forsørgere. Enslige forsørgere som får samboer på varig basis, beholder skatteklasse 2 så lenge de ikke får barn med samboeren eller gifter seg. Anslagsvis 25 pst. av enslige forsørgere som lignedes i klasse 2, har i realiteten samboer.

Ordningen er dårlig tilpasset den stadig vanligere praksisen med felles omsorg for barna ved separasjon og skilsmisse. Foreldrene kan lignedes i skatteklasse 2 annethvert år, men det forutsetter at de er enige om fordelingen, og at skattekontoret hvert år får opplysninger om hvem av dem som skal ha klasse 2. Ordningen er dessuten lite fleksibel for personer som endrer sivilstatus i løpet av året. Dette skyldes at klasse 2 gis for hele inntektsåret basert på status ved årets utgang.

Etter forslaget skal det nye særfradraget kun gis til enslige forsørgere som mottar utvidet barnetrygd etter barnetrygdloven § 9. Utvidet barnetrygd er barnetrygd for ett barn mer enn forsørgeren faktisk bor sammen med, og gis til enslige forsørgere med barn under 18 år. Retten til utvidet barnetrygd opphører dersom mottakeren har inngått samboerskap som har vart over 12 måneder, får barn med samboer eller gifter seg. Disse vilkårene sikrer dermed at ytelsen kun gis til de som kan anses som reelle enslige forsørgere. Ved å knytte retten til særfradraget til mottak av utvidet barnetrygd blir det samsvar mellom hvem som defineres som enslig forsørger etter barnetrygdloven og skatteloven.

Det nye særfradraget skal gis i alminnelig inntekt med et fastsatt beløp per måned. Det kan dermed graderes etter antall måneder i løpet av inntektsåret man har vært enslig forsørger. Fradraget vil kunne deles med en halvpart på hver av foreldrene hvis de har avtalt delt bosted for barnet (barna).

Etter forslaget skal størrelsen på særfradraget i 2013 settes slik at fordelene ved klasse 2 opprettholdes. Enslige forsørgere som oppfyller de nye vilkårene, vil dermed komme uendret ut. Personer som tid-

ligere ble lignet i klasse 2, men som ikke får det nye særfradraget, vil få en skatteøkning. Dette gjelder i første omgang tidligere enslige forsørgere som har fått samboer på varig basis, men også enkelte personer som forsørger barn over 18 år. Enslige forsørgere i Nord-Troms og Finnmark vil også få en innstramning ettersom det nye særfradraget ikke kompenserer for at finnmarksfradraget er høyere i klasse 2. Enslige forsørgere som mottar overgangsstønning og skattekkes etter skattebegrensingsregelen, berøres ikke. Arbeidstaker fra et annet EØS-land som mottar utvidet barnetrygd, vil ha rett til det nye særfradraget dersom vedkommende skattekkes for hele eller tilnærmet hele sin inntekt i Norge, jf. skatteloven § 6-71.

Forslaget om å erstatte klasse 2 for enslige forsørgere med et nytt særfradrag anslås å øke provenyet med om lag 425 mill. kroner påløpt og 340 mill. kroner bokført i 2013.

Forslaget vil føre til forenklinger for skatteetaten, som vil kunne gi særfradraget basert på innberetning fra Nav. For Nav innebærer forslaget at det må innføres nye rutiner for innberetning til skatteetaten av utbetalinger av utvidet barnetrygd.

Forslag til Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2013 § 6-6 behandles i Innst. 3 S for 2012–2013. Departementet viser til forslag til skatteloven ny § 6-80 og endringer i § 15-4. Departementet foreslår at lovendringene trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2013.

4.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlem fra Venstre støtter regjeringens forslag om å avvikle ordningen med skatteklasse 2 for enslige forsørgere og videreføre fordelene ved klasse 2 i et nytt særfradrag for reelle enslige forsørgere. Dette er i tråd med de forslag Venstre har fremmet ved de siste budsjettbehandlingene om en mer rendyrket skatteklasse for enslige forsørgere.

Dette medlem viser til at Venstre i sitt alternative statsbudsjett foreslår å heve personfradraget i skatteklasse 1 fra 47 150 til 49 000 kroner og at særfradraget for enslige forsørgere heves tilsvarende. Dette medlem viser til konkrete forslag om dette i Innst. 2 S (2012–2013) og 3 S (2012–2013).

5. Fradraget for fagforeningskontingent

5.1 Sammendrag

Etter skatteloven § 6-20 kan arbeidstakere på nærmere vilkår kreve fradrag for betalt fagforeningskontingent med inntil 3 750 kroner. Aktive yrkes-

utøvere og næringsdrivende kan få fradrag for kontingent betalt til visse yrkes- og næringsorganisasjoner med samme beløp, eller med inntil 2 promille av samlet lønnsutbetaling, jf. skatteloven § 6-19.

Fradraget for fagforeningskontingent ble i tråd med regjeringspartienes politiske plattform i Soria Moria I doblet i perioden 2006–2009. I Soria Moria II skriver regjeringen at den vil øke fradraget for fagforeningskontingent. Det maksimale fradraget ble økt fra 3 660 kroner for 2011 til 3 750 kroner for 2012. Regjeringen foreslår en ytterligere økning for inntektsåret 2013, til 3 850 kroner. Forslaget innebærer en skattelettelse på om lag 8 mill. kroner påløpt og 6 mill. kroner bokført i 2013.

Det vises til forslag til endring i skatteloven § 6-19 annet ledd fjerde punktum og § 6-20 fjerde ledd annet punktum. Det foreslås at endringene trer i kraft fra og med inntektsåret 2013.

5.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Venstre, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener skattefradrag for fagforeningskontingenten er en favorisering av visse arbeidstakere fremfor andre, og disse medlemmer ser ingen grunn til at en enkelt arbeidstakers kontingent for frivillig medlemskap i en fagforening skal finansieres av samtlige skattebetalere gjennom et spleiselag. Et slikt skattefradrag er samtidig et indirekte angrep på de som velger å benytte seg av sin rett til ikke å være fagorganisert. Disse medlemmer foreslår derfor å fjerne fagforeningsfradraget.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-20 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre viser til at skattefradraget for fagforeningskontingent under den sittende regjeringen har økt betydelig mer enn andre fradrags- og beløpsgrenser i skatteloven. Dette innebærer en uakseptabel forskjellsbehandling av skattytere, og dette medlem vil derfor redusere fradraget til det nivået det var på i forbindelse med

regjeringen Bondevik IIs siste statsbudsjettforslag, 1 800 kroner pr. år.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 1 800 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

6. Gevinstbeskatning ved realisasjon av tomannsbolig

6.1 Sammendrag

Skattereglene for tomannsboliger var særlig gunstige fram til 2012. Inntektene fra utleie av inntil halvparten av boenheten som eieren bodde i samt hele den andre boenheten, var skattefrie. Skattefritaket gjaldt også om den utleide boenheten hadde større utleieverdi enn boenheten eieren brukte selv. Fra 2012 ble skatteloven § 7-2 endret slik at leieinntekter fra tomannsbolig nå bare er skattefrie når eieren bruker minst halvparten av tomannsboligen selv, regnet etter utleieverdien.

Gevinstbeskatningsreglene er fortsatt spesielt gunstige for tomannsboliger sammenlignet med andre boligtyper. Tomannsboliger kan realiseres skattefritt dersom eieren bruker minst halvparten av den ene boenheten selv, regnet etter utleieverdien. For andre boligtyper må eieren bruke minst halvparten av bygningen (regnet etter utleieverdi) for å kunne realisere boligen skattefritt.

Departementet mener at vilkårene om brukens omfang for å kunne realisere tomannsboliger skattefritt bør være de samme som for å få skattefrie inntekter fra utleie av slike boliger. Vilårene for skattefri realisasjon av tomannsboliger bør derfor tilpasses endringen fra 2012 for skattefrie leieinntekter. Det vil likestille tomannsboliger med andre boligtyper også når det gjelder gevinstbeskatning. Departementet foreslår derfor å endre skatteloven § 9-3 tredje ledd, slik at også eiere av tomannsboliger må ha brukt minst halvparten av bygningen som egen bolig (regnet etter utleieverdi) for at hele gevinsten ved realisa-

sjon av boligen skal være skattefri. Forslaget antas å ha ubetydelige provenyvirksomheter.

Departementet viser til forslag til endring i skatteloven § 9-3 tredje ledd. Det foreslås at endringen trer i kraft fra og med inntektsåret 2013.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

7. Endringer i skattereglene for uføreytelser fra 2015

7.1 Sammendrag

Folketrygdens uførepensjon skal erstattes av ny uføretrygd fra 2015. Stortingets vedtak om at bruttoytelsen for nye uføre fra 2015 skal økes til 66 pst. av tidligere inntekt (opp til 6 G) forutsetter at ny uføretrygd skattlegges som lønn. Dagens uførepensjon skal også konverteres til ny uføretrygd som skattlegges som lønn. Med like skatteregler for lønn og uføreytelser vil det bli enklere å kombinere arbeid og trygd. Det blir enklere å gjennomskue de økonomiske konsekvensene av å bli ufør og av å arbeide mens man mottar uføretrygd.

Departementet fremmer her forslag til nødvendige endringer i folketrygdloven og skatteloven. Forslaget er en oppfølging av endringer i folketrygdloven vedtatt 16. desember 2011.

Skattlegging av ny uføretrygd som lønnsinntekt innebærer at særreglene for beskatning av uførepensjon må oppheves. Departementet foreslår derfor å oppheve reglene om skattebegrensning ved uførhet og særfradraget for uførhet. Videre foreslås endringer i skatteloven slik at satsen og beløpsgrensene for minstefradraget blir de samme som for lønnsinntekt. I tillegg foreslås en endring i folketrygdloven slik at trygdeavgiftssatsen for den nye uføreytelsen blir den samme som for lønnsinntekt, det vil si 7,8 pst. Etter som den nye uføretrygden skal skattlegges som lønnsinntekt og ikke lenger omfattes av pensjonsinntektsbegrepet i skatteloven §§ 5-42 og 12-2, må også disse bestemmelsene endres.

Dagens uførepensjon er omfattet av reglene om kildeskatt på pensjon. Departementet foreslår en lovendring for å tydeliggjøre at også den nye uføretrygden etter folketrygdloven og uføreytelser fra andre ordninger skal omfattes av kildeskattreglene.

Etter omlegging av folketrygdens uførepensjon skal uføres opptjening av alderspensjon skje på grunnlag av den bortfalte inntekten, og ikke på grunnlag av selve uføreytelsen. Uføreytelsen vil dermed ikke i seg selv være pensjonsgivende. Det foreslås derfor et unntak for denne ytelsen i folketrygdlovens bestemmelse om pensjonsgivende inntekt.

Det foregår nå et arbeid med å tilpasse uføreytelsen fra offentlige tjenstepensjonsordninger til ny uføretrygd fra folketrygden. Videre vil Banklovkomisjonen i sin neste utredning foreslå tilpasninger i reglene for uførepensjon fra private tjenstepensjonsordninger til ny uføretrygd fra folketrygden. Det vil være en klar fordel om uførepensjon fra andre ordninger enn folketrygden også skattlegges som lønn, på linje med andre helserelaterte ytelser fra folketrygden som denne pensjonen ofte kombineres med. Det sikrer et enklere og mer ensartet skattesystem for trygdede med tilleggsytelser fra andre ordninger. Departementet foreslår derfor at alle lovendringene også skal gjelde for uføreytelser fra andre ordninger enn folketrygden. Av hensyn til personer som får en skatteskjerpelse uten å bli kompensert gjennom økt uføretrygd fra folketrygden, foreslås det at departementet gis hjemmel til å gi regler som i en overgangsperiode letter overgangen til de nye skattereglene for enkelte skattytergrupper som mister et halvt særfradrag.

Forslaget vil på usikkert grunnlag redusere statens nettoutgifter med om lag 80 mill. kroner i 2015 for dagens uføre som mottar uførepensjon fra andre ordninger enn folketrygden. Virkningen knyttet til nye uføre etter 2015 som mottar uførepensjon fra andre ordninger, vil avhenge av hvordan ordninger i privat og offentlig sektor tilpasses ny uføretrygd fra folketrygden. Økonomiske virkninger er nærmere omtalt i punkt 4.6 i proposisjonen.

Departementet viser til forslag til endringer i folketrygdloven §§ 3-15 og 23-3 og skatteloven §§ 2-3, 5-42, 6-32, 12-2, 16-1, 17-1 og 17-2 samt forslag til oppheving av skatteloven § 6-81. Det foreslås at alle endringene trer i kraft samtidig med innføring av den nye uføretrygden, trolig fra og med inntektsåret 2015. Forslaget vil følgelig ikke ha virkning på budsjettet for 2013.

Ikrafttredelse og overgangsregler

Endringene i skatteloven må tre i kraft samtidig med innføring av den nye uføretrygden i folketrygden, trolig fra og med inntektsåret 2015. For å kunne samordne ikrafttredelsestidspunktene foreslår departementet at endringene i folketrygdloven og skatteloven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Som det fremgår i punkt 4.6.2 i proposisjonen, vil skattytere som kun mottar uføreytelse fra annen ordning enn folketrygden, få økt skatt som følge av omlegging til lønnsbeskatning. Dette gjelder i hovedsak personer med lav uføregrad, dvs. under 50 pst. ufør, og som derfor ikke har krav på uførepensjon fra folketrygden. Flere vil miste det halve særfradraget som de får i dag, uten at dette kompenseres gjennom økt uføreytelse fra folketrygden. Departementet mener imidlertid at det ikke er noen løsning å videreføre

dagens særskilte regler for å skjerme dem som bare mottar uførepensjon fra ordninger hvor økt skatt ikke kompenseres gjennom økt bruttoytelse. En slik skjerming kunne gi en urimelig forskjell i skattleggingen av personer med uføredekning utover folketrygden og personer som bare mottar uføretrygd fra folketrygden. Dessuten innebærer dagens regler en forskjellsbehandling ettersom halvt særfradrag bare gis til mottakere av uførepensjon fra lovbestemte ordninger, som for eksempel Statens pensjonskasse. Disse får dermed en fordel sammenlignet med dem som mottar uførepensjon fra ordninger som ikke er lovbestemte. Departementet foreslår at det gis en overgangsregel som gir departementet hjemmel til i forskrift å gi regler som, for en periode, reduserer skatteskjerpelsen for enkelte skattytergrupper som mister et halvt særfradrag for uførhet uten at dette kompenseres gjennom økt brutto uføreytelse fra folketrygden. Det vil lette overgangen til nye regler for denne gruppen. Det tas sikte på at overgangsreglene utformes slik at fordelene av halvt særfradrag for uførhet fases ut gradvis over flere år for de som har halvt særfradrag og ikke mottar ytelser fra folketrygden i 2014. Det vises til forslag til overgangsregel til endringer i skattereglene for uførepensjon.

7.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet deler regjeringens uttalte ambisjon om å rydde opp i de ulike trygdeytelsene. Disse medlemmer slutter seg derfor til regjeringens forslag. Da det i ledsagende tekst er referert til kildeskatten, ønsker disse medlemmer å poengtere at kildeskatten ikke harmonerer med skattesystemet for øvrig. Pensjon er en rettighet basert på opptjening, og disse medlemmer finner det urimelig at norske pensjonister som velger å tilbringe sine solnedgangsår i varmere land skal bli pålagt å betale kildeskatt på sin pensjon. Pensjonister som bor i andre land er ingen utgiftspost for Norge, og de bør da heller ikke være en inntektskilde for den norske stat.

8. Beskatning av aksjer mv. som forvaltes av livsforsikringsselskap og pensjonsforetak

8.1 Sammendrag

Fritaksmetoden for aksjer mv. har vist seg å gi en utilsiktet, ubegrunnet skattefordel for livsforsikringsselskap og pensjonsforetak (pensjonskasser og innskuddspensjonsforetak).

Fritaksmetoden innebærer at utbytte og gevinst på aksjer mv. som eies av selskaper mv., er fritatt for

beskatning. Selskapsoverskudd beskattes dermed én gang i selskapssektoren. Motstykket er at det ikke gis fradragsrett for tap på aksjer mv. innenfor fritaksmetoden. Midler som tas ut av selskapssektoren til personlige aksjeeiere, skattlegges etter aksjonærmodellen.

Livsforsikringsselskap og pensjonsforetak mottar premieinntekter og forvalter kundemidler etter forsikringslovgivningen. Disse midlene beskattes etter skattelovens alminnelige regler. Videre får forsikringsselskapene skattemessig fradrag for avsetning til forsikringsfond eller annet fond som skal dekke eller sikre forpliktelser overfor de forsikrede, jf. skatteloven § 8-5 første ledd. Fradraget tilsvarer aktuelle avsetninger etter forsikrings- og regnskapslovgivningen.

Hensikten med fradraget for avsetninger er å utligne beskatningen av kundemidlene. Som følge av fritaksmetoden får imidlertid selskapene også fradrag for avsetninger basert på avkastning fra aksjer mv. som ikke skattelegges i selskapet.

Regjeringen foreslår at fritaksmetoden ikke lenger skal omfatte avkastning på aksjer mv. i livsforsikringsselskap og pensjonsforetak som inngår i kollektiv- og investeringsvalgporteføljen. Også utenlandsk selskap som driver forsikringsvirksomhet i Norge gjennom filial, er omfattet av forslaget. Forslaget omfatter ikke skadeforsikringsselskap.

Departementet sendte et slikt forslag på høring 31. desember 2011. I høringsnotatet foreslår departementet at endringene gis virkning fra og med 1. januar 2012. I høringen kom det ikke prinsipielle innvendinger til forslaget. Flere av høringsinstansene mente imidlertid at forslaget kommer på et uheldig tidspunkt fordi næringen allerede har utfordringer ved innføring av et nytt solvensregelverk og et generelt lavrenteregime.

I denne proposisjonen fremmes forslag til lovendringer som i hovedsak bygger på høringsforslaget, men med visse justeringer i lys av høringen.

Forslaget innebærer at inntekter fra slike aksjer mv. skal skattelegges som alminnelig inntekt. Tilsvarende kan selskapet eller pensjonskassen kreve fradrag for tap på aksjer mv. Forslaget omfatter også aksjer mv. som eies indirekte, for eksempel gjennom et deltakerlignet selskap. Aksjeinntekt og aksjetap vil inngå i fradraget for avsetninger til forsikringsfond mv. etter skatteloven § 8-5, som i dag. Forslaget retter opp en utilsiktet og urimelig skatteeffekt, og bidrar til at livsforsikringsselskapene og pensjonsforetakene i større grad vil betale skatt på sine overskudd slik som andre aksjeselskaper.

Forslaget omfatter ikke aksjer mv. som inngår i selskapsporteføljen i livsforsikringsselskap og pensjonsforetak.

Forslaget vil øke skatten på selskapets hånd i år med positiv avkastning på aksjer. Tilsvarende reduseres skatten i år med negativ avkastning på aksjer. Samlet sett har de berørte virksomhetene store skattemessige underskudd til framføring, noe som vil skjerme mange av selskapene mot å betale skatt de nærmeste årene. Selskaper uten framførbare underskudd kan få økt skatt allerede for 2012. På usikkert grunnlag anslås forslaget å øke provenyet med 300 mill. kroner påløpt i 2012. Beløpet bokføres i 2013.

Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 2-38 syvende ledd og nytt åttende ledd, § 10-41 annet ledd annet punktum, § 9-2 annet ledd og § 10-36 nytt fjerde ledd.

For å unngå skattemotiverte tilpasninger ved at livsforsikringsselskap og pensjonsforetak realiserer aksjegevinster skattefritt før endringene trer i kraft og venter med å realisere aksjetap til etter ikrafttredelsestidspunktet, foreslår regjeringen som i høringsnotatet at endringene trer i kraft fra og med den dato høringsforslaget ble offentliggjort. Det vil si at fritaksmetoden ikke kommer til anvendelse på aksjer mv. i kollektivporteføljen og investeringsvalgporteføljen som realiseres fra og med 1. januar 2012. Tilsvarende vil utbytte på slike aksjer mv. som innvinnes fra og med 1. januar 2012, ikke være omfattet av fritaksmetoden.

Endringene i skatteloven § 9-2 og § 10-36 ble ikke omtalt i høringsnotatet. Av hensyn til forutberegnelighet hos forsikringsselskapene foreslår regjeringen at disse endringene trer i kraft fra og med framleggelsen av forslaget, det vil si 8. oktober 2012.

Forholdet til Grunnloven

Tre høringsinstanser (FNO, LO og NHO) reiser spørsmål om forslaget, slik det er utformet, vil ha tilbakevirkende kraft i strid med Grunnloven § 97. FNO uttaler at:

«(d)et kan ikke utelukkes at en regimeendring uten overgangsregel som fritar urealiserte gevinster opptjent i tidligere år, kan innebære en grunnlovsstridig tilbakevirkning.»

Departementet viser til at det i rettspraksis er oppstilt et hovedskille mellom regelendringer med virkning for hendelser som allerede har inntruffet, og regelendringer som får betydning for framtidige hendelser knyttet til allerede etablerte posisjoner, se høyesterettsdom inntatt i Rt. 2010 side 143 (Rederiskattedommen) avsnitt 153:

«Ut frå rettspraksis kan det etter mitt syn stillast opp nokre hovudpunkt. Spørsmålet om ei lov som knyter verknader til tidlegare hendingar eller grip inn i etablerte rettsposisjonar, er i strid med Grunnlova § 97, er avhengig av kor sterkt tilbakeverknadselementet er. Dersom lova direkte knyter tyngjande

rettsverknader til eldre hendingar, er lova som hovudregel grunnlovsstridig. Om lova derimot berre gir reglar om korleis ein etablert rettsposisjon skal utøvast for framtida, er hovudregelen den motsette. Mellom desse ytterpunktta finst det overgangsformer.»

Etter hovedregelen om inntekt i skatteloven anses ikke urealiserte verdiendringer på formuesobjekter som skattepliktig inntekt. Netto gevinster eller tap på slike objekter, herunder aksjer, kommer først til beskatning ved realisasjon, jf. skatteloven § 5-1 og § 6-2. Før realisasjonstidspunktet har eieren dermed ikke innvunnet en aksjeinntekt (eller tap) i skattemessig forstand. Departementet viser for øvrig til at et markedsverdi prinsipp for utenlandske aksjer og noterte aksjer ble avvist ved skattereformen i 1992, se Ot.prp. nr. 35 (1990–1991) side 299.

I utgangspunktet er Grunnloven § 97 ikke til hinder for at nye inntektsskatteregler omfatter latente realisasjonsgevinster og tap opparbeidet før endringslovens virkningstidspunkt, se blant annet Rt. 2005 side 855 (Allseasdommen) avsnitt 67:

«Det aksepteres også i meget betydelig utstrekning at en ny lovbestemmelse gjør endringer i skattelovens inntektsbegrep, blant annet slik at noe som tidligere ikke ble regnet som inntekt, etter lovendringen tas med ved beregningen av inntekten.»

I lys av dette mener departementet at Grunnloven § 97 ikke er til hinder for at forslaget også regulerer aksjer mv. som forsikringsselskapene har ervervet før 1. januar 2012 (virkningstidspunktet). Dette innebærer at aksjeinntekter mv. innvunnet etter virkningstidspunktet kan beskattes etter forslaget her. Realisasjonsgevinster (og tap) på slike aksjer mv. realisert før virkningstidspunktet, skal fortsatt beskattes etter gjeldende regler. Tilsvarende gjelder utbytte innvunnet før dette tidspunktet. Departementet viser for øvrig til at de alminnelige reglene om beskatning av gevinst og tap på aksjer ved flere anledninger er endret med virkning også for eksisterende aksjeinvesteringer.

En annen problemstilling er om endringer i gevinstbeskatningsreglene kan gis med tilbakevirkende kraft for aksjeinntekter mv. som blir innvunnet i innføringsåret, men før Stortingets lovvedtak foreligger. Departementet viser her til høyesterettsdom inntatt i Rt. 2006 side 293 (Arves Trafikkskole) avsnitt 62 og 63:

«På skatte- og avgiftsrettens område har det tradisjonelt vært skilt mellom alminnelig inntekts- og formuesskatt og de såkalte handlingsskattene, som dokumentavgift, arveavgift og toll. En langvarig rettspraksis har godtatt at satsene for alminnelig inntekts- og formuesskatt fastsettes i slutten av et inntektsår og dermed gis tilbakevirkende kraft. I vid utstrekning er det også – med utgangspunkt i plenumsdommen i

Rt-1925 – 588 – akseptert at inntekts- og fradragsregler kan endres med tilbakevirkende kraft innenfor inntektsåret dersom lovgiveren har funnet det nødvendig. Begrunnelsen er at Stortinget først ved utgangen av et inntektsår har full oversikt over de inntekter som kan beskattes, og statens inntektsbehov. Det er fremhevet at det er den samlede skatteevnen og ikke en enkeltstående handling som rammes.

Når det gjelder den alminnelige inntekts- og formuesskatt, synes det imidlertid som det kan ha skjedd en viss glidning fra en klar regelteori mot standardteorien. Av nyere rettsavgjørelser går det frem at det er begrensninger i adgangen til å gi lover tilbakevirkende kraft også her. Jeg viser særlig til avgjørelsen i Rt-2001 – 762 hvor førstvoterende på side 767 ved vurderingen av Grunnloven § 97 som grense for skattelovers tilbakevirkning tar utgangspunkt i den norm som ble stilt opp i Borthendommen, som altså rettet seg mot klart «urimelig eller urettferdig» tilbakevirkning.»

Departementets forslag om å begrense fritaksmetoden for aksjer mv. eid av livsforsikringselskap og pensjonsforetak ble sendt på høring 31. desember 2011. Etter forslaget skal endringen få virkning for aksjeinntekter mv. innvunnet fra og med 1. januar 2012. Gitt at Stortinget vedtar departementets forslag, vil regelendringene bli vedtatt innen utløpet av 2012. Hensynet til uheldige skattemessige tilpasninger nødvendiggjør at lovendringene trer i kraft fra og med offentliggjøringen av forslaget, se omtalen i punkt 5.6 i proposisjonen. Departementet viser videre til at forslaget retter opp en asymmetrisk og uheldig effekt i skattesystemet. Dessuten vil skatt på aksjeinvesteringer som forvaltes i kollektiv- og investeringsvalgporteføljen, motsvares av fradraget for forsikringstekniske avsetninger. Skatteeffekten for selskapene blir dermed utlignet både i perioder med netto avkastning og netto tap på disse kundemidlene. Departementet kan i lys av dette ikke se at forslaget gir en «klart urimelig eller urettferdig tilbakevirkning» for inntektsåret 2012 for forsikringselskapene.

Etter departementets syn kan forslaget vedtas uten å komme i konflikt med Grunnloven § 97.

8.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil understreke at det kommer signaler fra flere hold om at situasjonen innen livsforsikringsvirksomhet er vanskelig. Disse medlemmer peker på at den regulatoriske usikkerheten har gitt store konsekvenser i pensjonsmarkedet, med manglende dynamikk og konkurranse. Dette går ut

over kundene, i hovedsak norske bedrifter. Banklovkommisjonens forslag om fripoliser med investeringsvalg er et positivt tiltak, men neppe nok for å redusere kapitalkravet tilstrekkelig. Disse medlemmer understreker at ytterligere tiltak fra myndighetene er nødvendig.

Disse medlemmer er kritiske til at regjeringen foreslår å stramme til overfor livsforsikringsbransjen. Norske pensjonskontrakter, med langvarige forpliktelser og krav om årlig tildeling av garantert avkastning og overskudd, medfører allerede store utfordringer for næringen i dagens lavrenteregime. Videre innebærer Solvens II-reglene og pensjonsreformen en vesentlig omlegging, og det råder stor usikkerhet rundt implementeringstidspunkt og hva som vil bli de reelle konsekvensene av nye krav og reguleringer. Disse medlemmer mener en ytterligere skjerpene regulering av livsforsikringselskapene vil svekke forsikringsbransjens evne til å bygge kapital, og fremmes på et lite heldig tidspunkt.

9. Oppheving av skatteplikt for inntekt og avskjæring av fradragsrett for kostnader og tap ved utvinning av petroleum i utlandet

9.1 Sammendrag

Departementet legger fram forslag om å innføre fritak fra skatteplikt for inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet. Da vil det heller ikke være fradragsrett for kostnader og tap pådratt i tilknytning til slik inntekt. Forslaget innebærer innføring av et territorialprinsipp for denne typen virksomhet. Bakgrunnen for forslaget er å hindre at skattesystemet subsidierer utvinning av petroleum i utlandet. Med gjeldende regler vil oljeselskap som er hjemmehørende i Norge, systematisk kunne få fradrag for store deler av kostnadene ved utenlandsaktiviteten i skattegrunnlaget for landbasert virksomhet i Norge. Samtidig vil Norge kun få helt beskjedne skatteinntekter fra utvinningsvirksomheten i utlandet. Denne asymmetrien er prinsipielt uheldig, og på noe lengre sikt kunne den fått svært store økonomiske konsekvenser hvis gjeldende regler ikke endres.

Det foreslås at skattyters gjeldsrenter skal fordeles etter regelen i skatteloven § 6-91, og at renteinntekter samt gevinster og tap på valuta og andre finansielle poster ikke omfattes av skattefritaket. Forslaget muliggjør også visse forenklinger av bestemmelsene i skatteloven §§ 16-21 og 16-22.

Skattefritaket foreslås regulert i en ny § 2-39 i skatteloven.

Det foreslås at underskudd ved petroleumsutvinningsvirksomhet i utlandet som oppstår i inntektsåret 2012, ikke skal kunne framføres til fradrag i senere

år. Det gjelder likevel ikke den delen av underskuddet som skyldes tap ved realisasjon av formuesgode før 15. juni 2012, som er datoen for utsendelsen av høringsnotatet. Det kan ikke kreves fradrag for konsernbidrag for å dekke opp underskudd som skattyter ikke kan framføre til fradrag i senere år. Disse reglene foreslås nedfelt i skatteloven § 14-6 nytt femte ledd og § 10-2 annet ledd. Det foreslås også en overgangsregel om at innføring av skattefritaket ikke resulterer i uttaksbeskatning etter reglene i skatteloven §§ 9-14 og 14-60 flg.

Forslaget antas å gi administrative besparelser i noen grad for skattyterne og for skattemyndighetene. Når det gjelder økonomiske virkninger, anslås på usikkert grunnlag at påløpt provenyvirkning for 2013 vil beløpe seg til i størrelsesorden 500 mill. kroner, bokført i 2014. Justeringen i konsernbidragsreglene anslås på usikkert grunnlag å øke provenyet med 500 mill. kroner påløpt i 2012 og bokført i 2013. På lengre sikt legger departementet til grunn at forslaget vil ha betydelig provenyeffekt. Forslaget forutsetter endringer i skatteloven samt overgangsregler.

Ikrafttredelse

Departementet foreslår at fritaket for skatteplikt for inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet og avskjæringen av fradragsrett for tilhørende kostnader og tap gis virkning fra og med inntektsåret 2013. Forslaget om å avskjære adgangen til å framføre underskudd som er pådratt i 2012 (med unntak av tap ved realisasjon av formuesgode før 15. juni 2012) og forslaget om å avskjære adgangen til å dekke opp slikt underskudd med konsernbidrag, gis virkning fra og med inntektsåret 2012. Den foreslåtte overgangsregelen om at selve innføring av skattefritaket ikke resulterer i uttaksbeskatning etter reglene i skatteloven §§ 9-14 og 14-60 flg. trer i kraft med virkning for inntektsåret 2013.

9.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

10. Endringer i reglene om avskjæring av fradragsrett ved tap på fordring mellom nærstående selskap

10.1 Sammendrag

I forbindelse med statsbudsjettet for 2012 ble det vedtatt en regel om avskjæring av tap på fordring mellom nærstående selskap i skatteloven § 6-2 tredje ledd. Avskjæringsregelen skal forhindre skattemotiverte tilpasninger knyttet til forskjellen mellom beskatningen av aksjeinntekter etter fritaksmetoden og de alminnelige reglene om fradragsrett ved tap på fordring.

En forutsetning for slike tilpasninger er at både kreditorselskapet og debitorselskapet er omfattet av fritaksmetoden. Hensynet bak avskjæringsregelen tilsier derfor at den bare bør gjelde for selskap som er omfattet av fritaksmetoden. Avskjæringsregelen i skatteloven § 6-2 tredje ledd rammer imidlertid også enkelte fordringer der debitorselskapet ikke er omfattet av fritaksmetoden. Dette gjelder blant annet fordringer på selskap i lavskatteland og fordringer på boligselskap. Departementet foreslår å endre avskjæringsregelen slik at den avgrenses mot disse tilfellene.

Videre er det i skatteloven § 6-2 tredje ledd siste setning gitt forskriftshjemmel for departementet til utfylling, gjennomføring og avgrensning av «leddet her». Denne formuleringen avviker fra tilsvarende henvisninger andre steder i skatteloven. Departementet foreslår å endre ordlyden til «dette ledd» i tråd med tilsvarende henvisninger andre steder i skatteloven.

Departementet viser til forslag til endring av skatteloven § 6-2 tredje ledd. Forslaget forventes ikke å få vesentlige provenymessige eller administrative konsekvenser. Det foreslås at endringen trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2012.

10.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

11. Omdanning til aksjeselskap fra norskregistrert utenlandsk foretak med begrenset ansvar som skattemessig er hjemmehørende i Norge

11.1 Sammendrag

Finansdepartementet foreslår å utvide området for skattefri omdanning til også å gjelde omdanning av selskap med begrenset ansvar stiftet i utlandet (NUF) med skatteplikt som hjemmehørende i Norge, til et norsk aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Det foreslås bare skattefrihet ved slik omdanning til nystiftet norsk aksjeselskap. Det er en forutsetning at det vesentlige av virksomheten mv. videreføres i det nystiftede selskapet.

Formålet med forslaget er å legge til rette for at virksomhet med alminnelig skatteplikt til Norge, og som i dag drives gjennom selskap med begrenset ansvar stiftet i utlandet, skal kunne endre selskapsform til norsk aksjeselskap eller allmennaksjeselskap uten at transaksjonen utløser skatteplikt i Norge.

Forslaget antas bare å ha ubetydelige provenymessige konsekvenser.

Det vises til forslag til endring av skatteloven § 11-20 første ledd. Det foreslås at endringen trer i kraft straks.

11.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

12. Bruk av formuesgrunnlag ved eiendomsskattetaksering av bolig

12.1 Sammendrag

Taksering for eiendomsskatteformål kan medføre betydelige kostnader for kommunene. I noen kommuner kan takseringsutgiftene bli så høye at kommunene unnlater å skrive ut eiendomsskatt fordi de ikke vil ta kostnaden med å gjennomføre taksering. Samtidig ligger eiendomsskattetakstene etter gjeldende regler fast i 10 år etter taksering for alle eiendommer utenom kraftverk. Dette innebærer at takstgrunnlaget gjennom denne perioden kan ha beveget seg langt fra eiendommens markedsverdi.

I 2009 og 2010 ble det innført markedsbaserte verdsettingssystemer for hhv. bolig- og næringseiendom for formuesskatteformål. De nye systemene har forbedret formuesverdiene vesentlig for disse eiendomstypene, blant annet ved at formuesverdiene er koblet til den underliggende markedsutviklingen. Dette aktualiserer spørsmålet om en skal åpne for at kommunene skal kunne bruke det underliggende formuesskattegrunnlaget for bolig- og næringseiendom også for eiendomsskatteformål. Ved å gi kommunene anledning til å utnytte allerede tilgjengelig offentlig informasjon, kan de kommunale takseringskostnadene reduseres.

I Prop. 1 LS (2011–2012) ble det varslet at:

«Departementet vil arbeide for å finne en løsning som gjør at kommunene innenfor visse bestemmelser kan dra nytte av de nye verdsettingssystemene i formuesskatten ved utskriving av eiendomsskatt. Det tas sikte på å legge fram et høringsnotat om problemstillingene knyttet til bruk av formuesverdier for eiendomsskatteformål rundt årsskiftet 2011 – 2012, slik at saken kan presenteres for Stortinget i løpet av 2012.»

Som oppfølging av dette fremmet departementet i høringsnotat 28. mars 2012 forslag til et nytt, frivillig takseringsalternativ ved utskriving av kommunal eiendomsskatt.

Regjeringen foreslår at kommunene innenfor visse rammer skal kunne benytte formuesgrunnlaget ved utskriving av eiendomsskatt på bolig. Formuesgrunnlagene for næringseiendom er i prinsippet godt egnet for eiendomsskattetaksering, men langt fra alle næringseiendommer er tilordnet en formuesverdi fastsatt etter de nye formuesreglene. Blant annet verdsettes alle børsnoterte aksjer til børsverdien, slik at en ikke har en egen verdsetting av eiendom som eies gjennom børsnoterte selskaper. Forslaget omfatter derfor ikke næringseiendom. Formuesgrunnla-

gene for fritidseiendom og andre eiendomstyper er per i dag så mangelfulle at de ikke bør brukes for eiendomsskatteformål. Kommuner som ønsker å benytte forslaget til et nytt takseringsalternativ for bolig, må derfor fortsatt verdsette øvrige eiendomsskattepliktige eiendommer etter dagens regler.

Forslaget innebærer at kommunene skal kunne hente ut relevante eiendomsdata fra en internettbasert portal utviklet av skatteetaten. For å sikre at eiendomsskattegrunnlagene ikke overstiger boligens markedsverdi, innebærer det nye systemet at det innføres en obligatorisk reduksjonsfaktor for bolig på 0,67 i skatteåret 2014, dvs. at formuesgrunnlaget reduseres med 33 pst. Som en konsekvens av regjeringens forslag til endringer i formuesskatten (jf. proposisjonens punkt 3.1), endres den obligatoriske reduksjonsfaktoren til 0,8 med virkning fra og med skatteåret 2015, dvs. at formuesgrunnlaget reduseres med 20 pst. Kommunene skal fortsatt kunne bruke en lokal reduksjonsfaktor og eventuelt bunnfradrag.

Kommunene må selv vurdere virkningene ved bruk av det nye takseringsalternativet for bolig. Dette gjelder både praktiske og administrative forhold og hvordan boligtaksering med utgangspunkt i formuesgrunnlaget vil slå ut i eiendomsskatteinntektene til kommunen sammenlignet med taksering etter dagens regler. Det foreslås at kommunene kan velge å benytte det nye takseringsalternativet for bolig fra og med 2014.

Etter at departementets forslag ble sendt på høring er det vedtatt nye saksbehandlingsregler for eiendomsskatt, jf. lov 22. juni 2012 nr. 44 om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane. Endringsloven inneholder også en teknisk revisjon av gjeldende takseringsregler. Dette medfører blant annet ny paragrafinndeling i eiendomsskatteleva kapittel 3 om skattegrunnlaget. De nye reglene trer i kraft fra og med 2013. Departementets merknader til de ulike lovbestemmelsene er innført i kapittel 8 i proposisjonen.

Departementet viser til forslag om endringer i eiendomsskatteleva § 8 A-1 nytt tredje ledd, ny § 8 C og § 19 annet ledd. Det foreslås at endringene trer i kraft fra og med 2014. På bakgrunn av regjeringens forslag til endringer i formuesskatteleva, endres forslaget til ny § 8 C med virkning fra og med 2015. Departementet viser til forslag til ikrafttredelsesbestemmelse.

Videre viser departementet til forslag om endring av ligningsloven § 9-2 nr. 4. Departementet foreslår at endringen i ligningsloven § 9-2 trer i kraft straks.

Ikrafttredelse og særlig klagefristregel

I Prop. 1 LS (2011–2012) punkt 27.1 skrev departementet at avhengig av «høringsmerknadene kan forslaget eventuelt gi kommunene anledning til å

implementere det nye regelverket med virkning fra skatteåret 2013».

Arbeidet med å taksere eiendomsskattepliktige eiendommer må settes i gang tidnok til at kommunen kan anslå skatteinntektene i budsjettet for det kommende skatteåret. For at kommunene skal kunne vedta å benytte forslaget til et nytt takseringsalternativ for bolig allerede i 2013, må portalen og nødvendige lovendringer mv. være på plass høsten 2012.

I tillegg opplyser Skattedirektoratet at om lag 10 pst. av boligene i Norge ikke har innrapportert tilstrekkelige opplysninger til å fastsette en ny formuesverdi etter boligmodellen. Ved ligningen for inntektsåret 2010 fikk slike boliger fastsatt boligverdien ved skjønn. Det arbeides med å forbedre formuesverdiene for denne gruppen boliger med virkning for inntektsåret 2011, i tillegg til å rette opp enkelte andre forhold knyttet til boligtakseringssystemet. Disse forbedringene vil få betydning for eiendomsskatteåret 2014.

I høringen uttaler Skattedirektoratet at etaten «vil kunne levere de etterspurte dataene, med en tilfredsstillende sikkerhet og sporbarhet, til kommunene for utskrivning av eiendomsskatt for 2014. Dette under forutsetning at arbeidet påbegynnes i september 2012».

Etter en samlet vurdering foreslår departementet som i høringen at det nye takseringsalternativet kan benyttes av kommunene fra og med skatteåret 2014. Som en konsekvens av regjeringens forslag til endringer i formuesskatteparellene, må forslaget til nytt takseringsalternativ for bolig justeres med virkning fra og med skatteåret 2015. Departementet viser til forslag til ikrafttredelsesbestemmelser.

Kommunestyret avgjør om det skal skrives ut eiendomsskatt i kommunen. Kommunestyret fastsetter hvert år i forbindelse med budsjettet hvilke regler og satser som skal benyttes ved utskrivningen. Dette betyr at kommunen kan vedta å benytte det nye takseringsalternativet etter at klagefristen for formuesfastsettingen, som legges til grunn ved utskrivningen for det kommende skatteåret, er utløpt.

For å sikre at eieren gis anledning til å klage på formuesverdiene med virkning for det kommende eiendomsskatteåret, foreslår departementet en regel i ligningsloven som utvider klagefristen for fastsetting av formuesverdi på fast eiendom. Den særlige fristregelen gjelder kun boligeiendom i kommuner som vedtar å benytte forslaget til et nytt takseringssystem for bolig. Det betyr at eieren i innføringsåret eventuelt kan klage på formuesverdien ved ligningen etter at klagefristen etter ligningsloven § 9-2 nr. 4 første punktum er utløpt. Den særlige fristregelen gjelder også det året kommunen gjeninnfører bruk av formuesgrunnlag ved takseringen. For etterfølgende år

gjelder de alminnelige klagefristreglene i ligningsloven.

I høringsnotatet foreslår departementet at eieren gis en særskilt klagefrist på seks uker fra kommunestyret vedtar utskrivning av eiendomsskatt for det kommende skatteåret. LVK uttaler at skattyter ikke mottar eiendomsskattegrunnlaget ved kommunestyrets beslutning om å skrive ut eiendomsskatt. Det innebærer at skattyterne som oftest ikke kjenner eiendomsskattegrunnlaget før den foreslåtte klagefristen er utløpt.

Departementet er enig i at en utvidet klagefrist i innføringsåret bør starte fra det tidspunkt eieren blir informert om eiendomsskattegrunnlaget. Etter eiendomsskatteparagraf § 14 siste ledd skal kommunen sende eieren en skatteseddel, som blant annet inneholder nødvendige opplysninger om eiendomsskattetaksten.

Departementet foreslår å justere høringsforslaget slik at eieren gis en klagefrist på seks uker fra det tidspunkt skatteseddelen blir mottatt fra kommunen, se forslag om endring av ligningsloven § 9-2 nr. 4.

Administrative og økonomiske konsekvenser

KS mener utskrivning av eiendomsskatt på grunnlag av formuesgrunnlaget vil føre til at kommunene går glipp av et stort inntekspotensial, selv om mange kommuner i dag bruker et lavt takstnivå. Etter det KS kjenner til, er det store variasjoner i kostnadsnivå ved taksering mellom kommunene. Takseringskostnadene er som regel knyttet til verdsetting av verk og bruk. Fjerning av kravet til befaring også i dagens takseringsordning vil medføre samme besparelse som departementet ønsker å oppnå. KS peker videre på at det er knyttet kostnader til taksering etter departementets forslag. Blant annet må det utvikles og kjøpes inn nye dataprogramløsninger. KS peker også på at departementet ikke har utredet de økonomiske konsekvensene ved å benytte formuesgrunnlagene ved utskrivning av eiendomsskatt.

Etter departementets syn vil forslaget innebære en mer effektiv utnyttelse av tilgjengelig offentlig informasjon og bidra til å redusere kostnadene knyttet til taksering av bolig for de kommunene som velger å bruke det nye systemet. Særlig vil oppheving av kravet til befaring av boligeiendommene bidra til å redusere kommunenes takseringskostnader. Skatteetaten vil i en overgangsfase kunne få flere klager på formuesverdiene enn det de gjør i dag, noe som kan øke ressursbruken knyttet til klager. Samtidig vil kommunene få tilsvarende mindre arbeid knyttet til klager på verdsettelsen. Det er videre positivt at kvaliteten på ligningsverdiene vil øke, gitt at flere skattytere vil klage på eiendomsskatten enn på formueskatten, ettersom eiendomsskatten er en objektskatt som innkreves uavhengig av formue og inntekt for øvrig.

Skatteetatens kostnader knyttet til økning i antall klager som følge av forslaget er av Skattedirektoratet estimert til 6 årsverk, dvs. om lag 4 mill. kroner. Skattedirektoratet anslår på usikkert grunnlag kostnadene ved å utvikle første versjon av portalen til 19 til 25 mill. kroner. Videre vil drift og forvaltning av portal-løsningen kreve om lag 5 mill. kroner årlig. Skattedirektoratet har i høringen anslått kostnadene til innhenting av manglende boligdata for eiendom som i dag ikke blir formuesverdsatt etter boligmodellen, til om lag 2 mill. kroner. I tillegg kommer kommunenes kostnader.

Forslaget bidrar isolert sett til at eiendomsskattegrunnlaget kan variere med den underliggende prisutviklingen for boliger. Dersom trenden med stigende boligpriser fortsetter, bidrar dette isolert sett til å øke eiendomsskattegrunnlaget og dermed kommunenes inntekter fra eiendomsskatt på bolig, alt annet likt.

Kommunene kan fortsatt årlig fastsette både bunnfradrag og eiendomsskattesats, slik at en økning i eiendomsskattegrunnlaget ikke nødvendigvis vil slå ut i høyere eiendomsskatt.

Det nye verdsettingssystemet vil gjøre det rimeligere å innføre eiendomsskatt på bolig for kommuner som i dag ikke har det. 2011 hadde 197 av 430 kommuner eiendomsskatt på bolig i hele eller deler av kommunen. Ettersom kommunene selv kan bestemme om de vil skrive ut eiendomsskatt, og det nye systemet er en frivillig løsning, er det vanskelig å anslå hvordan forslaget vil påvirke kommunenes samlede eiendomsskatteinntekter. Det er likevel rimelig å anta at de samlede eiendomsskatteinntektene vil øke. Dette skyldes både at flere kommuner vil ønske å innføre eiendomsskatt i hele kommunen, og at kommuner som skal omtakere eiendommer, ikke utsetter dette utover gjeldende 10-årsgrense.

Bruk av formuesgrunnlagene for bolig for eiendomsskatteformål innebærer at man benytter et relativt grovt sjablongmessig system som baserer seg på gjennomsnittlige verdier for en boligtype i et bestemt område. Sjablongen fanger i mindre grad enn en detaljert taksering med befaring opp forskjeller på tomter, standard mv. Spesielt kostbare eiendommer vil derfor kunne komme forholdsvis bedre ut i et slikt system enn i et system med individuell taksering og befaring, mens boliger med lavere verdi enn gjennomsnittet kan komme dårligere ut. Den obligatoriske sikkerhetsventilen sikrer imidlertid at de negative utslagene begrenses for de mindre verdifulle eiendommene.

12.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet deler ikke regjeringens iver for å legge forholdene best mulig til rette for innføring av kommunal eiendomsskatt. Disse medlemmer finner det underlig at regjeringen velger å bruke ressurser på å finne nye grep for å skattlegge innbyggerne. Disse medlemmer mener samtidig at folks hjem ikke skal være et skatteobjekt, og disse medlemmer vil derfor gå imot regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Høyre merker seg at regjeringen presser på for at kommunene skal skrive ut eiendomsskatt. Det er tidligere foretatt endringer når det gjelder Fylkesmannens tildeling av skjønnsmidler, og nå foreslås det at kommunene innenfor visse rammer skal kunne benytte formuesgrunnlaget ved utskrivning av eiendomsskatt på bolig. Disse medlemmer viser til at Høyre mener innføring av eiendomsskatt er en beslutning som overlates det lokale demokrati. Ut fra et rasjonelt og kostnadmessig perspektiv, er det åpenbare gevinster i å åpne for en slik samkjøring av formuesskatt og eiendomsskatt, men disse medlemmer beklager at det dermed også blir enklere for kommunene å vedta innføring av eiendomsskatt. Disse medlemmer registrerer også at eiendomsskattegrunnlaget vil, for en kommune som velger denne løsningen, automatisk justeres med markedsprisene. I dagens system ligger taksten fast i minimum en tiårsperiode. Forslaget innebærer dermed en skatteskjerpelse i forhold til dagens system.

Disse medlemmer merker seg at nærings-eiendommer og fritidseiendommer holdes utenfor den foreslåtte endringen og slutter seg til dette, men savner at regjeringen tar tak i den praksis som utvikler seg når det gjelder høyt eiendomsskattegrunnlag for næringslivet og viser til egen omtale av dette i denne innstillingen.

13. Fritak for eiendomsskatt på vernet grunn og lavproduktive utmarksområder i statlig eie

13.1 Sammendrag

Eigedomsskattelova fikk et utvidet anvendelsesområde fra 2007, da det ble åpnet for å skrive ut eiendomsskatt i hele kommunen. I den forbindelse ga departementet uttrykk for at man tok sikte på å komme tilbake med en nærmere vurdering av lovens fritaksregler, se Ot.prp. nr. 77 (2005–2006).

I høringsnotat av 28. mars 2012 forslo departementet å:

- innføre obligatorisk fritak for eiendomsskatt på alle eiendommer vernet som naturreservat eller

nasjonalpark etter bestemmelsene i naturmangfoldloven og den tidligere naturvernloven

- innføre et obligatorisk fritak for eiendomsskatt på ubebygde, lavproduktive grunneiendommer som tjener allmenntilgang og er eid av staten direkte eller indirekte
- innføre et obligatorisk fritak for eiendomsskatt på statseide eiendommer som hovedsakelig benyttes av Forsvaret til militært øvingsområde
- oppheve takseringsplikten for eiendommer som er fritatt for eiendomsskatt etter eieendomslova §§ 5 eller 7

Naturreserver og nasjonalparker er underlagt meget strenge offentligrettslige rådighetsinnskrenkninger. Restriksjonene er etablert av hensyn til fellesskapets benyttelse og for å bevare naturen som et samfunns gode. Det framstår derfor som lite rimelig å ilegge eiendomsskatt på naturreserver og nasjonalparker. Regjeringen mener at offentlige og private eiere av slike eiendommer bør behandles likt, slik at skattefritaket for nasjonalparker og naturreserver blir generelt.

Grunneierforvaltningen av allmenntilgang lavproduktive eiendommer i direkte eller indirekte statlig eie er konsentrert om aktivt naturvern, tilrettelegging for naturopplevelser, friluftsliv og rekreasjon. Dette er ideelle, offentlige oppgaver til beste for allmenheten. Forvaltning av slike områder medfører stort sett langt større kostnader enn inntekter. Det framstår da som lite rimelig at en statlig grunneier skal betale eiendomsskatt til kommunen som en ekstrakostnad ved denne forvaltningen. De samme forpliktelser gjelder ikke for private eiere av lavproduktive områder. Regjeringen foreslår derfor at fritaket for eiendomsskatt på denne typen eiendom kun skal gjelde for eiendom eid direkte eller indirekte av staten.

Det er lite rimelig at staten skal betale eiendomsskatt for statlig eide arealer som Forsvaret benytter som øvingsfelt. Forsvaret har fra før eiendomsskattefritak for forsvarsanlegg og avgrensede leiområder. Dette fritaket foreslås utvidet til å omfatte øvingsområder.

Fritakene skal ikke omfatte bebygd eiendom eller tomteareal innenfor de områdene som foreslås fritatt. Dermed vil det fortsatt kunne ilegges eiendomsskatt på bebygd eiendom og tomtearealer selv om disse ligger i et område som er vernet som nasjonalpark eller naturrestat. Det samme gjelder dersom bebyggelsen eller tomtearealet befinner seg i et ellers allmenntilgang lavproduktivt område som er eid av staten, direkte eller indirekte. Det er uten betydning om disse eiendommene er fradelt fra hovedeiendommen med eget bruksnummer eller ikke. Eventuell bebyggelse innenfor Forsvarets øvingsfelt vil være fritatt

for eiendomsskatt i den utstrekning bebyggelsen tjener forsvarsformål.

Departementet har i tillegg vurdert hensiktsmessigheten av eieendomslovas bestemmelse om takseringsplikt på eiendommer som er fritatt for eiendomsskatt. Etter departementets syn er det lite hensiktsmessig å kreve slik taksering. På denne bakgrunn foreslår departementet å oppheve kravet om takseringsplikt for eiendommer som er fritatt for eiendomsskatt etter eieendomslova §§ 5 eller 7.

Det vises til forslag til endring i eieendomslova § 5 første ledd bokstav a fjerde strekpunkt og § 5 første ledd, ny bokstav j og k. Det vises også til endring i lovens § 15 første ledd.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kommuner som ønsker å skrive ut eiendomsskatt på eiendommer som ikke tidligere har vært ilagt eiendomsskatt, må gjennomføre og bekoste taksering av alle eiendommer som vil være omfattet av utskrivingsvedtaket. En rekke kommuner har store arealer med lavproduktive grunneiendommer i form av fjell- og utmarksvidder mv. Flere kommuner har også store områder som er vernet som naturrestat eller nasjonalpark.

Oppheving av plikten til å verdsette fritatte eiendommer innebærer en kostnadsbesparelse for kommuner med store områder med utaksert grunneieendom. Motstykket til dette er at kommunen vil gå glipp av inntektene som utskrivning av eiendomsskatt på slike eiendommer ville innbringe.

Forslaget vil berøre kommuner som har innført eiendomsskatt i hele kommunen og i dag skatlegger arealer som foreslås fritatt for eiendomsskatt. I sin høringsmerknad understreker Statskog SF at de kun ilegges eiendomsskatt på utmark i Hattfjelldal kommune, der kravet etter en lengre prosess med kommunen er redusert til om lag 0,5 mill. kroner per år. Etersom Statskog SF eier det vesentlige av det berørte arealet, finner departementet det rimelig å legge til grunn at kommunenes samlede provenytap av forslaget vil være begrenset. Det kan imidlertid ikke utelukkes at flere kommuner enn Hattfjelldal kan få redusert sine eiendomsskatteinntekter noe som følge av forslaget.

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Departementet kan ikke se at de foreslåtte endringene i eieendomslova vil foranledige nevneverdig merarbeid for kommunene. Etter departementets syn er det heller ingen andre grunner som nødvendigvis gjør overgangsregler til lovendringene som foreslås. For kommuner som vil bli berørt gjennom et bortfall av proveny fra eiendomsskatten, legger departementet til grunn at høringen ga et varsel om muligheten for dette, og har gitt kommunene tid og anledning til

å tilpasse seg. På denne bakgrunn finner departementet det forsvarlig å foreslå at endringene trer i kraft med virkning fra og med skatteåret 2013.

13.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre stiller seg undrende til statens behov for å særbehandle seg selv gjennom å innføre obligatorisk fritak for eiendomsskatt og (fritak for) taksering av lavproduktive utmarkseiendommer i direkte og indirekte statlig eie. Dette er en åpenbar forskjellsbehandling mht. private eiere av tilsvarende arealer, og ettersom dette gjelder lavproduktive utmarkseiendommer med svært begrenset mulighet til å skape avkastning, blir forskjellsbehandlingen svært synlig. For en privat eier kan eiendomsskatt lett komme til å legge beslag på en meget høy andel av eiendommens avkastning, mens staten unntar seg selv fra denne belastningen. Inntektpotensialet på denne type eiendommer utgjøres i stor grad av jaktutleie. Når disse to eierne skal konkurrere om de samme inntektene – i hovedsak kortsalg eller utleie av jaktrettigheter – blir konkurransevridningen meget sterk i favør av statlig eierskap. Disse medlemmer har merket seg at særbehandling av staten begrunnes med tilrettelegging for friluftslivet, men allemannsretten gjelder over alt og skiller ikke på statlig eller privat grunn.

Disse medlemmer vil bemerke at det nye foreslåtte unntaket kommer i tillegg til at det allerede er fritak for merverdiavgift på omsetning av jakt- og fiskekort på statens grunn, i bygdeallmenninger, for jakt som kjøpes via en jeger- og fiskeforening og for jaktutleie på de eiendommer staten har ervervet og som eies i et eget aksjeselskap. Unntakene er blitt så omfattende at de omfatter det meste av jaktaktivitet med unntak av ren privat virksomhet. Dette skaper betydelig konkurransedreining i markedet og er en klart skjult subsidiering av statens egen forretningsdrift som går på bekostning av rene private eiere som driver virksomhet i samme marked. Når staten er en så stor aktør og dominerende aktør i dette markedet, har subsidieringen av statens egen forretningsvirksomhet en betydelig effekt på andre aktører. Dette tapper og begrenser inntektpotensialet for mange private aktører.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget på egnet måte med en analyse av konsekvenser av forskjellsbehandling av staten og private

som har utviklet seg når det gjelder merverdiavgift på jakt.

Alle lavproduktive arealer, enten de er i statlig direkte eller indirekte eie eller privat eie, foreslås unntatt fra eiendomsskatt og taksering.»

14. Opphevelse av vei- og banefritaket

14.1 Sammendrag

Merverdiavgiftsloven inneholder fritak ved omsetning av tjenester som gjelder offentlig vei og bane. Siden den opprinnelige begrunnelsen for fritakene ikke lenger gjør seg gjeldende, foreslår regjeringen at fritakene oppheves. En opphevelse av fritakene vil gi administrative forenklinger for både næringslivet, statens vegvesen og skatteetaten.

Opphevelsen av fritakene innebærer at det skal beregnes ordinær merverdiavgift ved omsetning av tjenester til offentlig vei og baneanlegg. Dette vil gi økte merverdiavgiftskostnader for Statens vegvesen ved bygging og drift av riksveier og for kommuner og fylkeskommuner ved bygging og drift av kommunale veier og fylkesveier. De økte kostnadene ved bygging av vei foreslås kompensert gjennom økte bevilgninger over statsbudsjettet. Siden de økte bevilgningene motsvares av økte merverdiavgiftsinntekter, er omleggingen provenynøytral for staten. Opphevelsen av fritaket for leveranse til baneanlegg vil ikke medføre økte merverdiavgiftskostnader når tjenestene gjelder leveranser til merverdiavgiftspliktig banevirksomhet med fradragrett.

De foreslåtte endringene er en oppfølging av omtalen i Prop. 1 LS (2011–2012) Skatter, avgifter og toll 2012 punkt 4.2.2, der det ble vist til at Finansdepartementet og Samferdselsdepartementet hadde vurdert ulike modeller for å avvikle veifritaket, men at det ville kreve ytterligere utredninger før en eventuelt kunne fremme et konkret forslag. Det ble samtidig varslet at det ble tatt sikte på å komme tilbake til saken i statsbudsjettet for 2013.

Nærmere om forslaget

Finansdepartementet har i samarbeid med Samferdselsdepartementet utredet konsekvensene av å avvikle fritakene. Opphevelse av fritakene vil medføre økte merverdiavgiftskostnader for de berørte aktørene. Det foreslås at disse økte utgiftene motvirkes gjennom økte bevilgninger over statsbudsjettet. Det er lagt opp til full kompensasjon for både de offentlige og de bompengefinansierte deler av veiprojekter.

Opphevelse av veifritaket i merverdiavgiftsloven § 6-7 vil medføre økte merverdiavgiftskostnader for Statens vegvesen ved bygging og drift av riksvei. Det foreslås at de økte kostnadene for Statens vegvesen

motvirkes ved at bevilgningene på kap. 1320 Statens vegvesen blir økt. For 2013 er det beregnet at bevilgningene må økes med om lag 3,2 mrd. kroner, se Prop. 1 S (2012–2013) Samferdselsdepartementet for nærmere omtale.

Det blir ingen reell kostnadsøkning for bygging og drift av fylkesveier og kommunale veier, ettersom fylkeskommunene og kommunene vil få kompensert de økte merverdiavgiftskostnadene gjennom ordningen med kompensasjon for merverdiavgift for kommuner og fylkeskommuner. Kompensasjonen for merverdiavgiftskostnadene bevilges på kap. 1632 Kompensasjon for merverdiavgift, post 61 Tilskudd til kommuner og fylkeskommuner, på Finansdepartementets budsjett. Det anslås at kompensasjonsbehovet vil øke med om lag 2,9 mrd. kroner i 2013, se Prop. 1 S (2012–2013) Finansdepartementet.

For statens del vil økte bevilgninger motsvares av økte inntekter på kap. 5521 post 70 Merverdiavgift. Statens merverdiavgiftsinntekter anslås økt med om lag 6,9 mrd. kroner påløpt og 5,7 mrd. kroner bokført i 2013 som følge av avviklingen av veifritaket. Siden merverdiavgiften innbetales på etterskudd vil omleggingen samlet innebære et bokført provenytab i 2013 på anslagsvis 400 mill. kroner. Dette er kun en periodiseringsvirkning.

I den grad offentlig vei bygges av private som ikke er merverdiavgiftspliktige, kan opphevelse av fritaket innebære en reell kostnadsøkning. Dette synes å forekomme sjelden, og det antas derfor at opphevelsen av fritaket for slike tilfeller vil få en begrenset økonomisk virkning.

Opphevelse av fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-8 for tjenester som gjelder baneanlegg vil ikke medføre kostnadsøkninger, men kun en likviditetsulempe for persontransportvirksomhet som påtar seg kostnader forbundet med bygging, drift mv. av baneanlegg. Dersom persontransportvirksomheten og eier av baneanlegg ikke er samme avgiftssubjekt og persontransportvirksomheten ikke påtar seg kostnadene ved drift mv. av anlegget, vil det imidlertid kunne oppstå økte kostnader som følge av en opphevelse av fritaket. Departementet foreslår at denne kostnadsøkningen avhjelpes ved å utvide ordningen med frivillig registrering i Merverdiavgiftsregisteret. En slik registrering vil innebære at det skal beregnes utgående merverdiavgift av de tjenester som omfattes av registreringen. Næringsdrivende og offentlig virksomhet kan dermed få løftet av merverdiavgiftskostnadene gjennom fradragsretten for inngående merverdiavgift. Ordningen med frivillig registrering foreslås utvidet ved å tilføye en ny bestemmelse i merverdiavgiftsloven § 2-3, se forslag til endring i § 2-3 femte ledd. Ordlyden i forslaget avviker fra ordlyden i merverdiavgiftsloven § 2-3 første ledd. Denne forskjellen er tilsiktet for at ordningen også

skal omfatte tilfeller hvor råderetten over anlegget ikke måtte være tilstrekkelig for å klassifiseres som utleie.

Forslaget om utvidelse av ordningen med frivillig registrering gjør det nødvendig å foreslå en endring i merverdiavgiftsloven § 3-11 som omhandler unntaket for fast eiendom. Departementet antar at å stille baneanlegg til disposisjon for registrerte virksomheter mot vederlag omfattes av merverdiavgiftsloven § 3-11 første ledd som blant annet unntar omsetning av rettighet til fast eiendom. Det foreslås derfor at § 3-11 annet ledd, som angir den omsetning som likevel er omfattet av loven, endres ved at det i bokstav k også nevnes omsetning av rettighet til fast eiendom som er omfattet av en frivillig registrering etter forslaget til merverdiavgiftsloven § 2-3 femte ledd.

Opphevelsen av vei- og banefritaket gjør det også nødvendig å oppheve merverdiavgiftsloven 4-8 som angir en forenklet framgangsmåte for avgiftsberegning av sammensatte ytelser hvor deler av ytelsen er tjenester som er nevnt i §§ 6-7 og 6-8.

Departementet viser til forslag til endringer i merverdiavgiftsloven §§ 2-3 femte ledd og 3-11 annet ledd, samt forslag om å oppheve §§ 4-8, 6-7 og 6-8.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Opphevelse av fritakene for omsetning av tjenester som gjelder offentlig vei og baneanlegg innebærer at omsetning som i dag rapporteres med nullsats fra 1. januar 2013 skal rapporteres med ordinær sats. Dette innebærer en kostnadsøkning for bygging og drift av vei. Som nevnt foreslås dette motvirket ved å øke bevilgningene til Statens vegvesen og merverdiavgiftskompensasjonsordningen for kommuner og fylkeskommuner, slik at omleggingen samlet sett er provenynøytral.

Avgrensningsspørsmål knyttet til fritakene vil opphøre, og det vil bli enklere for de berørte å forholde seg til merverdiavgiftsregelverket på dette området. Forslaget antas å bidra til reduserte administrative byrder for de næringsdrivende, statens vegvesen og skatteetaten.

Ikrafttredelse

Departementet foreslår at endringene trer i kraft 1. januar 2013.

Det vil være leveringstidspunktet som er det nærmere skjæringstidspunktet ved denne lovendringen. Dette framgår av merverdiavgiftsloven § 22-1 første ledd som omhandler tilfeller der avgiftsreglene endres eller avgiftssatsene reguleres. Bestemmelsen angir at det er regelverket som gjelder på leveringstidspunktet som er avgjørende for om det skal svares merverdiavgift og eventuelt hvilken sats som skal

benyttes. Tidspunktet for avtaleinngåelsen eller betalingen vil derfor ikke ha noen betydning i denne sammenheng. Ved løpende levering vil det kun være ytelser som er levert etter ikrafttredelsen av de nye reglene som skal avgiftsberegnes etter de nye bestemmelsene. For øvrig vises det til bestemmelsen i merverdiavgiftsloven § 22-1 annet ledd.

14.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet anser forslaget som en finansteknisk endring uten kostnadskonsekvenser. Disse medlemmer slutter seg derfor til regjeringens forslag, men understreker samtidig at de justerte bevilgningstallene til samferdsel som vil fremkomme på statsbudsjettet tydelig og eksplisitt markeres som en finansteknisk endring. Disse medlemmer vil også advare enhver rød-grønn politiker mot å bruke de nye finansteknisk justerte tallene som sammenligningsgrunnlag mot foregående års bevilgninger eller som sammenligningsgrunnlag overfor politiske konkurrenters samferdselsprioriteringer.

15. Refusjon av merverdiavgift for transportører i utlandet

15.1 Sammendrag

Finansdepartementet legger med dette fram forslag om endringer i merverdiavgiftsloven slik at transportører hjemmehørende i utlandet kan velge om de vil registrere virksomheten i Merverdiavgiftsregisteret her i landet eller ikke. Etter dagens regelverk må utenlandske transportører registrere seg for å oppnå fradrag for inngående merverdiavgift. Forslaget krever endringer i merverdiavgiftsloven § 2-1 Registreringsplikt.

Registrering gir rett til fradrag for inngående merverdiavgift. Registrering i Merverdiavgiftsregisteret innebærer imidlertid administrative kostnader for den næringsdrivende. Det foreslås derfor at utenlandske transportører i stedet for å registrere seg, kan søke om refusjon av inngående merverdiavgift. Etter gjeldende merverdiavgiftsregelverk forutsetter refusjon at den utenlandske næringsdrivende ikke har hatt avgiftspliktig omsetning i merverdiavgiftsområdet. Utenlandske transportører som utfører transporttjenester som skjer direkte til eller fra steder utenfor merverdiavgiftsområdet, har avgiftspliktig omsetning i merverdiavgiftsområdet. For at disse skal få refusjon må dermed også merverdiavgiftsloven § 10-1 Næringsdrivende uten forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet, endres.

Forslaget innebærer gjeninnføring av en ordning som ble praktisert etter merverdiavgiftsloven 1969, men som ikke ble videreført i merverdiavgiftsloven 2009.

Saken har vært på høring. Ingen høringsinstanser har gått imot forslaget.

Departementet foreslår at endringene i merverdiavgiftsloven trer i kraft 1. januar 2013.

Nærmere om lovforslaget

Etter merverdiavgiftsloven § 2-1 skal næringsdrivende mv. registreres i Merverdiavgiftsregisteret når omsetning og uttak som er omfattet av loven til sammen har oversteg 50 000 kroner i en periode på tolv måneder. Fritatt omsetning er omfattet av loven, jf. merverdiavgiftsloven § 1-3 første ledd bokstav h. Det er dermed lagt til grunn at utenlandske transportører som utelukkende utfører avgiftsfrie transportoppgaver i Norge i utgangspunktet er registreringspliktige. Departementet foreslår at avgiftssubjekt som ikke har forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet og som kun omsetter tjenester som nevnt i merverdiavgiftsloven § 6-28, kan velge om virksomheten skal registreres i Merverdiavgiftsregisteret eller ikke. Fritaket for registreringsplikt foreslås tatt inn i merverdiavgiftsloven § 2-1 syvende ledd.

Etter merverdiavgiftsloven § 10-1 første ledd er det et vilkår for refusjon at den næringsdrivende ikke har hatt avgiftspliktig omsetning i merverdiavgiftsområdet de siste tolv måneder. Utenlandske transportører som utelukkende utfører avgiftsfrie transportoppgaver i Norge, oppfyller dermed ikke vilkårene for refusjon. Transportører med omsetning i merverdiavgiftsområdet under beløpsgrensen kan dermed verken bli registrert eller få refusjon.

Det foreslås at transportører i utlandet kan få refusjon, jf. forslag til endring av § 10-1 tredje ledd. Det foreslås at vilkårene for refusjon i hovedsak er de samme som etter den generelle bestemmelsen i § 10-1 første ledd, jf. forslaget § 10-1 tredje ledd bokstav b og c. Vilkår i § 10-1 første ledd første punktum om at den næringsdrivende ikke har hatt avgiftspliktig omsetning i merverdiavgiftsområdet de siste tolv måneder kan imidlertid ikke gjelde for de utenlandske transportørene i og med at de har hatt slik omsetning, jf. forrige avsnitt.

Videre foreslås at vilkåret i § 10-1 første ledd bokstav b om at omsetningen utenfor merverdiavgiftsområdet hadde medført registreringsplikt eller rett til frivillig registrering dersom omsetningen hadde skjedd i merverdiavgiftsområdet, ikke skal gjelde. Det vises til at omsetning av transporttjenester etter § 6-28 faktisk medfører registreringsplikt, dvs. at det ikke er nødvendig med et eget vilkår om dette.

Det foreslås at adgangen til refusjon kun skal gjelde næringsdrivende som omsetter tjenester som nevnt i § 6-28. Forslaget vil omfatte transportører med omsetning under registreringsgrensen. For transportører med omsetning over registreringsgrensen, foreslås et vilkår om at virksomheten har valgt ikke å registrere seg i Merverdiavgiftsregisteret, jf. § 10-1 tredje ledd bokstav a. Virksomheten kan dermed ikke både være registrert i Merverdiavgiftsregisteret og søke om refusjon.

I høringsrunden fikk forslaget om å gjeninnføre tidligere ordning uttrykkelig tilslutning fra Den norske advokatforening, Skattebetalerforeningen, Skatt nord og Skatteetatens Juristforening. NHO Transport uttaler at de støtter begrunnelsen for den foreslåtte endringen, men forutsetter at refusjonsordningen kun gjøres gjeldende for internasjonal transport og ikke kabotasjekjøring. NHO Transport uttrykker bekymring for at transporten i Norge med busser tilhørende utenlandske selskap øker, og at forslaget om refusjon til de utenlandske transportører kan gi disse ytterligere konkurransefordeler i forhold til norske aktører. Også Skatt øst påpeker konkurranseaspektet, samt at det er kontrollutfordringer knyttet til kabotasjetransport mv.

Departementet viser til at det ikke foreslås endringer i reglene om kabotasjetransport. Kabotasje er transport mellom steder i en annen stat enn der man hører hjemme. En utenlandsk transportør som driver virksomhet i Norge må derfor forholde seg til de generelle regler som også gjelder for norske transportører. Fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-28 omfatter som nevnt kun transport som skjer direkte til eller fra steder utenfor merverdiavgiftsområdet. Ethvert fritak og enhver særordning innebærer kontrollmessige utfordringer. Disse håndteres av avgiftsmyndighetene på ordinær måte.

På denne bakgrunn foreslås å gjeninnføre tidligere ordning slik at utenlandske transportører som utfører direkte transport til eller fra det norske merverdiavgiftsområdet fritas for registreringsplikt og gis adgang til refusjon av inngående merverdiavgift.

Det vises til forslag til endringer i merverdiavgiftsloven § 2-1 syvende ledd og § 10-1 tredje ledd.

Overgangsregler

Etter gjeldende rett har transportører i utlandet plikt til å registrere seg i Merverdiavgiftsregisteret. Registrering utelukker refusjon etter gjeldende merverdiavgiftslov § 10-1. Når registreringsplikten foreslås opphevet fra 1. januar 2013 og det åpnes for at de utenlandske transportørene i stedet kan velge å bruke refusjonsordningen, er det ikke hensiktsmessig å kreve at de utenlandske transportørene registrerer seg for 2010, 2011 og 2012 for å få fradrag for inngående merverdiavgift og deretter avregistrere seg for å

kunne få refusjon etter merverdiavgiftsloven § 10-1 dersom de heller ønsker å benytte seg av denne ordningen. Krav om registrering ville videre påføre skattekontorene administrative kostnader ved at de må foreta en rekke registreringer og avregistreringer.

Det foreslås derfor en overgangsbestemmelse slik at transportører i utlandet som ikke har vært registrert i Merverdiavgiftsregisteret kan få refusjon. I dette ligger også at plikten til å registrere seg i Merverdiavgiftsregisteret ikke gjelder for denne perioden slik at innvilgede refusjoner ikke skal omgjøres.

I sine høringsuttalelser påpekte Skatt nord og Skatteetatens Juristforening at det ikke er tradisjon for denne type overgangsregler i merverdiavgiftslovgivningen. Instansene er ikke imot ordningen, men påpeker at overgangsreglene bør så snart som mulig gjøres kjent for de utenlandske transportørene slik at de kan vurdere om de skal avvente registrering i påvente av refusjonsordningen.

Forutsetningen for refusjon er at vilkårene etter § 10-1 tredje ledd er oppfylt, jf. forslag til overgangsbestemmelse bokstav a.

Det foreslås som vilkår for refusjon at søknaden er framsatt innen søknadsfristen, jf. forslag til overgangsbestemmelse bokstav b. Søknadsfristen er fastsatt i merverdiavgiftsforskriften § 10-1-2. Etter bestemmelsen skal søknad om refusjon sendes til skattekontoret senest seks måneder etter utløpet av det kalenderår søknaden gjelder for.

Søknadsfrist for kalenderåret 2010 utløp 30. juni 2011. Praksis med utbetaling av refusjon til transportører i utlandet opphørte først i desember 2011. Søknader for 2010 er dermed i hovedsak ferdigbehandlet. Den foreslåtte overgangsregelen omfatter likevel også refusjonssøknader for 2010, men gjelder kun søknader som er framsatt innen søknadsfristen. Det skal dermed ikke gis refusjon for nye søknader for 2010.

For 2011 utløp søknadsfristen 30. juni 2012. I tråd med høringsforslaget vil merverdiavgiftsforskriften bli endret slik at søknadsfristen for 2011 settes til 1. mars 2013. For 2012 vil søknadsfristen utløpe 30. juni 2013.

Det vises til forslag til overgangsbestemmelse.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget om å gi utenlandske transportører adgang til å velge om virksomhetene skal registreres i Merverdiavgiftsregisteret eller ikke og å åpne for at det i stedet kan gis refusjon, innebærer at de utenlandske transportørene kan unngå de kostnadene som en registrering i Merverdiavgiftsregisteret innebærer. Forslaget har dermed administrative fordeler for de utenlandske transportørene.

Forslaget innebærer gjeninnføring av tidligere ordning. Skatteetaten har derfor allerede et system

for å håndtere en ordning med refusjon til transportører i utlandet. Forslaget vil dermed ikke ha nevneverdige administrative konsekvenser for etaten. Forslag til overgangsordning innebærer mindre administrative lettelser for skatteetaten ved at den slipper å måtte registrere utenlandske transportører.

Utover dette antas forslaget ikke å ha økonomiske konsekvenser av betydning.

15.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

16. Ligningsloven § 6-15 om kontroll hos tredjepart mv.

16.1 Sammendrag

Departementet legger fram forslag til presiseringer i ligningsloven § 6-15 om kontroll av tredjeparter. Det foreslås at det uttrykkelig framgår av bestemmelsen at også elektronisk lagrede dokumenter, samt programmer og programsystemer omfattes av utleverings- og framleggelsesplikten og at det er adgang til å kopiere virksomhetenes elektroniske arkiver for senere gjennomgang hos tredjepart eller hos ligningsmyndighetene. Forslaget innebærer at det ved kontroll av tredjeparter er adgang til å benytte alle eksisterende metoder for kopiering for å sikre tilgang til elektronisk lagrede opplysninger under kontrollen.

De foreslåtte endringene er en oppfølging av lov 12. desember 2008 nr. 93, hvor tilsvarende presiseringer for kontroll av skattyter, arbeidsgiver og toll- og avgiftspliktig ble tatt inn i ligningsloven § 4-10 nr. 1, folketrygdloven § 24-4 (den gang § 24-5), skattebetalingsloven § 5-13, tollloven § 13-4 og merverdiavgiftsloven § 15-11. Samtidig ble tilsvarende endringer gjort i forskrift om omregistreringsavgift § 7, forskrift om vektårsavgift § 15 og forskrift om engangsavgift på motorvogner § 8-2, jf. motorkjøretøy- og båtavgiftsloven § 1 og forskrift om særavgifter § 5-9, jf. særavgiftsloven § 1.

I forarbeidene til lov 12. desember 2008 nr. 93, Ot.prp. nr. 1 (2008–2009), ble det varslet at departementet i samarbeid med Skattedirektoratet og Toll- og avgiftsdirektoratet ville fastsette nye forskrifter og retningslinjer for å ivareta sikkerhetshensyn og rettsikkerhetsgarantier for skatte- og avgiftspliktige i forbindelse med oppbevaring og håndtering av kopiert materiale.

For å få felles saksbehandlingsregler for kontroller på samtlige av skatteetatens forvaltningsområder, foreslår departementet her nye bestemmelser i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 5-13 og i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 15-11, som vil gi hjemmel til å

gjøre en ny forskrift om saksbehandlingsregler for skatte- og avgiftskontroll gjeldende for kontroll etter disse lovene.

Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet legger til grunn at forslaget ikke vil ha merkbare økonomiske eller administrative konsekvenser for de skatte- eller avgiftspliktige. For skatte- og avgiftsmyndighetene vil omfanget av sikkerhetsrutiner og ivaretagelse av saksbehandlingsprosedyrer knyttet til gjennomføringen av kontroll på øvrige områder enn ligningsloven, kunne medføre noe økt ressursbruk. Det samme gjelder for toll- og avgiftsmyndighetene.

16.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre er enig i at lovreguleringene må følge med og bli oppdatert i tråd med samfunnsendring og den teknologiske utvikling. Disse medlemmer registrerer imidlertid at både Datatilsynet og Advokatforeningen advarer mot en utvikling der man kan komme i konflikt med generelle personvern hensyn og med bestemmelser om beslagsfrihet etter EMK-artikkel 8 og i straffeprosessen. Disse medlemmer forutsetter at departementet til enhver tid har oppmerksomhet på disse avveiningene, og ser det som naturlig at departementet foretar en grundig og prinsipiell drøftelse av disse dilemmaene i forbindelse med det arbeidet som er i gang rundt skattyters rettssikkerhet generelt.

Disse medlemmer mener derfor saken bør tas opp igjen i et helhetlig perspektiv sammen med skatteforvaltningslovarbeidet, som det heller bør settes fart på enn å komme med skatteunndragelsesutvalgets forslag «bit for bit».

17. Helsesektorens tilgang til folkeregisteropplysninger

17.1 Sammendrag

Departementet foreslår en endring i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering (folkeregisterloven) § 14 første ledd. Endringen innebærer at private helsevirksomheter som utfører oppgaver på vegne av det offentlige, skal få den samme tilgang til

folkeregistrerte opplysninger som den offentlige myndighet de utfører oppgaver for. Bakgrunnen for forslaget er at regionale helseforetak og sykehus selv beslutter i hvilken grad de oppgaver de er ansvarlige for skal settes ut til private aktører i helsevesenet, for eksempel avtaler med allmennleger og spesialister. Etter dagens ordning har disse private aktørene ikke den samme tilgangen til folkeregisteropplysninger som de offentlige myndigheter de utfører oppgaver på vegne av. Distribueringen av de opplysningene fra folkeregisteret aktørene etter dagens ordning har tilgang til, tilfredsstillende heller ikke behovet for rutinemessig innhenting og kontroll av personopplysninger.

Departementets forslag har vært på høring, og høringsinstansene har i stor grad vært positive til forslaget. Departementet legger til grunn at det er hensiktsmessig å hjemle den foreslåtte endringen i folkeregisterloven § 14 i stedet for i § 13 som foreslått i høringsnotatet. Departementet har også valgt å innta «apotek» i forslaget. Det foreslås at endringen trer i kraft 1. januar 2013.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om å gi private helseaktører tilgang til folkeregisteropplysninger via Norsk Helsenett vil i utgangspunktet ikke få store økonomiske eller administrative konsekvenser for skatteetaten. Skattedirektoratet arbeider for tiden med en gjennomgang av hele pris- og distribusjonsmodellen for folkeregisteret, som et ledd i det større Moderniseringsprogrammet for folkeregisteret. På sikt kan det derfor tenkes at det vil bli forandringer i løsningene for pris- og distribusjon av folkeregisteropplysninger.

Lovendringen gjør det mulig for helsevirksomheter og virksomheter i helsesektoren som tilrettelegger helseopplysninger til bruk i behandlingsøyemed (som for eksempel helseopplysninger i kjernejournalen) å kunne bruke den folkeregisterkatalogen Norsk Helsenett drifter. Endringen utløser ingen økonomiske kostnader siden ordningen er frivillig å bruke. Kostnader ved tilpasninger av helsevirksomhetenes elektroniske pasientjournalssystemer må gjøres innen eksisterende budsjettamme. Norsk Helsenett har utviklet en løsning som uten vesentlige kostnader kan tas i bruk for andre aktører enn helseforetakene.

Innsparingene vil i hovedsak skje ved større effektivitet i HELFO samt i flere helsevirksomheter. Det vil dersom lovendringen vedtas også bety at sentrale tjenester som e-Resept og kjernejournal enklere og merkostnadseffektivt kan få tilgang til nødvendige opplysninger for vedlikehold og flere tjenester for publikum.

17.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

18. Drosjesentralers opplysninger til skatte- og avgiftsmyndighetene

18.1 Sammendrag

Departementet foreslår å innføre en ordning hvor drosjesentraler blir pålagt årlig å innberette opplysninger om tilknyttede drosjeeieres omsetning mv. til skatte- og avgiftsmyndighetene.

Innsamling og bruk av opplysninger fra tredje-parter er et viktig virkemiddel for å sikre etterlevelse av skatte- og avgiftsreglene for samtlige skattytergrupper. Opplysningene bidrar til å effektivisere ligningsarbeidet og legger til rette for riktige fastsettelse og bedre kontroll av skatte- og avgiftsgrunnlaget. Innrapportering av omsetning mv. fra drosjesentralene vil kunne bidra til å avdekke inntekt som ikke er oppgitt til beskatning, og virke preventivt ved at reell omsetning i næringen i større grad vil bli oppgitt til beskatning.

Forslaget medfører endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6-3 og i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) ny § 16-8. Oppgavepliktens omfang mv. foreslås fastsatt i forskrift gitt med hjemmel i ligningsloven § 6-16 bokstav b, jf. forslag til ny § 6-3 nr. 8 og merverdiavgiftsloven ny § 16-8.

Økonomiske og administrative konsekvenser

I forslaget som har vært på høring ble det gitt uttrykk for at om lag 80 pst. av drosjeeierne overfører i dag fortløpende opplysninger fra taksameterets skiftlapp elektronisk til drosjesentralene. Norges Taxiforbund har i sitt høringssvar opplyst at nær alle løyvehavere har slikt elektronisk utstyr i dag. For disse vil ikke forslaget innebære noen ekstra kostnader. Dette innebærer at svært få drosjeeiere vil måtte foreta investeringer i tilleggssystemer som muliggjør elektronisk overføring av opplysninger til drosjesentral.

Drosjesentraler må tilrettelegge for at opplysningene fra den enkelte drosje kan mottas, lagres og bearbeides på en slik måte at det kan foretas en årlig innrapportering til skatte- og avgiftsmyndighetene i samsvar med de krav som vil bli stilt i forskrift. Selve mottakelsen av skiftlappene vil ikke medføre vesentlige ekstrakostnader for bransjen da både programvare og øvrig teknisk utstyr for mottakelse allerede er på plass. Derimot vil det være driftsmessige og administrative kostnader knyttet til å bearbeide aktuelle data fra skiftlappene for innrapportering til skatte- og avgiftsmyndighetene. For sentraler som eventuelt ikke har direkte oppkobling må det foretas investe-

ringer som vil kunne få systemtekniske, driftsmessige, økonomiske og administrative konsekvenser.

Forslaget innebærer at skatteetaten får kontroll-opplysninger fra et nytt næringsområde. Selve systemet for mottak av grunnlagsdata er under endring, og det vil ikke påløpe store kostnader å implementere oppgavene fra sentralene når dette er klart. Det vil påløpe enkelte kostnader til å utarbeide informasjonsmaterieell og følge opp drosjesentraler og andre enheter i oppstartfasen. Disse kostnadene må ses i sammenheng med den skatte- og kontrollmessige nytteverdien løsningen vil gi ved at det blir enkelt å kontrollere sentrale tallstørrelser hos drosjeeierne allerede under ligningsbehandlingen.

Ikrafttredelse

Det foreslås at endringene trer i kraft 1. januar 2013. Dette innebærer at drosjesentralene får plikt til å rapportere opplysninger for inntektsåret 2013. Selv om drosjesentralene skal rapportere bare en gang i året, etter utgangen av det året rapporteringen gjelder, må de derfor starte å samle opplysninger fra begynnelsen av 2013.

18.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

19. Omtalesaker

19.1 Sammendrag

19.1.1 Aktivitetsskatt for finansiell sektor

Arbeidet med en aktivitetsskatt med egenskaper som er mest mulig lik merverdiavgiften vil være krevende og vil gi faglige og praktiske utfordringer. En helhetlig aktivitetsskatt vil være en nyskaping i internasjonal sammenheng, og utformingen reiser en rekke kompliserte spørsmål som må vurderes grundig. Sentrale utredningstemaer vil blant annet bestå i å konkretisere skattegrunnlag og hvem som skal omfattes av en slik skatt. Kompleksiteten i arbeidet vil også avhenge av hvilken metode som velges. Addisjonsmetoden vil kunne bygge på et kjent skattegrunnlag (overskudd og lønn), mens subtraksjonsmetoden forutsetter at det utformes et nytt skattegrunnlag. De økonomiske og administrative konsekvensene må også utredes, både for finansnæringen, andre berørte aktører og skatteetaten. I tillegg må det forventes omfattende arbeid med lovteknikk. Det vil være naturlig å sende et eventuelt forslag på en alminnelig høring. Departementet vil komme tilbake til saken.

Se for øvrig omtalen i proposisjonens kapittel 17.

19.1.2 Eiendomsskatt på maskiner og annet tilbehør til verk og bruk

Ved utskrivning av eiendomsskatt inngår maskiner, tilbehør og annet løsøre normalt ikke i eiendomsskattegrunnlaget. For eiendommer som faller inn under begrepet «verk og bruk», skal imidlertid maskiner og annet tilbehør som anses å inngå som en del av anlegget, inkluderes i grunnlaget. Regelen har blitt kritisert, blant annet for å være uklar og skape ulikheter og uforutsigbarhet.

I Prop. 1 LS (2011–2012) Skatter, avgifter og toll 2012 ble det varslet at Finansdepartementet ville vurdere endringer i regelverket, og at det ved årsskiftet 2011/2012 ville bli lagt fram et høringsnotat med vurderinger av problemstillingene knyttet til utskrivning av eiendomsskatt på maskiner og annet tilbehør til verk og bruk.

En eventuell endring som i større grad enn i dag fritar maskiner og annet tilbehør fra eiendomsskatt, vil gi betydelige økonomiske konsekvenser for en del kommuner. Etter å ha vurdert problemstillingen nærmere har regjeringen derfor besluttet ikke å gå videre med saken. Det vil derfor ikke bli sendt ut noe høringsnotat om saken, og følgelig heller ikke fremmet noe forslag om lovendring i reglene om eiendomsskatt på maskiner og annet tilbehør til verk og bruk.

Se for øvrig omtalen i proposisjonens kapittel 18.

19.1.3 Utfasing av særfradrag for store sykdomsutgifter – videre prosess

I tråd med forslaget i Prop. 1 LS (2011–2012) Skatter, avgifter og toll 2012 vedtok Stortinget i forbindelse med statsbudsjettet for 2012 å fase ut særfradraget for store sykdomsutgifter over tre år. I budsjettet for 2012 ble utgifter til tannbehandling, bolig og transport tatt ut av ordningen. De frigjorte midlene ble brukt til å øke folketrygdens refusjonstakster til tannbehandling og overføringene til Husbankens tilskuddsordning til tilpasning av bolig. Bilstønadordningen for gruppe 2-biler for barn og unge ble utvidet, og det ble i tillegg bevilget midler til Diabetesforbundets arbeid med motivasjonsgrupper og å oppdage diabetes tidlig.

I 2013 og 2014 skal verdien av fradraget reduseres til henholdsvis 2/3 og 1/3 av fradragberettigede utgifter. Fradraget vil være ute av skattesystemet fra 2015. De frigjorte midlene i resten av utfasingsperioden skal brukes til å styrke eksisterende ordninger med samme formål på utgiftssiden.

Se for øvrig omtalen i proposisjonens kapittel 19.

19.1.4 Nedre grense i grunnrenteskatten

Ut fra en samlet vurdering foreslås det å videreføre den nedre grensen. God ressursutnyttelse forut-

setter at kraftverkene dimensjoneres riktig i forhold til vannfallet, og dette er et hensyn som inngår i den samlede avveining av de fordeler og ulemper som er knyttet til et vannkraftprosjekt. Dersom NVE mottar en søknad som åpenbart gir dårlig ressursutnyttelse, vil prosjektet bli avslått.

Se for øvrig omtalen i proposisjonens kapittel 20.

19.1.5 Avgiftsplikt på mineralolje og bensin

Finansdepartementet tar sikte på å endre forskrift om særavgifter med virkning fra 1. januar 2013 slik at avgiftsplikten på mineralolje og bensin knyttes til produktens kokepunkt. Forslaget innebærer en klargjøring, men ingen endring av gjeldende rett. Departementet tar videre sikte på å videreføre dagens fritak for spillolje inntil videre.

Se for øvrig omtalen i proposisjonens kapittel 21.

19.1.6 Skattefritak etter skatteloven §§ 11-21 og 11-22 – departementets praksis i 2011

I medhold av skatteloven § 11-22 kan Finansdepartementet samtykke i at inntekt ved realisasjon av fast eiendom, virksomhet, aksjer og visse selskapsandeler fritas for skattlegging, eller skattlegges etter lavere satser enn fastsatt i Stortingets og kommunestyrets skattevedtak. Loven stiller vilkår om at realisasjonen må være ledd i en omorganisering eller omlegging av virksomhet med sikte på å gjøre denne mer rasjonell og effektiv. Skatteloven § 11-21 tredje ledd gir departementet hjemmel til å fatte vedtak om skattefritak ved overføringer mellom selskap innenfor konsern med mer enn 90 pst. felles bakenforliggende eierfellesskap. Etter fast praksis gis det ikke samtykke til endelig skattefritak etter noen av de nevnte fritakshjemlene. Når skattefritak innvilges, gis det gjennomgående samtykke til utsettelse av skattlegging i form av vilkår som skal sikre skattemessig kontinuitet.

Den 21. desember 1996 fattet Stortinget følgende vedtak:

«Stortinget ber Regjeringen i et egnet dokument legge frem en årlig orientering om departementets praksis når det gjelder saker som har vært behandlet med hjemmel i omdannelsesloven.»

På denne bakgrunn la departementet fram en orientering i St.meld. nr. 16 (1997–1998) om praksis til og med 1996 etter den tidligere omdanningsloven 9. juni 1961 nr. 15. For de senere år har det vært tatt inn årlige orienteringer i Ot.prp. nr. 1/Prop. 1 L/Prop. 1 LS. Ved den tekniske revisjonen av skatteloven i 1999 ble bestemmelsene i omdanningsloven overført til den nye skatteloven. Omtalen nedenfor gjelder enkeltsaker som er avgjort av departementet i 2011 etter skatteloven §§ 11-21 og 11-22. Totalt er 15 søknader avgjort i 2011, mot 24 året før. Tre av de syv

søknadene som gjaldt transaksjoner i Norge ble avslått. Fem av de åtte søknadene som gjaldt transaksjoner med virkning over landegrensene ble avslått.

Departementets vurderinger

Antallet behandlede søknader etter skatteloven §§ 11-21 og 11-22 har med 15 behandlede saker for 2011, hatt en ganske markant nedgang i forhold til de foregående år med 27 behandlede saker i 2009 og 24 saker i 2010.

Bakgrunnen for dette må antas å være at adgangen til skattefri omorganisering – med virkning dels fra og med inntektsåret 2011, dels straks og dels fra og med inntektsåret 2012 – er utvidet på viktige områder. Særlig gjelder dette ved grenseoverskridende omorganiseringer. Når vilkårene for skattefri omorganisering nå i større grad enn før er lovfestet, vil det i færre tilfeller være nødvendig å søke departementet om fritak.

Se for øvrig omtalen i proposisjonens kapittel 22.

19.2 Komiteens merknader

19.2.1 Innledning

Komiteen tar omtalene til orientering og viser for øvrig til merknader nedenfor.

19.2.2 Aktivitetsskatt for finansiell sektor

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at finanskrisen har ledet til en bred debatt internasjonalt om nye skatter og avgifter i finanssektoren. Forslagene har ulik motivasjon, herunder ønske om å motvirke uheldig atferd i finanssektoren, begrense finanssektorens størrelse og aktivitet og trekke inn inntekter fra sektoren. Finanskriseutvalget (NOU 2011: 1) drøftet også mulige skatteforslag og foreslo blant annet at norske myndigheter utreder grunnlaget for – og konsekvensene av – en såkalt aktivitetsskatt på finansinstitusjonenes overskudd og lønninger for å beskatte merverdien som skapes i finanssektoren. Utvalget viste til at det er uheldig at omsetning og formidling av finansielle tjenester i hovedsak er unntatt fra merverdiavgiften. Unntaket fører til underbeskatning av finanssektoren, og til at forbruk og næringsstruktur vris i retning av finansielle tjenester.

Flertallet slutter seg til prinsippet om en aktivitetsskatt for finansielle tjenester som i størst mulig grad ivaretar merverdiavgiftens gode egenskaper og ber regjeringen fortsette utredningen av en aktivitetsskatt og at arbeidet gis høy prioritet.

Flertallet har også merket seg Finanskriseutvalgets forslag om å ilegge norske finansinstitusjoner en stabilitetsavgift dersom like eller lignende avgifter innføres i flere land. Avgifter på finansielle transak-

sjoner kan bidra til å dempe spekulativ finansiell virksomhet og kan være en inntektskilde for globale fellesgoder, utvikling og klima. Flertallet viser til at Norge sammen med andre land arbeider internasjonalt for en mulig valutaavgift til inntekt for disse formålene. En forutsetning for innføring av en slik avgift er bred internasjonal støtte.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet og Høyre merker seg gjennomgangen av finanssektoren og tiltak som diskuteres og iverksettes i EU. Disse medlemmer merker seg at regjeringen har ambisjoner om å heve kapitaldekningen og bedre soliditeten i norske banker raskere enn EU legger opp til. Disse medlemmene merker seg at departementet har hatt på høring et forslag om å oppheve taket for sikringsfondets størrelse. Verdien til banksikringsfondet har i noen år vært høyere enn banksikringslovens minstekrav (taket), og det er ikke for flere år blitt innkrevd ordinær avgift fra medlemmene. Regjeringen vil fremme et forslag om at bankene må begynne å innbetale årlig avgift til banksikringsfondet uavhengig av om fondet er fullt kapitalisert, og livsforsikringsselskaper får ikke lenger benytte fritaksmetoden for avkastning på kundemidler. Disse medlemmer vil peke på at finansbedriftene nå er under sterkt press for å bygge soliditet for å imøtekomme strengere kapitalkrav og bli mer solide. Disse medlemmer er skeptiske til en raskere takt på kapitaloppbyggingen enn i EU og mener at et nordisk samarbeid om felles krav, standarder og opptrappingstakt i så fall er en forutsetning. Disse medlemmer viser til at bankmarkedet i Norge er preget av sterk konkurranse. Utenlandske, i hovedsak andre nordiske, banker står for rundt 30 pst. av utlåneene. For at konkurransen skal være effektiv og rettferdig, er det derfor nødvendig med tilnærmet like regler og tilsynspraksis. Disse medlemmer mener norsk finansnæring fortjener rammevilkår som er likeverdige med sine konkurrenter.

Disse medlemmer vektlegger også at økte byrder vil svekke norske bankers mulighet til å imøtekomme låneetterspørselen fra norske bedrifter. Det er kun de største bedriftene som har mulighet til å supplere ordinær bankfinansiering med selv å hente kapital i obligasjonsmarkedene. Norsk næringsliv består imidlertid i hovedsak av små og mellomstore bedrifter som er helt og holdent avhengig av bankfinansiering.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet og Venstre registrerer at regjeringen heller ikke i år har kommet til enighet med seg selv med hensyn til innføring av en egen aktivitetsskatt i finansiell sektor. Disse medlemmer registrerer samtidig at budsjettet som nå behandles er

regjeringens siste i denne perioden, og alt pratet om en egen skatt for finansnæringen har vært bare prat.

Komiteens medlemmer fra Høyre mener det er positivt at regjeringen ikke foreslår å innføre aktivitetsskatt for finansiell sektor fra 2013. En slik skatt vil i praksis være en særnorsk bankskatt, noe som ville bety en konkurranseulempe for norsk finansnæring. Disse medlemmer merker seg at regjeringen ikke avlyser planene om en aktivitetsskatt, men fortsetter utredningsarbeidet. Disse medlemmer mener det er uheldig at finansnæringen i Norge fortsatt må leve med denne usikkerheten knyttet til rammebetingelser. Norske banker bør ikke bli ilagt særnorske byrder som vil svekke norske finansbedrifters konkurransekraft.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti deler regjeringens syn på at en aktivitetsskatt vil bidra til en mer nøytral skattlegging av ulike typer næringsvirksomhet og gi skatteinntekter som kan brukes til å redusere andre, mer vridende skatter og avgifter.

Dette medlem viser til Kristelig Folkepartis representantforslag i Dokument 8:60 S (2010–2011) om 20 tiltak for å motvirke en ny finanskriser, som ble fremmet i desember 2010. Her fremholdt forslagsstillerne at:

«De store samfunnsøkonomiske og sosiale kostnadene ved finanskriser og behovet for å begrense overdreven risikotaking gjør at det kan være hensiktsmessig å skattlegge finansnæringen i større grad enn i dag [...] Overskudd og lønn er et uttrykk for merverdi, og en skatt på dette vil derfor kunne anses som en merverdiavgift, en avgift finansielle tjenester per i dag i hovedsak er unntatt. En slik skatt vil gjøre at finansnæringen får en skattebelastning mer på linje med andre næringer, og på denne måten hindre at finansnæringen blir unaturlig stor. En generell skatt på summen av overskudd og lønn kan kombineres med skattlegging av lønn og overskudd ut over det normale, for å motvirke overdreven risikotaking.»

Dette medlem viser til at forslagsstillerne fremmet et konkret forslag om å innføre en slik skatt i samarbeid med andre land, utformet i tråd med IMF's anbefalinger.

Dette medlem viser videre til at regjeringens finanskriseutvalg kort tid etter, på nyåret 2011, anbefalte å utrede en slik skattlegging av finansnæringens overskudd og lønn. Danmark, Frankrike og Island har en slik skatt på lønn, mens Israel tar med både overskudd og lønn. Dette medlem understreker at det er viktig hvordan andre nordiske land innretter seg, ettersom det i praksis er ett nordisk bankmarked. Dette medlem mener at forholdene burde ligge til rette for innføring av en slik aktivitetsskatt for finansnæringen også i Norge, men har forståelse for

at det er behov for å gjøre noe mer utredningsarbeid fra departementets side.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag om å innføre en aktivitetsskatt for finansiell sektor.»

19.2.3 Eiendomsskatt på maskiner og annet tilbehør til verk og bruk

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til at konkurranseutsatt næringsliv sliter tungt i Norge etter 7 år med sterk kostnadsvekst relativt til hos våre handelspartnere. Det er uforståelig at en rød-grønn regjering viser så liten forståelse for konkurranseutsatt næringslivs situasjon i dagens Norge.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen på egnet måte komme tilbake til Stortinget med en sak om eiendomsskatt og der en begrenser eiendomsskattens skadevirkninger på konkurranseutsatt næringsliv og arbeidsplasser.»

Komiteens medlemmer fra Høyre finner departementets begrunnelse – «det har ikke vært mulig å finne noen lovteknisk løsning» – for ikke å følge opp lovnader som ble gitt gjennom media under behandlingen av Dokument 8:126 S (2010–2011), i Innst. 360 S (2010–2011) mht. eiendomsskatt og konkurranseutsatt næringsliv og arbeidsplasser, bemerkelsesverdig. Det kommer stadig flere eksempler på at eiendomsskattegrunnlaget for bedrifter overstiger anleggenes markedsverdi, og på at maskiner og lett flyttbart utstyr inkluderes i skattegrunnlaget. Dette svekker konkurranseutsatt næringslivs investeringsvilje og evne sterkt, og utslagene er sterkest i de mest næringssvake deler av landet. Konkurranseutsatt næringsliv får med regjeringens forslag nok en rød-grønn skattebyrde å bære.

Disse medlemmer merker seg også at det er hensynet til økonomien i de kommunene som har ilagt eiendomsskatt som er hovedbegrunnelsen for at man ikke klarer å finne en løsning. Regjeringen setter med dette næring etter tæring. Disse medlemmer vet også at kraftverkskommunene er bekymret for å miste inntekter fra kraftverk og viser til Innst. 360 S (2010–2011) der disse medlemmer skrev:

«Disse medlemmer ser kraftverkbeskatningen som en helt spesiell del av eiendomsskatteproblematikken. Den må derfor behandles for seg og adskilt fra øvrige problemstillinger rundt eiendomsskatt. Disse medlemmer ser på vannkraft som en svært sentral og viktig ressurs for landet og for de enkelte lokalsamfunn. I stor grad dreier derfor debatten på dette området seg om hvordan avkastningen fra en naturressurs

skal fordeles mellom lokalsamfunnet, staten og eieren.»

19.2.4 Utfasing av særfradrag for store sykdomsutgifter – videre prosess

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til at regjeringen fortsetter utviklingen av ordningen med skattefradrag for store sykdomsutgifter. Dette kan føre til betydelig økte utgifter for mange, og en utvikling av fradraget vil for mange kunne svekke muligheten til å komme inn i eller forbli i arbeid. Disse medlemmer viser til at ordningene som er ment å erstatte fradraget, som tilskudd til Husbanken og til arbeids- og utdanningsreiser, er gode tiltak i seg selv, men de vil ikke nødvendigvis være aktuelle ordninger for mange av dem som i dag er avhengige av skattefradraget for å fungere i arbeidsliv og dagligliv.

Komiteens medlemmer fra Høyre vil derfor videreføre skattefradraget for store sykdomsutgifter på 2012-nivå.

20. Oppretting og presisering av lovtekst

20.1 Sammendrag

20.1.1 Eignedomsskattelova

I Prop. 112 L (2011–2012) foreslo Finansdepartementet å innføre nye saksbehandlingsregler i eiendomsskattesaker. Forslaget ble vedtatt av Stortinget, og trer i kraft fra og med eiendomsskatteåret 2013. Som følge av de vedtatte endringene må enkelte paragrafhenvvisninger i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiendomsskatt til kommunane (eignedomsskattelova) og lov 22. juni 2012 nr. 44 om endringer i eignedomsskattelova rettes. I tillegg må overskriften § 8 A endres.

Det vises til forslag til endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiendomsskatt til kommunane (eignedomsskattelova) §§ 8 A og 9 og lov 22. juni 2012 nr. 44 om endringer i eignedomsskattelova §§ 8 B-2, 8 B-3, 8 B-4 og 17. Det foreslås at endringene trer i kraft fra og med eiendomsskatteåret 2013.

20.1.2 Skatteloven § 9-14

Skatteloven § 9-14 gir regler om skatt ved uttak fra norsk beskatningsområde (uttaksskatt). Etter paragrafens tolvte ledd gis det fradrag i uttaksskatt for skatt betalt til utlandet på latent gevinst ved et tidligere inntak til norsk beskatningsområde.

Bestemmelsen i tolvte ledd annet punktum skal sikre at skattyter bare får fradrag for skatt betalt i utlandet på den delen av uttaksgevinsten som svarer til differansen mellom utgangsverdien som er lagt til grunn i utlandet, og skattemessig verdi ved inntak i norsk beskatningsområde, jf. Ot.prp. nr. 1 (2008–

2009) punkt 8.5.9. Ved en feil står det imidlertid i annet punktum at det IKKE gis fradrag i uttaksskatt for skatt til utlandet på del av gevinst på eiendel på inntakstidspunktet som svarer til differansen mellom utgangsverdien som er lagt til grunn ved gevinstberegningen i utlandet og den skattemessige verdi som er fastsatt ved inntaket til norsk beskatningsområde. Departementet foreslår en oppretting, slik at det fremgår at det BARE gis fradrag for skatt til utlandet som svarer til denne differansen.

Det vises til forslag til endring i skatteloven § 9-14 tolvte ledd annet punktum. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks.

20.1.3 Skatteloven § 12-2 bokstav g

Personinntekt omfatter i henhold til skatteloven § 12-2 bokstav g beregnet personinntekt for eiere av enkeltmannsforetak etter §§ 12-10 til 12-14. Ved lov 9. desember 2011 nr. 56 ble lønnsfradraget for enkeltpersonforetak med ansatte i skatteloven § 12-13 avvirket. Samtidig ble daværende § 12-14 i skatteloven flyttet til § 12-13.

Henvisningen i skatteloven § 12-2 bokstav g er derfor feil, og foreslås erstattet av en henvisning til §§ 12-10 til 12-13. Dette er en ren oppretting uten realitetsendring.

Det vises til forslag til endring av skatteloven § 12-2 bokstav g. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks.

20.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

21. Andre forslag og merknader

21.1 Skatt

21.1.1 Boligsparing for ungdom (BSU)

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det er viktig å stimulere ungdom til å spare egenkapital for kjøp av egen bolig. En sterkere egenkapital ved boligkjøp gir boligkjøpere større trygghet for sin investering samt større fleksibilitet i markedet. BSU-ordningen er et svært målrettet virkemiddel, og disse medlemmer mener ordningen bør styrkes kraftig. Disse medlemmer foreslår å heve øvre grense på totalt sparebeløp til 300 000 kroner, heve årlig maksimalt sparebeløp til 25 000 kroner og øke skattebegunstigelsen til 28 pst.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp.

§ 16-10 tredje ledd første og andre punktum skal lyde:

Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 300 000 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.2 Individuell pensjonssparing

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at ordningen med individuell pensjonssparing under den nåværende regjeringen er redusert til et årlig sparebeløp på 15 000 kroner. Disse medlemmer vil reversere innstrammingerne og øke beløpet tilbake til nivået som var under regjeringen Bondevik II. Det er viktig å stimulere privat sparing til egen pensjon ved siden av folketrygdens ordninger og pensjoner i arbeidsforhold. Disse medlemmer vil derfor øke det årlige sparebeløp til 40 000 kroner, samtidig som det innføres en symmetrisk beskatning av innskudd i sparingen og utbetalinger fra pensjonen.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde:

Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

III

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2013.

Endringen under II trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.3 Skattefunn

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener at kunnskapsutvikling, herunder forsknings- og teknologiutvikling, er blant de viktigste drivkreftene for økonomisk utvikling. Å styrke bedriftenes konkurransekraft er av stor betydning for å sikre fremtidig velferd gjennom økonomisk vekst, spesielt når Norge er på vei inn i en tid med enda tydeligere kunnskaps- og tjenesteøkonomi og i en tid hvor mange bedrifter må omstilles og utvikle nye produkter for å overleve.

Disse medlemmer ønsker å styrke Skattefunn-ordningen ut over regjeringens forslag og ønsker å øke grensen for egenutført FoU til 8 mill. kroner og eksternt FoU til 12 mill. kroner, fjerne regelen om maksimal timesats på 500 kroner og fjerne regelen om at kostnader ved personale og indirekte kostnader antall timer for egne ansatte begrenses til maksimalt 1 850 timer pr. år, samt å etablere en ordning som indeksregulerer beløpene for hhv. egenutført og innkjøpt FoU i Skattefunn-ordningen hvert år.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd bokstav a og b skal lyde:

- (2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:
- Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
 - Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 mill. kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- Kostnadsrammene i bokstav a og b skal oppreguleres årlig i henhold til konsumprisindeksen.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre ønsker et politisk skifte i skattepolitikken – et grønt skatte-skifte hvor beskatningen vris fra skatt på arbeid til skatt på forbruk og miljøskadelig atferd. Med Venstres skattepolitikk blir det mer lønnsomt å arbeide og investere i norske bedrifter og arbeidsplasser, og mindre lønnsomt med forbruk og forurensning. En slik grønn skattepolitikk er derfor både framtidsrettet, bra for miljøet og bra for næringslivet. Ifølge svar på spørsmål fra Venstre, anslår departementet i samarbeid med Norges forskningsråd at om lag 10 pst. av utgiftene til Skattefunn kan relateres til miljø, klima og energieffektivisering. Dette medlem ønsker å styrke denne innsatsen og vil innføre et ekstra tilleggskriterium i Skattefunn hvor det gis adgang til å utgiftsføre ytterligere 2 mill. kroner utover det som er angitt i § 16-40 annet ledd bokstav a og 4 mill. kroner utover det som er angitt i § 16-40 annet ledd bokstav b for FoU knyttet til klima, miljø og energieffektivisering.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt vedrørende klima, miljø eller energieffektivisering begrenset til 10 mill. kroner, eller 14 mill. kroner for tilsvarende prosjekt utført av forskningsinstitusjon godkjent av Norges forskningsråd. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter denne bestemmelse skal ikke overstige 14 mill. kroner i inntektsåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.4 Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at altfor mange forsvinner ut av arbeidslivet etter fylte 62 år, og at regjeringen har gjort svært lite for å stimulere disse aldersgruppene til å stå lenger i arbeid. Disse medlemmer viser til at dette ofte er høykompetent, erfaren arbeidskraft som bedriftene trenger, og

mener det er nødvendig med stimulerings tiltak for å få disse til å stå i jobb. Disse medlemmer mener at direkte skattefradrag vil være virkningsfullt, og understreker at slikt fradrag vil forutsette at man ikke samtidig mottar pensjon eller trygd i tillegg til lønnsinntekten.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti foreslår å innføre et skattefradrag på 3 000 kroner.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

Deloverskriften «Fradrag i skatt for pensjonsinntekt» foran § 16-1 skal lyde:

Fradrag i skatt for pensjonsinntekt mv.

Ny § 16-2 skal lyde:

§ 16-2. Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift på 3 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år og til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år. Fradrag etter første punktum gis bare dersom skattyter ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre foreslår å innføre et skattefradrag på 6 000 kroner. Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Ny § 16-2 skal lyde:

§ 16-2 Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift på 6 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år. Fradrag etter første punktum gis bare dersom skattyter ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.5 Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers elbil

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til et politisk ønske om å få flere til å kjøpe og benytte elbiler. Elbilene er for øvrig allerede fritatt for engangsavgift og årsavgift, og har nullsats for merverdiavgift. Til tross for dette synes dette medlem at antall elbiler på norske veier er for lavt. Dette medlem ønsker derfor å stimulere arbeidsgivere og arbeidstakere til å velge elbiler som firmabil ved å frita elbiler for fordelsbeskatning.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 5-13 skal lyde:

(1) Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil fastsettes til 30 prosent av bilens listepreis som ny, inntil et beløp fastsatt av departementet i forskrift, og 20 prosent av overskytende listepreis. For biler eldre enn 3 år pr. 1. januar i inntektsåret, regnes det bare med 75 prosent av bilens listepreis. Vederlag for bruk av arbeidsgivers bil påvirker ikke fordelsfastsettelsen. Tilsvarende gjelder når arbeidstaker selv dekker bilkostnader. Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers nullutslippsbil settes til null kroner.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første ledd. Herunder kan det gis forskrift om særregler for biler med særlig omfattende yrkeskjøring.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

I tillegg vil en gjennomføring av forslaget kreve at departementet gjør endringer i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14, herunder en eventuell presisering av hva som regnes som nullutslippsbil.»

21.1.6 Fradragsrammen for gaver til frivillige organisasjoner

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at frivillige og ideelle organisasjoner bygger tillit mellom mennesker på en måte som styrker demokratiet og mobiliserer indivi-

duell skaperkraft og omsorg. Det sivile samfunn representerer en selvstendig pilar i samfunnet, ved siden av stat og marked.

Disse medlemmer viser til at fradraget for gaver til frivillige organisasjoner er en måte å sikre finansieringen av frivilligheten på, som utvilsomt har utløst vekst i gavene til disse organisasjonene. Disse medlemmer mener at det er langt bedre å la de frivillige få beholde mer midler selv, i stedet for å være avhengig av statlige overføringer. Disse medlemmer foreslår derfor at fradragsrammen økes til 25 000 kroner for gaver fra privatpersoner og til 100 000 kroner for gaver fra bedrifter.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-50 femte ledd andre punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 25 000 kroner årlig for fysiske personer og til sammen 100 000 kroner årlig for næringsdrivende.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Disse medlemmer viser til at gavefradragsordningen er avgjørende for frivillige organisasjoner over hele landet, ikke minst for mindre tros- og livssynssamfunn. Disse medlemmer viser til vedtaket om endring av skatteloven § 6-50 i forbindelse med statsbudsjettet 2011, som gjorde at mindre tros- og livssynssamfunn «uten nasjonalt omfang» ikke lenger ble omfattet av gavefradragsordningen. Disse medlemmer gikk imot dette forslaget, og vil foreslå at disse mindre organisasjonene igjen blir en del av denne ordningen.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-50 andre ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Trossamfunn som mottar offentlig støtte etter lov 13. juni 1969 nr. 25 om trudemssamfunn og ymist anna og livssynssamfunn som mottar offentlig støtte etter lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn, som ikke omfattes av første og annet punk-

tum, må være tilknyttet og registrere gavene i en registreringsenhet.

§ 6-50 åttende ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf, og kan herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap, revisjon, registrering i Enhetsregisteret, maskinell innberetning, forhåndsgodkjenning og særlige krav til utenlandske selskaper, sammenslutninger og stiftelser, herunder registrering i offentlig register i hjemstaten, nærmere regulering av stiftelser med sete innenfor EØS-området, krav til dokumentasjon, utstedelse av kvittering for mottatt gave, nærmere regulering av innberetning og særlige krav til registreringsenhet for gaver til organisasjoner som nevnt i andre ledd tredje punktum, herunder særlige krav til organisasjoner nevnt i andre ledd tredje punktum.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener det også bør kunne gis gaver til forskning og kultur med skattefradrag inntil 100 000 kroner. Dette slik at avhengigheten av statlige overføringer reduseres.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-50 første ledd skal lyde:

Det gis fradrag for pengegave til selskap, stiftelse eller sammenslutning som har sete her i landet eller i en annen EØS-stat og som ikke har erverv til formål og som driver

- a. omsorgs- og helsefremmende arbeid for barn eller ungdom, og for eldre, syke, funksjonshemmede eller andre svakstilte grupper,
- b. barne- og ungdomsrettet arbeid innen musikk, teater, litteratur, dans, idrett, friluftsliv o.l.,
- c. religiøs eller annen livssynsrettet virksomhet,
- d. virksomhet til vern av menneskerettigheter eller utviklingshjelp,
- e. katastrofehjelp og virksomhet til forebygging av ulykker og skader, eller
- f. kultur, herunder kulturvern, miljøvern, naturvern eller dyrevern. Departementet kan i forskrift gi nærmere regulering og begrensning av hvilke områder innenfor kulturvern som skal være omfattet.
- g. forskning

§ 6-50 femte ledd andre punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 25 000 kroner årlig for fysiske personer og til sammen 100 000 kroner årlig for næringsdrivende.

II

Endringen under I trer i kraft straks fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.7 Innslagspunktet for grunnrentebeskatning

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti foreslår å heve innslagspunktet for grunnrentebeskatning til 10 000 kVA (i underkant av 10MW). Dette vil gjøre at småkraft, slik dette er definert, ikke vil bli omfattet av grunnrentebeskatning. Disse medlemmer ser det som fordelaktig at hele småkraftsegmentet er unntatt og vil på den måten stimulere til ytterligere investeringer i småkraft. Norge har et stort potensial for produksjon av ren, fornybar energi med små miljøkonsekvenser gjennom ytterligere satsing på småkraftverk.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.8 Avskrivninger

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet foreslår å øke avskrivningssatsen i saldogruppe d) fra 20 pst. til 25 pst og saldogruppe e) for skip fra 14 pst. til 20 pst. fra 2013. Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 prosent

§ 14-43 første ledd bokstav e skal lyde:

- e. skip, fartøyer, rigger mv. – 20 prosent

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. januar 2013.»

Komiteens medlemmer fra Høyre mener mye tyder på at Norge ikke har avskrivningssatser som er i tråd med investeringens levetid i mange tilfeller og at norske avskrivningssatser ikke er konkurransedyktige med de som våre viktigste konkurrentland har. Disse medlemmer mener det haster med å stimulere til økte investeringer for å unngå at kompetansemiljøer forsvinner og for å stimulere til investeringer i nye, framtidsrettede arbeidsplasser innen industri og handel, og vil innføre startavskrivning på 30 pst. for investeringer i maskiner og utstyr i saldogruppe d.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 14-43 tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt i 2013, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre viser til at skatteinntektene fra næringsaktivitet har vært til dels betydelig høyere enn regjeringen har forutsett de siste årene. Dette medlem mener det da er både fornuftig og naturlig at næringslivet får noen av disse pengene tilbake gjennom konkurransefremmende skattelettelser. Dette medlem mener det er viktig å gi norsk næringsvirksomhet rammebetingelser som er på linje med våre naboland. Dette medlem foreslår derfor å øke avskrivningssatsene for saldogruppe d fra 20 pst. til 25 pst.

Dette medlem vil samtidig innføre en ordning med en ekstra avskrivningssats på 5 pst. for

samme saldogruppe under forutsetning at investeringen har en påvist miljøeffekt og/eller medfører økt energieffektivisering.

Dette medlem vil videre likestille norske og svenske regler når det gjelder skatteregimet for elsertifikatkraft og foreslår derfor å innføre «grønne avskrivninger» for denne type kraftproduksjon.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 pst.

§ 14-43 tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmidler som inngår i virksomhet som produserer energi som det utstedes elsertifikater for i henhold til elsertifikatloven av 24. juni 2011 nr. 39 § 7, kan, i tillegg til ordinære avskrivninger etter første ledd, kreves avskrevet med inntil 7,5 prosent per år i fire år fra og med det år utgiftene er pådratt.

Skatteloven § 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.9 Direkte fradragsføring for FoU

Komiteens medlemmer fra Høyre har merket seg at aktivisering av FoU i næringslivet skaper stor usikkerhet. For mindre forsknings- og utviklingsorienterte virksomheter kan dagens aktiviseringsregler svekke mulighetene for utvikling sterkt, og det kan gi større utfordringer enn nødvendig å finansiere virksomheten. Disse medlemmer mener at regelverket bør forenkles og mener også at dette samtidig vil bidra til å øke norske virksomheters fokus på FoU. Disse medlemmer foreslår derfor at investeringer i FoU skal kunne direkte utgiftsføres.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-25 skal lyde:

§ 6-25 Kostnader til forskning og utvikling

Kostnader til forskning og utvikling skal fradragføres etter bestemmelsen i skatteloven § 14-2 annet ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.10 Skattefradrag for pensjonsinntekt

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til sine merknader om pensjonistskatten i Innst. 3 S (2010–2011) der disse medlemmer fremmet forslag som om de hadde blitt vedtatt, ville ha gitt som resultat at ingen pensjonistgrupper ville ha fått økt sin skattebelastning som følge av omleggingen. Disse medlemmer følger opp forslagene også i år og foreslår at nedtrappingssatsen i trinn 2 reduseres til 3 pst.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 16-1 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Frdraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.11 Barnefradrag

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at statens støtte til barnefamiliens økonomi har sakkert akterut de siste årene. Det skyldes dels at forsørgerfradraget ble fjernet i 2001 og dels at realverdien av barnetrygden har blitt redusert siden begynnelsen av 1990-tallet. Dette medlem

understreker at dette ikke er rimelig, siden personer med barn har mindre evne til å betale skatt enn personer uten barn, når inntektene er like. Derfor bør de som har barn betale mindre skatt enn de som har samme inntekt uten barn.

Dette medlem vil derfor foreslå et nytt skattefradrag på 5 000 kroner for hvert barn i alderen 0–18 år. Til sammenligning ville forsørgerfradraget vært på 2 311 kroner pr. barn dersom det skulle gjeninnføres på samme nivå som da det ble fjernet i 2001, justert for prisstigningen. Barnefradraget skal gis som et direkte fradrag i skatten og deles mellom foreldrene. Foreldre som har for lav inntekt til å få fullt utbytte av fradraget, vil få differansen utbetalt kontant. Et slikt barnefradrag vil innebære en påløpt skattelette til barnefamiliene på 4,5 mrd. kroner.

Dette medlem viser til at en slik bedring i økonomien til barnefamiliene er viktig av flere grunner. For det første vil det øke familienes handlefrihet, noe som er en verdi i seg selv. For det andre er det viktig å gjøre det mer attraktivt å få barn, fordi vi trenger flere barnefødsler i møte med en aldrende befolkning for å trygge velferden på lengre sikt. For det tredje har skattefradraget en klar sosial profil. Det vil fordeles blant barnefamiliene med samme profil som barnetrygden, det vil si at ytelsen i større grad tilfaller husholdninger med lav kontantinntekt etter skatt pr. forbruksenhet. Når man innfører en overføring som er jevnere fordelt enn totalinntekten, vil dette bidra til mindre forskjeller. Barnefradraget vil med andre ord monne mest for dem med de lave inntekter og være et målrettet virkemiddel i kampen mot barnefattigdom.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

Ny § 16-2 skal lyde:

Frdrag i skatt for forsørgelse av barn

§ 16-2. Barnefradrag

(1) Personlig skattyter gis barnefradrag i inntektsskatt og trygdeavgift for hvert hjemmeverende barn som ved utløpet av inntektsåret ikke er fylt 19. Fradraget gis med en halvpart hos hver av ektefellene eller samboerne, dersom de ikke er enige om en annen fordeling.

(2) Barnefradraget skal være 5 000 kroner for hvert barn.

(3) Overstiger barnefradraget utlignet skatt og trygdeavgift, skal det overskytende beløpet utbetales kontant.

II

Endringsloven trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.12 Regnskapsligning fredede bygninger

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre vil at fredningsvedtak fra Riksantikvaren automatisk skal gi huseier rett til regnskapsligning av huset og gi fritak for kommunal eiendomsskatt. Det er store utfordringer knyttet til vår kulturarv. Eiere som får hus fredet, blir påført ekstrakostnader og gjør en viktig jobb på vegne av nasjonen. Dette rettfærdiggjør en annen behandling av slike hus enn for hus uten pålegg fra Riksantikvaren.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Ny § 6-52 skal lyde:

(1) Det gis fradrag for kostnader til vedlikehold av fredede bygg utenfor virksomhet.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.13 Forskningsinstitutters skattefritak

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at verken universiteter, høyskoler, statlige forskningsinstitutter eller utenlandsk forskning har skatteplikt. Det er derfor svært urimelig og konkurransevridende dersom de private forskningsinstituttene fortsatt skal pålegges skatt. Disse medlemmer viser til at disse tidligere har hatt unntak for skatteplikt, men at rettstilstanden på området nå er uklar. Disse medlemmer foreslår derfor at det innføres et generelt unntak for skatteplikt for forskningsinstitutt som utfører allmenn tilgjengelig forskning, jf. intensjonene i Dokument nr. 8:64 (2007–2008).

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 2-30 tredje ledd skal lyde:

(3) Forskningsinstitutt som mottar basisbevilgning fra staten, jf. retningslinjer for statlig finansiering av forskningsinstitutter, er fritatt for skatteplikt for formue i og inntekt fra instituttets forskningsaktiviteter. Fritaket for formuesskatt omfatter eiendeler som hovedsakelig benyttes i instituttets forskningsaktiviteter. Et beløp som svarer til det samlede fritatte skattebeløpet etter foregående punktum, skal overføres fra forskningsinstituttets økonomiske aktiviteter til instituttets ikke-økonomiske aktiviteter.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.14 Fribeløp ved kjøp av aksjer i egen bedrift

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre mener det er viktig at flest mulig skal kunne påvirke sin egen situasjon gjennom representasjon og demokratisk deltagelse. Medbestemmelse er også viktig når det gjelder eierskap i egen arbeidsplass, slik at man ikke bare er medarbeider, men også utvikler eierskap. Disse medlemmer viser til at slike ordninger er svært utbredt i mange andre land, og at resultatene der entydig viser økt produktivitet og dermed økt konkurransekraft. I lys av den svake utviklingen i norsk konkurransekraft siden 2005, forundrer det disse medlemmer at ikke regjeringen ser kjøp av aksjer i egen bedrift som et viktig tiltak.

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at skattestimulans ved kjøp av aksjer i egen bedrift vil bidra til økt forståelse for verdiskaping og hever fribeløpet til 15 000 kroner.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Skatteloven § 5-14 første ledd bokstav a andre punktum skal lyde:

Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 15 000 kroner pr. inntektsår.

Skatteloven § 14-3 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Fordel ved ansattes erverv av aksje i arbeidsgiverselskapet til underkurs tas til inntekt i det året den ansatte realiserer aksjen, og settes til verdien av fordelen på tidspunktet for den ansattes erverv av aksjen.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre mener at skattestimulans ved kjøp av aksjer i egen bedrift vil bidra til økt forståelse for verdiskaping og hever fribeløpet til 5 000 kroner.

Dette medlem viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Skatteloven § 5-14 første ledd bokstav a andre punktum skal lyde:

Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 5 000 kroner pr. inntektsår.

Skatteloven § 14-3 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Fordel ved ansattes erverv av aksje i arbeidsgiverselskapet til underkurs tas til inntekt i det året den ansatte realiserer aksjen, og settes til verdien av fordelen på tidspunktet for den ansattes erverv av aksjen.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.15 Jordbruksfradrag

Komiteens medlemmer fra Høyre har som mål å øke lønnsomheten i norsk landbruk. En målrettet skattelettelse som øker bondens inntekt etter skatt, vil være blant de mest sentrale virkemidlene for å oppnå dette. Skattelettelser er ubyråkratiske og har en direkte innvirkning på lønnsomheten til de bøndene som er i skatteposisjon.

Disse medlemmer vil også understreke at endringer i skattesystemet generelt faller inn under det som i WTO-terminologi klassifiseres som «grønn støtte». En ny WTO-avtale vil trolig kreve en reduksjon i andre typer næringsstøtte («gul» støtte og «blå» støtte). Nøkkelen til å sikre bondens inntekt på

lang sikt vil altså være et «grønt» virkemiddel som skattepolitikk. Fordelen med skattereduksjoner vil være at man direkte bedrer den økonomiske situasjonen for den aktive bonde, samtidig som den kan falle inn under WTOs grønne støtte dersom den utformes riktig. Endringen i jordbruksfradraget for 2013 er et første skritt i retning av en slik tilpasning av støtten.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 8-1 femte ledd første punktum skal lyde:

Ved fastsettelsen av årets positive, alminnelige inntekt fra jord- og hagebruk, herunder biinntekt fra slik virksomhet, gis produsenten et jordbruksfradrag på inntil 65 000 kroner per driftsenhet per år.

§ 8-1 femte ledd tredje punktum skal lyde:

I inntekt over 65 000 kroner gis i tillegg et fradrag på 38 prosent av inntekten opp til samlet fradrag på 173 300 kroner.

§ 8-1 åttende ledd skal lyde:

(8) Fradrag etter § 8-1 femte, sjette eller syvende ledd kan til sammen ikke overskride 173 300 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre har ambisjoner om å øke den økologiske produksjonen av matvarer betydelig. Dette er også mål som regjeringen har uttalt, men som det i realiteten er satt inn få, om noen substansielle, virkemidler for å nå.

Dette medlem foreslår derfor å fjerne moms på økologisk mat, nærmere omtalt under kapittel 21.3 i denne innstilling og å innføre et ekstra jordbruksfradrag på 20 000 kroner for bønder som driver eller legger om til økologisk produksjon.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 8-1 femte ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

For virksomhet som er registrert i henhold til § 3 i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk pro-

duksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler gis det for inntekt over 63 500 kroner i tillegg et fradrag på 38 prosent av inntekten opp til et samlet fradrag på 186 400 kroner.

Gjeldende fjerde til åttende punktum blir nytt femte til niende punktum.

§ 8-1 åttende ledd skal lyde:

Fradrag etter § 8-1 femte, sjette eller syvende ledd kan til sammen ikke overskride 186 400 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.16 Gevinstbeskatning ved realisasjon av landbrukseiendommer

Komiteens medlemmer fra Høyre har merket seg at det har kommet klare signaler fra landbruket om at eiendomsstrukturen er en utfordring for rasjonell drift, spesielt i skogbruket der teigblanding og teigstruktur mange steder ikke lenger tilfredsstiller krav til rasjonell drift. Mange eiendommer er også så små at de ikke lenger er viktig for eierens inntekt, og interessen for eiendommen blir marginalisert for mange. Videre har disse medlemmer merket seg at Norges Bondelag viste til at medlemmer nå legger ned driften en periode før gården skal selges. Når driften er nedlagt, behandles salgsgevinsten som kapitalinntekt. Disse medlemmer ser det som svært viktig å stimulere til at eiere som ikke lenger er interessert i å drive eiendommen, heller skal se seg tjent med å selge til en nabo eller andre som ønsker å styrke sin næringsvirksomhet. Dette er viktig for å styrke aktiviteten og grunnlaget for aktive bønder og skogbrukere. Disse medlemmer foreslår derfor at all gevinst ved salg ut av familien skal behandles som kapitalinntekt uavhengig av om det har vært løpende drift på eiendommen eller ikke.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 12-11 nytt femte ledd skal lyde:

For enkeltpersonforetak beregnes ikke personinntekt ved realisasjon av alminnelig jord- eller skogbrukseiendom.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med 1. januar 2013.»

21.1.17 Fradrag for reise mellom hjem og arbeid

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett for 2013 og merknader i hhv. Innst. 2 S (2012–2013) og Innst. 3 S (2012–2013) hvor det framgår at dette medlem foreslår et kraftig grønt skatteskifte hvor 9 mrd. kroner omfordes fra skatt på arbeid og næringsliv til økte avgifter på miljøfiendtlig atferd. Samlet gir Venstres skatte- og avgiftsopplegg i 2013 en netto bokført skattelette på 976 mill. kroner, hvorav det foreslås en samlet lette i person- og pensjonistbeskatning på 5,5 mrd. kroner.

Som et ledd i en slik omlegging foreslår Venstre å heve grensen for fradrag for reise mellom hjem og arbeid til 15 000 kroner. Dette forslaget må imidlertid sees i sammenheng med forslag om å innføre skattefritak for arbeidsgiverbetalt månedskort på kollektivtransport. Disse forslagene vil samlet bidra til å endre reisemønster til og fra arbeid fra privatbilisme og over til kollektivtransport.

Dette medlem foreslår på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-44 første ledd annet punktum skal lyde:

Fradraget er begrenset til den del av beløpet som overstiger 15 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.18 Beskatning av fri telefon og andre elektroniske kommunikasjonstjenester

Komiteens medlem fra Venstre viser til Dokument 8:51 S (2011–2012) fra representantene Trine Skei Grande og Borghild Tenden om en gjennomgang av sjablongreglene for beskatning av fri telefon og andre elektroniske kommunikasjonstjenester.

I forbindelse med behandlingen av dette i Stortinget lovet finansministeren å gå gjennom beløpsgrensene for å se om disse var hensiktsmessig satt gitt den utvikling det har vært i bl.a. pris når det gjelder disse områdene.

Dette medlem er glad for at finansministeren vil gjøre dette, men foreslår likevel at dagens regler hvor de første 1 000 kronene som arbeidsgiver dekker skal være skattefrie, økes til 2 000 kroner, nærmere omtalt i Innst. 2 S (2012–2013) og i Innst. 3 S (2012–2013). Dette medlem vil videre på sikt

avvikle fordel ved privat bruk av mobiltelefon-tjeneste dekket av arbeidsgiver.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og formue gjøres følgende endring:

§ 5-12 femte ledd skal lyde:

(5) Fordel ved privat bruk av elektronisk kommunikasjon dekket av arbeidsgiver beregnes etter satser som fastsettes av departementet. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første punktum, samt fastsette skattefrihet for bestemte former for elektronisk kommunikasjon.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.19 Skattefritak for arbeidsgiverfinansiert månedskort på kollektivtransport

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett for 2013 og merknader i hhv. Innst. 2 S (2012–2013) og Innst. 3 S (2012–2013) hvor det framgår at dette medlem foreslår et kraftig grønt skatteskifte hvor 9 mrd. kroner omfordes fra skatt på arbeid og næringsliv til økte avgifter på miljøfiendtlig atferd. Samlet gir Venstres skatte- og avgiftsopplegg i 2013 en netto bokført skattelette på 976 mill. kroner, hvorav det foreslås en samlet lette i person- og pensjonistbeskatning på 5,5 mrd. kroner.

Som et ledd i en slik omlegging foreslår Venstre å innføre skattefritak for arbeidsgiverbetalt månedskort på kollektivtransport.

Dette forslaget må også sees i sammenheng med forslag om å heve grensen for fradrag for reise mellom hjem og arbeid til 15 000 kroner. Disse forslagene vil samlet bidra til å endre reisemønster til og fra arbeid fra privatbilisme og over til kollektivtransport.

Dessuten vil forslaget om å gi skattefritak for arbeidsgiverbetalt månedskort på kollektivtransport styrke økonomien i kollektivtransportsselskapene med anslagsvis 2 mrd. kroner årlig, som kan gå til bedre tilbud og opprustning av materiell og infrastruktur.

Dette medlem foreslår på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd nytt siste punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes månedskort til kollektivtransport.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.20 Skattefritak for gevinster/premier i forbindelse med samfunnsnyttige formål

Komiteens medlem fra Venstre viser til at det i lov om skatt av formue og inntekt (skatteloven) i dag er presisert at (§ 5-50) gevinst ved konkurranse, spill, lotteri og lignende er skattepliktig når verdien overstiger 10 000 kroner. Unntak for slik beskatning er bl.a. gevinster fra Norsk Tipping AS og totalisatorspill. Det er også unntak for utlodning som omfattes av lotteriloven og offentlige tilgjengelige tiltak arrangert av massemedier. I lotteriloven § 5 er det videre presisert at lotteri bare kan avholdes til inntekt for et humanitært eller samfunnsnyttig formål.

Dette medlem viser videre til at de aller fleste former for premier knyttet til samfunnsnyttig innsats eller formål er således unntatt beskatning, men ikke alle.

Et konkret eksempel på en slik premie som er kommet til beskatning er en familie som stilte opp i NTNUs forskningsprosjekt Tidlig Trygg i Trondheim, som er et forskningsprosjekt som forsker på barns psykiske helse. For å rekruttere nok deltakere til forskningsprosjektet ble det lokket med trekning av premie blant deltakerne. Hovedpremien i dette tilfellet var reisesjekker til en verdi av 40 000 kroner – og som det viste seg var en skattbar inntekt for vinneren, jf. skatteloven § 5-50.

Det kan sikkert argumenteres med at NTNU selv burde enten ha fått godkjent premien som ordinært lotteri hos Lotteritilsynet, eller på annen måte sikret at gevinstene var fritatt for skatteplikt, men det hjelper ikke familien som noe overraskende fikk en «skattesmell».

Det er dette medlems mål å stimulere til økt forskningsinnsats. Avgjørende for gode forskningsresultater er ofte mange nok tilfeller/variabler å forske på. Sunn fornuft tilsier derfor at det på alle mulige måter bør stimuleres til at folk stiller opp for forskning.

Dette medlem foreslår på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-50 annet ledd ny bokstav f skal lyde:

f) deltakelse i forskningsprosjekter i regi av offentlige utdannings- og forskningsinstitusjoner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.21 Formuesskatt – aksjerabatt

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at formuesskatten i økende grad har blitt en særnorsk skatt på norske arbeidsplasser. Disse medlemmer ønsker å styrke det mangfoldige private eierskapet og familieeide bedrifter og vil derfor redusere denne skatten.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til merknader og forslag i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 4-12 skal lyde:

§ 4-12. Aksje, grunnfondsbevis og andel i verdipapirfond

(1) Børsnotert aksje verdsettes i alminnelighet til 90 prosent av kursverdien 1. januar i ligningsåret.

(2) Ikke-børsnotert aksje verdsettes til 90 prosent av aksjens forholdsmessige andel av aksjeselskapets eller allmennaksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi 1. januar året før ligningsåret fordelt etter pålydende.

(3) Ikke-børsnotert aksje i utenlandske selskap verdsettes til 90 prosent av aksjens antatte salgsverdi 1. januar i ligningsåret. Aksjen skal verdsettes etter annet ledd når skattyteren krever dette og kan sannsynliggjøre selskapets skattemessige formuesverdi.

(4) Departementet kan

- gi forskrift om beregning av aksjeverdien i annet ledd, og om dokumentasjonskrav etter tredje ledd,
- fastsette skjema til bruk ved beregningen,
- ved forskrift bestemme at ikke-børsnoterte aksjer som er undergitt annen kursnotering, verdsettes som bestemt i første ledd,
- ved forskrift gi bestemmelser om samordning av verdsettelse av ikke-børsnoterte aksjer i utenlandske selskaper mellom forskjellige skattekontorer.

(5) Grunnfondsbevis i sparebank, gjensidig forsikringsselskap, kreditt- og hypotekforening og selv-

eiende finansieringsforetak verdsettes til 90 prosent av kursverdien 1. januar i ligningsåret. Er kursen ikke notert eller kjent, settes verdien til 90 prosent av den antatte salgsverdi.

(6) Andel i verdipapirfond verdsettes til 90 prosent av andelsverdien 1. januar i ligningsåret.

§ 4-13 første ledd første punktum skal lyde:

For aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som er stiftet året før ligningsåret, settes aksjeverdien til 90 prosent av summen av aksjenes pålydende beløp og overkurs.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre ser på formuesskatten som en særnorsk skatt på kapital og arbeidsplasser som eies av nordmenn bosatt i Norge. Den svekker viljen til sparing og evnen til å investere. Dette er en skatt som svekker utviklingen av nye, innovative arbeidsplasser. Den er spesielt belastende for langsiktig kapital bundet i bedrifter som opplever en periode med lav lønnsomhet. Mange lokalsamfunn er helt avhengig av at lokale eiere eller familier holder disse bedriftene i gang, fordi alternative eiere ikke finnes. Regjeringen rammer dermed spesielt distrikts-Norge hardt med formuesskatten.

Disse medlemmer merker seg at en økende andel av formuesskatt betales av stadig færre, og at formuesskatt på «arbeidende kapital» har doblet seg fra 2005. Regjeringen er opptatt av fordelingsvirkningene, til tross for at formuesskatten ikke er spesielt treffsikker i fordelingssammenheng. I sin iver etter «å ta de rike» ser ikke regjeringen hvor sterkt dette svekker det mangfoldige norske, private eierskap og hvor bredt den rammer nettopp det eierskapet som skal skape framtidens arbeidsplasser. Regjeringen forventer at utviklingen med sterkere lønnsutvikling i Norge enn hos våre handelspartnere skal fortsette i 2013. Vi kan nærme oss et kostnadsnivå på 160 pst. av våre handelspartnere. Samtidig vises det til produktivitetsveksten i Norge som er vesentlig svakere enn hos våre handelspartnere siden 2006. Dette er ikke bærekraftig over tid. Konkurransetsatte arbeidsplasser kan ikke leve med eller utvikles med en slik ubalanse mellom kostnadsutvikling og produktivitet. Disse medlemmer mener derfor vi har behov for et sterkt og målrettet fokus på utvikling av framtidens arbeidsplasser i Norge. Regjeringen svekker i stedet det næringsliv og det eierskapet som må tåle risikoen ved å utvikle disse arbeidsplassene.

Komiteens medlemmer fra Høyre vil trappe ned formuesskatten, men dette må gjøres med et perspektiv på flere år. Det er viktig å komme i gang nå, og disse medlemmer foreslår at bunnfradraget heves til 1 mill. kroner (2 mill. kroner for ektepar), satsen reduseres fra 1,1 pst. til 1 pst. og en verdsettingsrabatt gjeninnføres på aksjer på 10 pst. I sum er dette målrettede tiltak for å styrke norsk, privat eierskap.

Komiteens medlem fra Venstre viser til regjeringens forslag om å øke ligningsverdiene av sekundærbolig og næringseiendom fra 40 til 50 pst., begrunnet dels med omfordeling og dels med vridning av investeringsvilje. Dette medlem kan muligens akseptere at det er en gyldig, men tynn, begrunnelse for å øke ligningsverdien av sekundærbolig, mens den er helt håpløs når det gjelder næringseiendom. Regjeringens forslag til endringer medfører en ytterligere skattemessig diskriminering av norske private eiere av norske arbeidsplasser til fordel for statlig og utenlandsk tilsvarende. Et godt eksempel er to hoteller som ligger noen hundre meter fra hverandre på en populær turistdestinasjon, den ene med norske eier, det andre med utenlandske. Med regjeringens politikk har rammebetingelsene for det norske hotellet blitt betydelig verre med forslaget til endring av formuesbeskatning av næringseiendom.

Dette medlem går på den bakgrunn imot regjeringens forslag.

Dette medlem viser til at regjeringen heller ikke i dette budsjettet stimulerer til verdiskaping, arbeidsplasser og eierskap i privat sektor. I en situasjon der store deler av næringslivet opplever svært tøffe markedsforhold og sterk konkurranse, og den økonomiske veksten internasjonalt er svak, er dette svært negativt og vil kunne føre til usikkerhet for mange arbeidsplasser. Dette medlem vil derfor gjeninnføre aksjerabatt ved formuesverdsettelsen av de tilsvarende formuesobjekter som det ble gitt rabatt for ved inntektsåret 2007.

Dette medlem foreslår en rabatt på 10 pst.

21.1.22 Forskuddsskatt for selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet og Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Disse medlemmer ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for disse medlemmer at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Disse medlemmer viser til at svært mange selvstendig næringsdrivende opplever dagens regelverk knyttet til forskuddsskatt som et stort problem. Ved dagens regelverk må skatt innbetales før pengene fysisk er tjent, basert på antatt/historisk inntektsnivå. Overholdes ikke denne innbetalingen kan skatteoppkrever utstede såkalt framskyndet forfall av etterfølgende terminer av forskuddsskatt, dvs. at det kreves inn skatt for hele inntektsåret selv om det «bare» er forfall for første termin som misligholdes.

Dette er en praksis disse medlemmer er sterkt skeptiske til. Disse medlemmer mener at selvstendig næringsdrivende må likebehandles med ordinære arbeidstakere også på dette området, slik at skatt innbetales etter hvert som inntekt opptjenes, og at ordningen med såkalt framskyndet forfall avvikles.

Disse medlemmer fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juni 205 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 10-20 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke forskuddsskatt for personlige skattytere.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.1.23 Skattefritak for treningskort og kollektivkort

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet foreslår at arbeidsgiverbetalt månedskort for ansatte ikke skal komme til beskatning for den enkelte arbeidstaker.

Skattefritak for arbeidsgiverfinansierte kollektivkort vil ifølge Finansdepartementets beregninger føre til 175 000 flere solgte kollektivkort hver måned og gi kollektivselskapene store inntekter til anskaffelse av busser, trikker og vogner. Tiltaket vil videre føre til redusert rush-trafikk og bedre fremkommelighet.

Disse medlemmer foreslår at arbeidsgiverbetalt treningskort for ansatte ikke skal komme til beskatning for den enkelte arbeidstaker.

Et slikt tiltak vil bety at arbeidsplasser med og uten eget treningsrom likestilles økonomisk, samtidig som gratis tilgang til treningsstudioer vil føre til mer fysisk aktivitet blant arbeidstakere flest. Dette vil igjen ha en forebyggende effekt og på sikt kunne føre til nedgang i sykefraværet.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-12 åttende og niende ledd skal lyde:

(8) Fordel ved arbeidsgiverbetalt kollektivkort beskattes ikke.

(9) Fordel ved arbeidsgiverbetalt treningskort beskattes ikke som opp til en verdi på 6 000 kroner per år.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener at arbeidsgiverbetalt treningskort for ansatte bør fritas for beskatning. Dette medlem viser til at dette vil stimulere til økt fysisk aktivitet i en tid med stort behov for å bedre folkehelsen og redusere sykefraværet.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om at arbeidsgiverbetalt treningskort for ansatte fritas for beskatning.»

21.1.24 Beskatning av erstatning som følge av skade

Komiteens medlem fra Venstre foreslår fritak for formuesskatt knyttet til formue som er utbetalt som erstatning for alvorlige skader og forvaltes av Overformynderiet.

I VG 18. september 2012 kunne man lese om Daniel på 5 år som er sterkt hjerneskadet etter en ulykke i barnehagen i oktober 2010. Han har fått utbetalt 2,5 mill. kroner fra et forsikringsselskap, som Overformynderiet forvalter. Det innebærer at 5-åringen vil bli trukket ca. 20 000 kroner i skatt, og at Overformynderiets forvaltning koster ham 10 000 kroner hvert år i tillegg. Det vil bety at verdien av formuen forringes hvert år når verdistigningen ikke blir tillagt formuen. For et ungt menneske, f.eks. et barn på 5 år, som skal klare seg resten av livet med mottatt kompensasjonssum, kan dette bety at det vil bli stadig vanskeligere å dekke utgiftene til de nødvendige hjelpetiltak og spesielle utfordringer skadene påfører ham/henne.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Skatteloven § 4-22 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Skattyter som er under 18 år i inntektsåret, og som har fått engangserstatning for personskade som forvaltes av Overformynderiet, er fritatt for formuesskatt på erstatningsbeløpet så fremt personskaden har ført til minst 50 prosent nedsatt ervervsevne.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.2 Arveavgift

21.2.1 Arveavgift – rabatten for ikke-børsnoterte aksjer

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at fjerning av rabatten for ikke-børsnoterte aksjer i arveavgiften vil øke likebehandlingen i arveavgiften og ha en positiv fordelingsvirkning. Dette medlem foreslår derfor å fjerne denne rabatten.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endringer:

§ 11 A andre ledd oppheves.

Nåværende § 11 A tredje ledd blir andre ledd.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 11 A gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten etter lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 9 og § 10, anses ervervet av arve- og gavemottaker 1. januar 2013 eller senere.»

21.2.2 Herreløs arv

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at staten hvert år får inntekter av at såkalt herreløs arv tilfaller statskassen. I mange andre land finnes det ordninger med at denne typen arv tilfaller frivillige organisasjoner.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m. gjøres følgende endring:

§ 46 skal lyde:

Har arvelataren ikkje slektningar eller ektemake som arvar han, og har han ikkje gjort testament om arven, går arven til frivillige organisasjonar etter nærare reglar fastsett av kongen.

II

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennnyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmennnyttig formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks. Endringen av arveavgiftsloven § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. januar 2013 eller senere.»

21.2.3 Arveavgift på næringsvirksomhet

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener at arveavgift er en urimelig avgift å pålegge eiere av familieeide bedrifter når de arver bedriften, og vil drive den videre. Det må være en overordnet oppgave å oppmuntre neste generasjon til å drive familiebedriften videre framfor å legge den ned eller selge den, med fare for tap av arbeidsplasser.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 10-33. Betalingsutsettelse og bortfall av arveavgift ved arv og gave av næringsvirksomhet skal lyde:

(1) Ved arv og gave av eiendeler og rettigheter i enkeltpersonforetak og andel eller aksje i selskap omfattet av arveavgiftsloven § 11 A som oppfyller vilkårene i annet ledd, kan arvingen eller gavemottakeren kreve at betaling av beregnet arveavgift skal utsettes i inntil 10 år etter rådighetservivet. Dersom det ikke inntrer omstendigheter som bringer betalingsutsettelsen til opphør etter bestemmelsen i femte ledd, skal beregnet arveavgift reduseres med en tidel for hvert år som er påløpt etter rådighetservivet.

(2) Bestemmelsen i første ledd gjelder når følgende vilkår er oppfylt:

- a) Enkeltpersonforetaket eller selskapet må oppfylle kravene som stilles til små foretak etter regnskapsloven § 1-6 i det siste årsregnskap før rådighetsåret; og
- b) overdrageren eller dennes ektefelle eller samboer (som definert i arveavgiftsloven § 47 A) må umiddelbart før overdragelsen eie direkte eller indirekte minst 25 prosent av aksjene eller andelene i selskapet. Ved avgjørelsen av om dette vilkår er oppfylt, skal man også regne med andeler og aksjer som er eid av overdragers ektefelle eller samboer og arvinger omfattet av arveloven §§ 1 til 3, når disse tidligere var eid av arvelateren eller giveren eller dennes ektefelle eller samboer.

(3) Bestemmelsen i første ledd gjelder for enkeltpersonforetak bare verdier som er knyttet til virksomheten eller virksomhetene i foretaket. Verdien av børsnoterte aksjer, herunder aksjer notert på SMB-listen, derivater og aksjer og andeler omfattet av arveavgiftsloven § 11 A skal ikke regnes som verdier knyttet til virksomhet i enkeltpersonforetak. Ved overføring av aksjer eller andeler som omfattes av arveavgiftsloven § 11 A legges verdien etter arveavgiftsloven § 11 A til grunn.

(4) Hvor arvingen eller gavemottakeren også mottar verdier som ikke faller inn under reglene i første til tredje ledd, skal betalingsutsettelsen gjelde for den del av beregnet arveavgift som etter en forholdsmessig fordeling faller på de nettoverdiene som omfattes av første til tredje ledd. Nettoverdiene som omfattes av reglene i første til tredje ledd, og andre nettoverdiene beregnes ved at arvingens eller gavemottakerens andel av fradrag etter arveavgiftsloven § 15, jf. § 16, som klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra i denne. Fradrag som ikke klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra forholdsmessig etter forholdet mellom bruttoverdiene som faller inn under første til tredje ledd og bruttoverdiene som faller utenfor. Ved overføring av enkeltpersonforetak hvor det drives flere atskilte virksomheter, skal den del av beregnet arveavgift som faller inn under betalingsut-

settelsen, fordeles på virksomhetene etter forholdet mellom nettoverdiene knyttet til virksomhetene. Overføres aksjer eller andeler i flere selskaper, skal arveavgiften knyttet til aksjene eller andelene fordeles mellom selskapene forholdsmessig etter nettoverdiene knyttet til aksjene eller andelene.

(5) Betalingsutsettelsen etter denne paragraf opphører, og avgiften, med fradrag for samlet årlig reduksjon av avgiftsbeløpet etter første ledd annet punktum, forfaller til betaling, tre måneder etter at:

- a) arvingen eller mottakeren dør,
- b) arvingen eller mottakeren gir bort eller realiserer mer enn 50 prosent av de mottatte aksjene, andelene eller enkeltmannsforetaket, eller
- c) virksomheten i selskapet eller enkeltmannsforetaket i det vesentlige opphører.

Realisasjon anses ikke å foreligge i den utstrekning fusjon, fisjon eller annen selskapsomdanning kan gjøres med skattemessig kontinuitet etter reglene i skatteloven og reglene i dette ledd gjelder tilsvarende for de mottatte vederlagsaksjer eller -andeler. Overføres enkeltpersonforetak eller aksjene eller andelene i et selskap ved dødsfall, og en ektefelle eller en arving som selv har rett til betalingsutsettelse etter denne paragraf, overtar ansvaret for avdødes avgiftsgjeld, kan vedkommende ektefelle eller arving overta avdødes rettigheter og plikter etter ordningen.

(6) Avgiftsmyndigheten kan kreve at den avgiftspliktige stiller sikkerhet for avgiften.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. januar 2013 eller senere.»

21.2.4 Avvikling av arveavgiften

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre viser til de mange utfordringer som arveavgiften gir for små og mellomstore bedrifter. Disse medlemmer viser til at dette er avgift på aktiva som tidligere har vært fullt ut beskattet gjennom flere generasjoner, enten det er næringsbygg, hytter, biler eller løsøre, kontanter og verdipapirer. Disse medlemmer mener på prinsipielt grunnlag det er feil å beskatte eierandeler til døde mennesker en gang til. I tillegg fører arveavgiften med seg unødig byråkrati i forbindelse med arveplanlegging, juridisk bistand samt arbeid for allerede travle ligningsansatte. Disse medlemmer ønsker å forenkle arveoppgjørene og ønsker derfor å fjerne arveavgiften for både næringslivet og for privatpersoner.

Disse medlemmer vil avskaffe arveavgiften i sin helhet og fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, ansees ervervet av arve- og gavemottaker 1. januar 2013 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- a) Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- b) Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utlodes eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jf. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpet ved åpningen av offentlig skifte, jf. §§ 35 og 37.
- c) Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer mv. av 23. mars 1961 § 8, jf. samme lovs §§ 1 og 12.
- d) Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2 tredje ledd ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstavedes arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler eller være undergitt lignende rådighetsinnkrenkning.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift mv.), ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntrøden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter-skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrådt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være

ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.»

21.3 Merverdiavgift

21.3.1 Merverdiavgift på frukt, grønt og sukkerholdige drikker

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til forslag framsatt i Innst. 3 S (2012–2013) om å øke merverdiavgiften på sukkerholdige drikker og brus med søt smak til normal merverdiavgiftssats (25 pst.), samtidig som merverdiavgiftssatsen på frisk frukt og grønnsaker reduseres til lav sats (8 pst.). Dette medlem ser på en slik reduksjon som et skritt på veien til nullsats på frisk frukt og grønnsaker.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-2 skal lyde:

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av sukkerholdige drikkevarer og brus med søtstoff.

(2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke fersk frukt og grønnsaker, legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, sukkerholdige drikkevarer og brus med søtstoff og omsetning av næringsmidler.

Ny § 5-12 skal lyde:

§ 5-12 Fersk frukt og grønnsaker

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av fersk frukt og grønnsaker.

(2) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med fersk frukt og grønnsaker.

II

Endringsloven trer i kraft 1. juli 2013.»

21.3.2 Merverdiavgift på e-bøker

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folke-

parti og Venstre viser til at Norge er et lite land, men at moms fritaket for bøker har bidratt til at landet har en svært høy andel av boklesere. I tillegg har dette ført til at også smalere norske forfattere har kunnet selge produkter til en lav pris. Det gjør at flere skriver på norsk, flere leser norske bøker og en har etter hvert fått et fungerende bokmarked som involverer forfattere, oversettere, forlag og forhandlere.

Disse medlemmer viser til at begrunnelsen for moms fritak var språkpolitiske vurderinger og ikke avgiftspolitiske. Dette har stått seg som et mål helt til våre dager. Stortinget har siden utvidet moms fritaket til også å gjelde lydbøker.

Disse medlemmer konstaterer at tilbudet av engelskspråklige e-bøker i løpet av kort tid er blitt stort og med svært lave priser. Utenlandske bøker har et langt større marked å fordele kostnadene på og kan dermed ha lavere inntekt per bok. Med moms på e-bøker blir prisgapet enda større.

Disse medlemmer mener at for å styrke det norske språk må språkpolitikken være teknologinøytral. E-bøker er billigere, raskere, mer fleksible, øker tilgjengeligheten og er mer miljøvennlig. Det er meningsløst at bøker på papir og lyd skal være momsfrie, men på mp3-fil og digital skal de samme bøkene avgiftsbelegges.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 6-3 annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for bøker omsatt som elektroniske tjenester.

Nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til femte ledd.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2013.»

21.3.3 Merverdiavgift elbiler

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til et politisk ønske om å konvertere bilparken til mer miljøvennlige biler generelt, samt at flere skal kjøpe og bruke elbiler. Disse medlemmer mener at utviklingen går for tregt og ønsker derfor å legge forholdene til rette for at det skal bli enda billigere å bruke elbiler.

Disse medlemmer foreslår på denne bakgrunn at det innføres fritak for merverdiavgift ved kjøp og leasing av batteri til elbil og ved leasing av elbiler.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 6-6 første ledd skal lyde:

(1) Omsetning og leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til fremdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

§ 6-6 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Omsetning og leasing av batteri til kjøretøy som nevnt i første ledd, er fritatt for merverdiavgift.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringsloven trer i kraft 1. juli 2013.»

21.3.4 Moms på mat, herunder fritak for økologiske produkter, frukt og grønt

Komiteens medlem fra Venstre foreslår en omlegging, fornying og forenkling av mva.-regulverket nærmere omtalt i Innst. 3 S (2012–2013). Konkret foreslår dette medlem at økologiske produkter, frukt og grønt fritas for moms. Det betyr en kraftig stimulans mot et sunnere kosthold og et mer miljøvennlig landbruk. Videre innebærer endringen at redusert sats på matvarer (i dag 15 pst.) oppheves, og at den generelle momssatsen reduseres med ett prosentpoeng til 24 pst. Samlet vil dette innebære en avgiftslette for privatpersoner, organisasjoner og virksomheter som ikke er mva.-registrert på ca. 1,5 mrd. kroner.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-1 annet ledd skal lyde:

Loven §§ 5-3 til 5-11 gjelder i den utstrekning det følger av Stortingets vedtak om merverdiavgift at det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats.

§ 5-2 oppheves.

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

(1) Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.

(2) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med frukt og grønnsaker.

Ny § 6-16 b skal lyde:

§ 6-16 b Økologiske matvarer

(1) Omsetning av økologiske matvarer er fritatt for merverdiavgift.

(2) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med økologiske matvarer.

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, §§ 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16a og § 6-16b.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2013.»

21.3.5 Merverdiavgift på billetter til enkelte idrettsarrangement

Komiteens medlem fra Venstre viser til Stortingets behandling av Prop. 119 LS (2009–2010) Endringer i merverdiavgiftsloven hvor det bl.a. ble foreslått (og vedtatt) å innføre merverdiavgift, lav sats på billetter til de to øverste divisjoner for fotball, menn, øverste divisjon ishockey, menn og enkelte andre idrettslag med særskilt høy omsetning av billettsalg (forutgående år).

Dette medlem fant den gang denne grense-dragning søkt og mente at konsekvensene kun blir dyrere billetter og større administrative byrder for de få klubbene/lagene dette gjelder. Erfaringene så langt har vist at det nettopp ble tilfellet.

Dette medlem viser også til brevet fra Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) til finanskomiteen datert 5. mai 2010, hvor det framgår at NIF mener at regjeringens forslag har i seg elementer som medfører usikkerhet rundt de økonomiske virkningene og som tegner til å bli et komplisert momssystem og en betydelig mer byråkratisk hverdag for idrettens organisasjonsledd.

Dette medlem viser videre til at Venstre i Innst. 344 L (2009–2010) fremmet følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge fram en ny sak om å innlemme idretts- og kulturvirksomheter, samt

øvrige frivillige lag og organisasjoner i merverdiavgiftssystemet. Det nye forslaget må utformes slik at all idrett blir unntatt moms på billettsalg, kjøp, utleie og salg av spillere og at det for museer, gallerier, fornøylesparker og opplevelsessentra må være mulig å ha gratis inngang, men allikevel komme inn i det nye merverdiavgiftssystemet.»

Dette medlem konstaterer at dette forslaget ikke fikk flertall. Dette medlem mener fortsatt at alle de argumenter Venstre framførte mot innlemmelsen av billettomsättning på enkelte idrettsarrangement fortsatt har gyldighet. Dette medlem foreslår derfor å avvikle merverdiavgift på denne type billettsalg.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 2-1 annet ledd oppheves. Nåværende tredje til syvende ledd blir andre til sjettede ledd.

§ 3-8 skal lyde:

Omsetning av tjenester i form av rett til å utøve idrettsaktiviteter er unntatt fra loven. Unntaket omfatter ikke omsetning og utleie av retten til å benytte idrettsutøvere fra andre enn idrettslag mv. hvis idrettstilbud hovedsakelig er basert på ulønnet innsats.

§ 5-11 oppheves.

Ny § 6-16 b skal lyde:

§ 6-16 b Idrettsarrangementer

Omsetning og formidling av tjenester som gir noen rett til å overvære idrettsarrangementer, er fritatt for merverdiavgift.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2013.»

21.3.6 Beløpsgrensen for årlig oppgavetermin

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre viser til at Stortinget i 2001 endret merverdiavgiftsloven slik at virksomheter med omsetning som ikke overstiger 1 mill. kroner i løpet av et kalenderår kunne sende inn omsetningsoppgaver årlig i stedet for annenhver måned. Det ble den gang lagt vekt på at det var et forenklingstiltak. Det er bred enighet om at en i Norge trenger ytterligere forenklingstiltak, og en økning av

denne grensen er etter disse medlemmers syn et viktig og bra tiltak. Disse medlemmer viser derfor til Dokument 8:102 L (2010–2011) fra Borghild Tenden og Trine Skei Grande, hvor det ble foreslått å øke denne grensen til 2 mill. kroner og gjøre om regelverket slik at det ble en tilnærmet rett for alle virksomheter som kom under en slik omsetning å få rett til årlig omsetningsoppgave.

Ved behandling av forslaget i Stortinget 19. mai i år viste flertallet (regjeringspartiene) til at en heving vil ha budsjettmessig virkning, og disse mener prinsipielt at forslag om denne type endringer i størst mulig grad bør behandles i den ordinære budsjettprosessen.

Disse medlemmer fremmer derfor forslaget på nytt og regner med bred støtte da forslaget er et godt og målrettet forenklingsforslag som har en begrenset provenyeffekt, all den tid det kun dreier seg om noen måneders forsinkelse for når momsoppgjør finner sted, og at det i beste fall dreier seg om et lite rentetap for staten.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 15-3 første ledd skal lyde:

(1) Dersom merverdiavgiftspliktig omsetning og uttak i løpet av et kalenderår ikke overstiger to mill. kroner, merverdiavgift ikke medregnet, kan skattekontoret samtykke i at omsetningsoppgave skal leveres en gang i året. Oppgaveterminen er kalenderåret.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2013.»

21.3.7 Registreringsgrensen for frivillige organisasjoner

Komiteens medlem fra Venstre ønsker å styrke frivillige organisasjoner på en rekke områder i forbindelse med Venstres alternative statsbudsjett for 2013. Som et ledd i en slik målrettet styrking vil dette medlem heve registreringsgrensen for allmennyttige og veldedige organisasjoner for registrering i merverdiavgiftsregisteret. I dag er beløpsgrensen for disse 140 000 kroner i avgiftspliktig omsetning i en 12-månedersperiode. Dette medlem vil heve denne grensen til 500 000 kroner.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 2-1 første ledd annet punktum skal lyde:

For veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoner er beløpsgrensen 500 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2013.»

21.4 Folketrygdavgifter

21.4.1 Frikortgrensen

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener at frikortgrensen bør gis et betydelig løft, med 20 000 kroner til 59 600 kroner, som en stimulans til ungdom til å arbeide litt ved siden av andre plikter og gjøremål. Dette vil gjøre at alle inntekter under 60 000 kroner er skattefrie.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 59 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 59 600 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at frikortgrensen bør gis et betydelig løft, med 5 000 kroner til 44 600 kroner, som en stimulans til ungdom til å arbeide litt ved siden av andre plikter og gjøremål. Dette vil gjøre at alle inntekter under 45 000 kroner er skattefrie.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 44 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25

pst. av den del av inntekten som overstiger 44 600 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre mener at frikortgrensen bør gis et betydelig løft, med 10 000 kroner til 49 600 kroner, som et målrettet tiltak for å øke disponibel inntekt for unge som har sommerjobb for å delfinansiere studier og andre med lave inntekter. Dette vil gjøre at alle inntekter under 50 000 kroner er skattefrie.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 49 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 49 600 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.4.2 Arbeidsgiveravgift for frivillige organisasjoner

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil understreke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Frivillig sektor har en stor samfunnsmessig verdi. Det er viktig å stimulere til aktivitet i de mange små lag og foreninger gjennom å fjerne byråkratiske barrierer for de som ikke har fast ansatte i en administrasjon. Disse medlemmer vil derfor heve grensen for arbeidsgiveravgiftsplikt i enkeltforeninger til 500 000 kroner totalt og 50 000 kroner pr. ansatt.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgif-

ter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.4.3 Fritak for arbeidsgiveravgift for lærlinger

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre viser til de store utfordringer konkurranseutsatt næringsliv har og prognoser om økt arbeidsledighet, redusert oppdragsmengde og lavere lønnsomhet. Disse medlemmer er opptatt av å legge forholdene til rette for at bedrifter ikke velger bort inntak av nye lærlinger i denne situasjonen. Det er viktig å sikre trygghet for praktiske yrker, og at fremtidige elever har tillit til at de får lærlingplass når de trenger det. Det er også slik at manglende lærlingplasser medfører økte kostnader for fylkeskommunene som da må opprette ordinær undervisning som kompensasjon. Disse medlemmer vil også understreke viktigheten av at det offentlige øker antall lærlinger. Disse medlemmer viser videre til at det er svært mange som denne høsten står uten lærlingplass, og at det tafatte svaret fra enkelte regjeringspartier er at lærlingplass skal lovfestes. Disse medlemmer har ingen tro på å lovfeste en plass som bedrifter ikke kan tilby – ei heller lovfestes å tilby, men å stimulere bedriftene til å ta inn lærlinger ved bruk av varige skatteinsentiver og ved å øke lærlingtilskuddet slik disse medlemmer også foreslår i Innst. 2 S (2012–2013).

Disse medlemmer foreslår derfor at arbeidsgiveravgiften fjernes for nye lærlinger med virkning fra 1. januar 2013.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. januar 2013 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. januar 2013.»

21.4.4 Fritak for arbeidsgiveravgift for nystartede bedrifter

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Dette medlem ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alternative statsbudsjett for 2013 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside.

Venstre gjennomførte høsten 2010 nær 1 000 bedriftsbesøk. Tilbakemeldingene fra bedriftsledere og ansatte er at det er spesielt to ting de er opptatt av. Det første er en kraftfull reduksjon i skjemaveldet, og det andre er å gjøre det enklere (og billigere) å ansette flere, spesielt i oppstartsfasen. Svært mange peker på at en reduksjon i arbeidsgiveravgiften ville være et svært velegnet virkemiddel. Dette medlem foreslår derfor å innføre en ordning der det ikke betales arbeidsgiveravgiften for ansatte i nystartede bedrifter med inntil fem ansatte i de tre første årene etter første gangs registrering av bedriften/virksomheten.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For nyetablerte foretak med færre enn fem ansatte skal det ikke betales arbeidsgiveravgift som ellers følger av gjeldende regler og satser i etableringsåret og de to påfølgende årene.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for virksomheter som registreres for første gang 1. januar 2013 eller senere.»

21.4.5 Trygdeavgift, AFP-pensjonister

Komiteens medlem fra Venstre er glad for at de nåværende regjeringspartier og Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti har samlet seg om en felles pensjonsreform som skal være bærekraftig og stå seg over tid. Et av hovedelementene i det nye pen-

sjonssystemet er at det skal være lønnsomt å stå lenger i arbeid. Det er også avgjørende at en lykkes med å heve den reelle pensjonsalder i årene som kommer dersom en skal løse den store arbeidskraftutfordringen en står overfor. I tråd med hovedlinjene i pensjonsreformen mener dette medlem at det må være en målsetting å redusere antall nye AFP-pensjonister.

Dette medlem foreslår derfor i sitt alternative budsjett en rekke endringer i skatte- og avgiftsopplegget for AFP-pensjonister og arbeidstakere i aldersgruppen 62–67 år, slik at det vil bli betydelig færre AFP-pensjonister, flere i arbeid og en reduksjon av de statlige bidragene.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 23-3 annet ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

- a) pensjon i og utenfor arbeidsforhold, med unntak av avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet og støtte etter lov om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg.

§ 23-3 annet ledd ny nr. 4 skal lyde:

- (4) Egen sats for avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for ytelser utbetalt fra og med 1. januar 2013.»

21.5 Forslag til lovendringer på andre områder

21.5.1 Lønnsgarantiordningen

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at regjeringen Bondevik II i St.prp. nr. 1 (2005–2006) foreslo forenklinger i lønnsgarantiregelverket fra 1. januar 2006. Forenklingene var bl.a. utvidelse med hensyn til kravets forfallstid, slik at krav forfalt inntil 12 måneder før frisdagen gis dekning, men samtidig innsnevres unntaksbestemmelsen ved at adgang til å gi dekning lenger tilbake i tid enn dette bare foreslås å gjelde arbeidstakere som har tatt rettslig skritt for å få fastslått lønnskravet. Videre ble det foreslått innskrenkning av opptjeningstid for feriepengekrav ved

at feriepengene dekkes samme år som frisdagen (vanligvis konkursåret) og foregående år. Disse forslagene ble reversert i forbindelse med regjeringsskiftet høsten 2005.

Forenklingene ble den gang samlet sett beregnet til å gi en årlig innsparing på ca. 93,4 mill. kroner (s. 236 i St.prp. nr. 1 for 2006). Provenyeffekten av forenklingene fra regjeringen Bondevik II anslås nå å kunne gi en helårseffekt på om lag 125 mill. kroner. Tiden fra konkurs oppstår til utbetalinger kan finne sted, er fortsatt om lag 6 måneder. Provenyeffekten for 2013 av disse forenklingene ville derfor være om lag 80 mill. kroner dersom virkningstidspunktet ble satt til 1. januar 2013.

Disse medlemmer mener at disse forenklingene både er logiske og fornuftige.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Krav på lønn som er forfalt de siste 12 måneder før frisdagen er likevel, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget over lønnsgarantien. Arbeidstaker kan få dekning for krav som har forfalt tidligere dersom det er tatt rettslige skritt for å få fastslått kravets eksistens.

§ 1 tredje ledd nytt femte punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for feriepengene som er oppjent i samme år som frisdagen og det foregående år.

§ 1 tredje ledd nytt sjettede punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for krav i samme måned som konkursåpningen og den påfølgende måned. Fristen gjelder fra konkursdato.

§ 1 tredje ledd nytt syvende punktum skal lyde:

Renter inntil frisdagen og inndrivelsesomkostninger som relaterer seg til krav som er berettiget lønnsgaranti etter denne bestemmelse annet til tredje punktum er dekningsberettiget over lønnsgarantien.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett skal § 9-3 første ledd nr. 1 annet ledd nytt fjerde punktum lyde:

Når staten har dekket krav på vederlag etter lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd, tredje og fjerde

punktum, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.5.2 *Frukt og grønt i skolen*

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre prioriterer å styrke kunnskapsformidlingen i skolen og med dette flere undervisningstimer og tiltak for å øke lærerrekutteringen fremfor gratis frukt og grønt. Disse medlemmer mener mat primært er et ansvar for foreldrene. Der det er behov for ordninger ved den enkelte skole, bør dette skje i et samarbeid med foreldre og kommunen.

Komiteens medlemmer fra Høyre fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa gjøres følgende endring:

§ 13-5 oppheves.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot gjøres følgende endring:

§ 7-1c oppheves.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. januar 2013.

IV

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i forskrift til opplæringsloven og § 7B-1 i forskrift til privatskoleloven.»

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at en lovendring på dette området vil måtte medføre høringsprosesser og ta noe tid. Disse medlemmer mener derfor det ikke er realistisk å avvikle ordningen med frukt og grønt før ved skolestart 2013/2014.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa gjøres følgende endring:

§ 13-5 oppheves.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot gjøres følgende endring:

§ 7-1c oppheves.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. august 2013.

IV

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i forskrift til opplæringsloven og § 7B-1 i forskrift til privatskoleloven.»

21.5.3 Leksehjelp

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at Høyre vil satse sterkere på opplæring i grunnleggende ferdigheter og foreslår en økning på 1 time på barnetrinnet til styrking av begynneropplæringen i regning. Det legges til rette for om lag 4 uketimer leksehjelp på mellomtrinnet eller ungdomstrinnet, hvor disse medlemmer mener at behovet for leksehjelp er større enn på barnetrinnet.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa gjøres følgende endring:

§ 13-7a, første ledd, endres til

Kommunen skal ha eit tilbod om leksehjelp for elevar på 8.–10. årstrinn eller på 5.–7. årstrinn.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot gjøres følgende endring:

§ 7-1e, første ledd, endres til

Skolen skal ha eit tilbod om leksehjelp for elevar på 8.–10. årstrinn eller på 5.–7. årstrinn.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. juli 2013.

IV

Stortinget ber regjeringen endre § 1A-1 i forskrift til opplæringsloven og § 2B-1 i forskrift til privatskoleloven slik at leksehjelp for 1.–4. årstrinn trappes ned fra 8 til 4 timer fra 1. januar 2013 og avvikles fra 1. juli 2013, og leksehjelp for 8.–10. årstrinn ev. 5.–7. årstrinn innføres fra 1. juli 2013 med om lag 4 uketimer.»

21.5.4 Utvidet rett til omsorgspenger, selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at selvstendig næringsdrivende foreldre i dag ikke har rett til omsorgspenger. Ordinære arbeidstakere med funksjonshemmede og kronisk syke barn har, i tillegg til retten til ordinære omsorgspenger, rett til ekstra omsorgspenger ut over 10 dager per kalenderår. Disse medlemmer mener det er spesielt uheldig at selvstendig næringsdrivende med funksjonshemmede eller kronisk syke barn ikke har mulighet til å være hjemme med syke barn uten at det i verste fall kan gå svært hardt ut over familiens privatøkonomi. Disse medlemmer foreslår derfor å utvide retten til omsorgspenger fra folketrygden for selvstendig næringsdrivende foreldre med kronisk syke eller funksjonshemmede barn, slik at folketrygden dekker utgifter til omsorgslønn fra og med 11. fraværsdag på lik linje med ordinære arbeidstakere.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebisøker mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrekk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet ledd skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra 1. januar 2013.»

21.5.5 Sosiale rettigheter for selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre ønsker en fremtidsrettet næringspolitikk. Disse medlemmer vil derfor sikre at selvstendig næringsdrivende gis like sosiale rettigheter. En rekke gründere og entreprenører starter i det små med egen virksomhet. Det er derfor behov for at denne gruppen likestilles med hensyn til trygderettigheter, spesielt knyttet til sykdom hos egne barn. En likestilling av disse rettighetene vil også legge bedre til rette for at flere kvinner vil starte arbeidsplass for seg selv og andre. Dekningsgraden for selvstendig næringsdrivendes trygderettigheter er i dag 65 pst. ved omsorg for små barn når det gjelder rett til sykepenger og pleie- og omsorgspenger. For å få full godtgjørelse i permisjonstiden i dag må selvstendig næringsdrivende tegne egne forsikringer, forsikringer som er forholdsvis kostbare og medfører en belastning som svekker rekrutteringen til slik virksomhet. Disse medlemmer mener at dagens trygdeordninger for denne gruppen ikke legger til rette for en kombinasjon av småbarnsomsorg og yrkesaktivitet. Disse medlemmer viser til at

selvstendig næringsdrivende fra og med 1. juli 2008 har rett til svangerskapspenger og foreldrepenger fra folketrygden med 100 pst. dekning (inntil 6 G), riktignok finansiert gjennom økt trygdeavgift for den samme gruppen.

Disse medlemmer mener at selvstendig næringsdrivende, i tillegg til de rettigheter som er gjeldende fra 1. januar 2013, uavhengig av om tilleggforsikring er tegnet, skal gis rett til:

- a) 100 pst. dekning av sykepenger under svangerskap (inntil 6 G)
- b) 100 pst. dekning av omsorgspenger fra 1. dag (inntil 6 G)
- c) 100 pst. dekning av pleiepenger og opplæringspenger (inntil 6 G).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

Ny § 8-34 a skal lyde:

Sykepengedekning ved svangerskapsrelatert sykefravær

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, kan den selvstendig næringsdrivende søke om at trygden yter sykepenger fra første sykedag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrekk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet ledd skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

§ 9-16 første ledd skal lyde:

Trygden yter pleiepenger og opplæringspenger etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8, men slik at det til selvstendig næringsdrivende gis ytelse med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet. Bestemmelsene om ventetid i § 8-34 andre ledd, § 8-38 andre ledd og § 8-47 sjettede ledd gjelder likevel ikke.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre vil videre likestille selvstendig næringsdrivende med vanlige arbeidstakere når det gjelder rett til sykepenger. Som et ledd i en forpliktende opptrappingsplan mot full likestilling foreslår dette medlem at det gis rett til 80 pst. dekning av sykepenger fra 17. dag. I dag er dekningsgraden 65 pst.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og

tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykmeldingsdag.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

§ 9-5 første ledd, innledningen, skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra første dag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-16 andre ledd skal lyde:

Ytelser gis med den prosent av sykepengegrunnlaget som gjelder ved egen sykdom, men selvstendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. januar 2013.»

21.5.6 OTP, selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Dette medlem ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alternative statsbudsjett for 2013 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside. I tillegg ønsker dette medlem å bedre pensjonsordningene for selvstendig næringsdrivende og enkeltpersonsfore-

tak og foreslår derfor å øke den årlige grensen for innskudd fra 4 til 6 pst. i innskuddspensjonsordningen for disse gruppene.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 pst. av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

21.5.7 Sykelønnsordningen

Komiteens medlem fra Venstre viser til at utgiftene til sykelønn er på et høyt nivå i Norge. Samlet er det anslått at 37,6 mrd. kroner vil bli brukt på sykelønn over statsbudsjettet i 2013, hvilket er et formidabelt beløp. I tillegg kommer kostnadene private bedrifter og kommunene har når det gjelder å dekke kostnadene de første 16 dagene. Etter dette medlems oppfatning kan og må det gjøres betydelig mer for å få ned utgiftene knyttet til sykelønn. Dette medlem foreslår derfor at det innføres såkalte normerte sykemeldinger etter svensk modell om «lämpliga sjukskrivningstider», nærmere omtalt i Innst. 2 S (2012–2013).

Dette medlem mener videre at sykelønnsordningens omfang må reduseres. Dette medlem foreslår derfor å redusere sykelønnsperioden fra 12 til 11 måneder. Dette vil etter dette medlems syn også være i tråd med den nye IA-avtalens hovedhensikt med både tidligere innsats og tidligere avklaring. Det er i realiteten svært få, 2 pst. av alle sykmeldte, som vil bli påvirket av en slik omlegging, og resultatet vil for de aller færreste medføre annet enn tidligere avklaring – enten tilbake til arbeidslivet eller tidligere overgang til andre typer ytelser – i første rekke arbeidsavklaringspenger og uføretrygd.

Dette medlem mener imidlertid at det for enkelte pasientgrupper, f.eks. kreftpasienter, som med høy sannsynlighet vil komme tilbake i arbeidslivet etter endt behandling, men hvor behandlingen går noe ut over dagens 12 (eller 11) måneders sykelønns-

periode, vil være fornuftig med en mer fleksibel sykelønnsordning. Dette medlem foreslår derfor å innføre adgang til å utvide sykepengeperioden med inntil 14 uker for personer med alvorlige diagnoser når det er klart at behandlingen ikke er fullført og at slik fullført behandling vil gi pasienten bedre muligheter til å bli frisk og vende tilbake til en yrkesaktiv tilværelse eller et normalt liv. Dette medlem foreslår videre å innføre en ordning med tidskonto hvor varigheten av sykepenger avhenger av sykmeldingsandel, men samtidig innenfor en maksimalperiode på for eksempel to år.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-12 første og andre ledd skal lyde:

Når en arbeidstaker, selvstendig næringsdrivende eller frilanser har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 228 dager i de siste tre årene, opphører retten til sykepenger fra trygden. Når andre medlemmer har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 230 dager i de siste tre årene, opphører retten til sykepenger fra trygden. Dersom trygden yter sykepenger i de første 16 kalenderdagene eller to ukene, ytes det sykepenger i opptil 240 dager.

Et medlem som har vært helt arbeidsfør i 26 uker etter at vedkommende sist fikk sykepenger fra trygden, får igjen rett til sykepenger fra trygden i 228, 230 eller 240 sykepengedager. Ved vurderingen av om medlemmet har vært helt arbeidsfør, ses det bort fra perioder der vedkommende har mottatt sykepenger i arbeidsgiverperioden eller fra forsikringen for selvstendig næringsdrivende og frilansere for de første 16 kalenderdagene.

§ 8-55 bokstav f skal lyde (avhengig av hvilket alternativ som velges):

Sykepenger fra trygden ytes i opptil 228, 230 eller 240 sykepengedager uten hensyn til bestemmelsene i § 8-12.

§ 11-13 tredje ledd bokstav c skal lyde (avhengig av hvilket alternativ som velges):

Det kan også gis arbeidsavklaringspenger i inntil seks måneder til medlem som ikke har opparbeidet seg ny rett til sykepenger etter kapittel 8 og som
c) tidligere har mottatt sykepenger etter kapittel 8 i til sammen 228, 230 eller 240 sykepengedager i løpet av de siste tre årene (§ 8-12), og igjen blir arbeidsufør mens vedkommende er i arbeid.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2013.»

21.5.8 Ventelønn i staten

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til tidligere vedtak i lov om endring av lov om statens embets- og tjenestemenn av 17. juni 2005 hvor ordningen med ventelønn i staten ble forutsatt avvirket fra 1. januar 2006.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. gjøres følgende endringer:

§ 13 overskriften skal lyde:

Fortrinnsrett til ny stilling

§ 13 nr. 6 oppheves.

Nåværende § 13 nr. 7 blir § 13 nr. 6.

II

Ved ikrafttredelse av I gjelder følgende overgangsregler:

1. Den som ved lovendringens ikrafttredelse har rett til ventelønn, beholder retten til ventelønn etter de regler som gjelder på tidspunktet for lovendringen.
2. For arbeidstakere i virksomheter som ved særlig lovgivning er gitt rettigheter etter § 13 nr. 6, kan det i henhold til den enkelte bestemmelse i slik særlig lovgivning tilstås ventelønn også etter opphevelse av § 13 nr. 6.
3. Departementet kan bestemme at arbeidstakere i navngitte statlige virksomheter kan tilstås ventelønn etter opphevelse av § 13 nr. 6, likevel ikke slik at ventelønn tilstås for ansatte med fratredelse senere enn ett år etter endringslovens ikrafttredelse.
4. Tilståelse av ventelønn etter annet og tredje ledd kan bare skje dersom vilkårene i § 13 nr. 6 er oppfylt.
5. Nærmere regler om ventelønn etter denne bestemmelse kan fastsettes av Kongen i forskrift.

III

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 20 første ledd bokstav f oppheves.

Nåværende bokstav g blir bokstav f.

§ 24 tredje ledd oppheves.

§ 27 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsen i dette ledd gjelder også permittert medlem.

IV

Ved ikrafttredelse av III gjelder følgende overgangsregler:

1. Medlemmer i Statens Pensjonskasse som ved opphevelse av § 24 tredje ledd har rett til vartpenger etter denne bestemmelsen, kan motta vartpenger etter de regler som gjelder ved opphevelsen.
2. § 20 første ledd bokstav f skal fortsatt gjelde for dem som har ventelønn etter den tidligere bestemmelsen i lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6 og for dem som har vartpenger etter den tidligere bestemmelsen i 24 tredje ledd også etter disse bestemmelsenes opphevelse.

V

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2013.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2013.»

21.5.9 Idrettens tippenøkkelandel

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at nordmenns deltagelse i idrett og frivillighet ligger på verdenstoppen. Idretten sprer glede og entusiasme både gjennom toppsporten og som breddebevegelse, og den er også en viktig samfunnsaktør som integreringsarena og for folkehelsen. Regjeringen har både i Idrettsmeldingen og i statsbudsjettet for 2013 foreslått at idrettens andel av tippenøkkelen skal økes med 18,5 pst. til 64 pst. fra og med 2015. Disse medlemmer viser til at idretten med dette forventet en opptrapping til 6,2 pst. i 2013, men regjeringen har i statsbudsjettet kun foreslått å øke idrettens tippenøkkelandel med 2,4 pst. neste år. Disse medlemmer er opptatt av å gi idretten forutsigbare rammevilkår og vil sikre idrettens viktige arbeid for idrettsglede, kultur, folkehelse og integrering. Disse medlemmer foreslår derfor å øke idrettens tippenøkkelandel med 6,2 pst. i alternativt statsbudsjett for 2013.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill mv. gjøres følgende endringer:

§ 10 første ledd skal lyde:

En andel av innsatsbeløpet til spill som omfattes av denne loven, kan etter beslutning fra den enkelte spiller og etter nærmere regler fastsatt av Kongen fordeles direkte til en enhet som er registrert i frivillighetsregisteret, og som driver aktivitet på lokalt nivå. Innsatsandelene som fordeles av spillere etter foregående punktum, skal ikke regnes som spilleinntekt ved beregningen av selskapets overskudd. Overskuddet fra spillevirksomheten i selskapet og datterselskap fordeles med 51,7 pst. til idrettsformål, 30,3 pst. til kulturformål og 18 pst. til samfunnsnyttige eller humanitære organisasjoner som ikke er tilknyttet Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité. Midlene til idrettsformål og samfunnsnyttige eller humanitære organisasjoner som ikke er tilknyttet Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité fordeles av Kongen. Av midlene til kulturformål fordeles 2/3 av Stortinget og 1/3 av Kongen.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2013.»

22. Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 1

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp.

§ 16-10 tredje ledd første og andre punktum skal lyde:

Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 300 000 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 2

I

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde:

Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

III

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2013.

Endringen under II trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 3

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd bokstav a og b skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 mill. kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Kostnadsrammene i bokstav a og b skal oppreguleres årlig i henhold til konsumprisindeksen.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 4

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-50 femte ledd andre punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 25 000 kroner årlig for fysiske personer og til sammen 100 000 kroner årlig for næringsdrivende.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 5

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-50 andre ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Trossamfunn som mottar offentlig støtte etter lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og livssynssamfunn som mottar offentlig støtte etter lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn, som ikke omfattes av første og annet punktum, må være tilknyttet og registrere gavene i en registreringsenhet.

§ 6-50 åttende ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf, og kan herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap, revisjon, registrering i Enhetsregisteret, maskinell innberetning, forhåndsgodkjenning og særlige krav til utenlandske selskaper, sammenslutninger og stiftelser, herunder registrering i offentlig register i hjemstaten, nærmere regulering av stiftelser med sete innenfor EØS-området, krav til dokumentasjon, utstedelse av kvittering for mottatt gave, nærmere regulering av innberetning og særlige krav til registreringsenhet for gaver til organisasjoner som nevnt i andre ledd tredje punktum, herunder særlige krav til organisasjoner nevnt i andre ledd tredje punktum.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 6

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-30 tredje ledd skal lyde:

(3) Forskningsinstitutt som mottar basisbevilgning fra staten, jf. retningslinjer for statlig finansiering av forskningsinstitutter, er fritatt for skatteplikt for formue i og inntekt fra instituttets forskningsaktiviteter. Fritaket for formuesskatt omfatter eiendeler som hovedsakelig benyttes i instituttets forskningsaktiviteter. Et beløp som svarer til det samlede fritatte skattebeløpet etter foregående punktum skal overføres fra forskningsinstituttets økonomiske aktiviteter til instituttets ikke-økonomiske aktiviteter.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 7

I

I lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m. gjøres følgende endring:

§ 46 skal lyde:

Har arvelataren ikkje slektningar eller ektemake som arvar han, og har han ikkje gjort testament om arven, går arven til frivillige organisasjonar etter nærare reglar fastsett av Kongen.

II

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmennyttig formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks. Endringen av arveavgiftsloven § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveav-

giftsloven §§ 9 og 10, går over 1. januar 2013 eller senere.

Forslag 8

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 6-6 første ledd skal lyde:

(1) Omsetning og leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til fremdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

§ 6-6 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Omsetning og leasing av batteri til kjøretøy som nevnt i første ledd, er fritatt for merverdiavgift.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringsloven trer i kraft 1. juli 2013.

Forslag 9

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti:

Forslag 10

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre:

Forslag 11

Stortinget ber regjeringen på egnet måte komme tilbake til Stortinget med en sak om eiendomsskatt og der en begrenser eiendomsskattens skadevirkninger på konkurranseutsatt næringsliv og arbeidsplasser.

Forslag 12

I

I lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. gjøres følgende endringer:

§ 13 overskriften skal lyde:

Fortrinnsrett til ny stilling

§ 13 nr. 6 oppheves.

Nåværende § 13 nr. 7 blir § 13 nr. 6.

II

Ved ikrafttredelse av I gjelder følgende overgangsregler:

1. Den som ved lovendringens ikrafttredelse har rett til ventelønn, beholder retten til ventelønn etter de regler som gjelder på tidspunktet for lovendringen.
2. For arbeidstakere i virksomheter som ved særlig lovgivning er gitt rettigheter etter § 13 nr. 6, kan det i henhold til den enkelte bestemmelse i slik særlig lovgivning tilstås ventelønn også etter opphevelse av § 13 nr. 6.
3. Departementet kan bestemme at arbeidstakere i navngitte statlige virksomheter kan tilstås ventelønn etter opphevelse av § 13 nr. 6, likevel ikke slik at ventelønn tilstås for ansatte med fratredelse senere enn ett år etter endringslovens ikrafttredelse.
4. Tilståelse av ventelønn etter annet og tredje ledd kan bare skje dersom vilkårene i § 13 nr. 6 er oppfylt.
5. Nærmere regler om ventelønn etter denne bestemmelse kan fastsettes av Kongen i forskrift.

III

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 20 første ledd bokstav f oppheves.

Nåværende bokstav g blir bokstav f.

§ 24 tredje ledd oppheves.

§ 27 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsen i dette ledd gjelder også permittert medlem.

IV

Ved ikraftttredelse av III gjelder følgende overgangsregler:

1. Medlemmer i Statens Pensjonskasse som ved opphevelse av § 24 tredje ledd har rett til vartpenger etter denne bestemmelsen, kan motta vartpenger etter de regler som gjelder ved opphevelsen.
2. § 20 første ledd bokstav f skal fortsatt gjelde for dem som har ventelønn etter den tidligere bestemmelsen i lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6 og for dem som har vartpenger etter den tidligere bestemmelsen i 24 tredje ledd også etter disse bestemmelsenes opphevelse.

V

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2013.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2013.

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 13

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget på egnet måte med en analyse av konsekvenser av forskjellsbehandling av staten og private som har utviklet seg når det gjelder merverdiavgift på jakt.

Alle lavproduktive arealer, enten de er i statlig direkte eller indirekte eie eller privat eie, foreslås unntatt fra eiendomsskatt og taksering.

Forslag 14

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Ny § 6-52 skal lyde:

(1) Det gis fradrag for kostnader til vedlikehold av fredede bygg utenfor virksomhet.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag fra Fremskrittspartiet og Venstre:

Forslag 15

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 10-20 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke forskuddsskatt for personlige skattytere.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 16

I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, ansees ervervet av arve- og gavemottaker 1. januar 2013 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- a) Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- b) Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utloddes eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jf. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpt ved åpningen av offentlig skifte, jf. §§ 35 og 37.
- c) Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer mv. av 23. mars 1961 § 8, jf. samme lovs §§ 1 og 12.
- d) Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2 tredje ledd ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstaveddes arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler

eller være undergitt lignende rådighetsinnkrenking.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift mv.), ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntreden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter-skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrådt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.

Forslag 17

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 15-3 første ledd skal lyde:

(1) Dersom merverdiavgiftspliktig omsetning og uttak i løpet av et kalenderår ikke overstiger to mill. kroner, merverdiavgift ikke medregnet, kan skattekontoret samtykke i at omsetningsoppgave skal leveres en gang i året. Oppgaveterminen er kalenderåret.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2013.

Forslag 18

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. januar 2013 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. januar 2013.

Forslag fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 19

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 6-3 annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for bøker omsatt som elektroniske tjenester.

Nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til femte ledd.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2013.

Forslag 20

I

I lov om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Krav på lønn som er forfalt de siste 12 måneder før frisdagen er likevel, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget over lønnsgarantien. Arbeidstaker kan få dekning for krav som har forfalt tidligere dersom det er tatt rettslige skritt for å få fastslått kravets eksistens.

§ 1 tredje ledd nytt femte punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for feriepenger som er opp-tjent i samme år som frisdagen og det foregående år.

§ 1 tredje ledd nytt sjette punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for krav i samme måned som konkursåpningen og den påfølgende måned. Fristen gjelder fra konkursdato.

§ 1 tredje ledd nytt syvende punktum skal lyde:

Renter inntil frisdagen og inndrivelsesomkostninger som relaterer seg til krav som er berettiget lønnsgaranti etter denne bestemmelses annet til tredje punktum er dekningsberettiget over lønns-garantien.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett skal § 9-3 første ledd nr. 1 annet ledd nytt fjerde punktum lyde:

Når staten har dekket krav på vederlag etter lønns-garantiloven § 1 tredje ledd, tredje og fjerde

punktum, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 21

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og formue gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. Minstefradrag i pensjonsinntekt fra alderspensjon, jf. § 6-31 første ledd bokstav b, gis med 34 prosent av summen av slik inntekt. Minstefradrag i annen pensjonsinntekt, jf. § 6-31 første ledd bokstav b, gis med 26 prosent av summen av slik inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 22

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-20 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 23

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-50 første ledd skal lyde:

Det gis fradrag for pengegave til selskap, stiftelse eller sammenslutning som har sete her i landet eller i en annen EØS-stat og som ikke har erverv til formål og som driver

- a. omsorgs- og helsefremmende arbeid for barn eller ungdom, og for eldre, syke, funksjonshemmede eller andre svakstilte grupper,
b. barne- og ungdomsrettet arbeid innen musikk, teater, litteratur, dans, idrett, friluftsliv o.l.,

- c. religiøs eller annen livssynsrettet virksomhet,
d. virksomhet til vern av menneskerettigheter eller utviklingshjelp,
e. katastrofehjelp og virksomhet til forebygging av ulykker og skader, eller
f. kultur, herunder kulturvern, miljøvern, naturvern eller dyrevern. Departementet kan i forskrift gi nærmere regulering og begrensning av hvilke områder innenfor kulturvern som skal være omfattet.
g. forskning

§ 6-50 femte ledd andre punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 25 000 kroner årlig for fysiske personer og til sammen 100 000 kroner årlig for næringsdrivende.

II

Endringen under I trer i kraft straks fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 24

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 prosent

§ 14-43 første ledd bokstav e skal lyde:

- e. skip, fartøyer, rigger mv. – 20 prosent

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. januar 2013.

Forslag 25

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-12 åttende og niende ledd skal lyde:

(8) Fordel ved arbeidsgiverbetalt kollektivkort beskattes ikke.

(9) Fordel ved arbeidsgiverbetalt treningskort beskattes ikke som opp til en verdi på 6 000 kroner per år.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 26

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 59 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 59 600 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag fra Høyre og Venstre:*Forslag 27*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 4-12 skal lyde:

§ 4-12. Aksje, grunnfondsbevis og andel i verdipapirfond

(1) Børsnotert aksje verdsettes i alminnelighet til 90 prosent av kursverdien 1. januar i ligningsåret.

(2) Ikke-børsnotert aksje verdsettes til 90 prosent av aksjens forholdsmessige andel av aksjeselskapets eller allmennaksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi 1. januar året før ligningsåret fordelt etter pålydende.

(3) Ikke-børsnotert aksje i utenlandske selskap verdsettes til 90 prosent av aksjens antatte salgsværdi 1. januar i ligningsåret. Aksjen skal verdsettes etter annet ledd når skattyteren krever dette og kan sannsynliggjøre selskapets skattemessige formuesverdi.

(4) Departementet kan

e) gi forskrift om beregning av aksjeverdien i annet ledd, og om dokumentasjonskrav etter tredje ledd,

f) fastsette skjema til bruk ved beregningen,

g) ved forskrift bestemme at ikke-børsnoterte aksjer som er undergitt annen kursnotering, verdsettes som bestemt i første ledd,

h) ved forskrift gi bestemmelser om samordning av verdsettelse av ikke-børsnoterte aksjer i utenlandske selskaper mellom forskjellige skattekontorer.

(5) Grunnfondsbevis i sparebank, gjensidig forsikringsselskap, kreditt- og hypotekforening og selveiende finansieringsforetak verdsettes til 90 prosent av kursverdien 1. januar i ligningsåret. Er kursen

ikke notert eller kjent, settes verdien til 90 prosent av den antatte salgsværdi.

(6) Andel i verdipapirfond verdsettes til 90 prosent av andelsverdien 1. januar i ligningsåret.

§ 4-13 første ledd første punktum skal lyde:

For aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som er stiftet året før ligningsåret, settes aksjeverdien til 90 prosent av summen av aksjenes pålydende beløp og overkurs.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag fra Høyre:*Forslag 28*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 43 pst. av summen av slik inntekt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 29

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 14-43 tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt i 2013, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2013.

Forslag 30

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-25 skal lyde:

§ 6-25 Kostnader til forskning og utvikling

Kostnader til forskning og utvikling skal fradragføres etter bestemmelsen i skatteloven § 14-2 annet ledd.

II

Endringen under 1 trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 31

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 16-1 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 32

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Skatteloven § 5-14 første ledd bokstav a andre punktum skal lyde:

Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 15 000 kroner pr. inntektsår.

Skatteloven § 14-3 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Fordel ved ansattes erverv av aksje i arbeidsgiverselskapet til underkurs tas til inntekt i det året den ansatte realiserer aksjen, og settes til verdien av fordelen på tidspunktet for den ansattes erverv av aksjen.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 33

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 8-1 femte ledd første punktum skal lyde:

Ved fastsettelsen av årets positive, alminnelige inntekt fra jord- og hagebruk, herunder biinntekt fra slik virksomhet, gis produsenten et jordbruksfradrag på inntil 65 000 kroner per driftsenhet per år.

§ 8-1 femte ledd tredje punktum skal lyde:

I inntekt over 65 000 kroner gis i tillegg et fradrag på 38 prosent av inntekten opp til samlet fradrag på 173 300 kroner.

§ 8-1 åttende ledd skal lyde:

(8) Fradrag etter § 8-1 femte, sjette eller syvende ledd kan til sammen ikke overskride 173 300 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 34

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 12-11 nytt femte ledd skal lyde:

For enkeltpersonforetak beregnes ikke personinntekt ved realisasjon av alminnelig jord- eller skogbrukseiendom.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med 1. januar 2013.

Forslag 35

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 44 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 44 600 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 36

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregående opplæringa gjøres følgende endring:

§ 13-5 oppheves.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endring:

§ 7-1c oppheves.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. januar 2013.

IV

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i forskrift til opplæringsloven og § 7B-1 i forskrift til privatskoleloven.

Forslag 37

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa gjøres følgende endring:

§ 13-7a, første ledd, endres til

Kommunen skal ha eit tilbod om leksehjelp for elevar på 8.–10. årstrinn eller på 5.–7. årstrinn.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endring:

§ 7-1e, første ledd, endres til

Skolen skal ha eit tilbod om leksehjelp for elevar på 8.–10. årstrinn eller på 5.–7. årstrinn.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. juli 2013.

IV

Stortinget ber regjeringen endre § 1A-1 i forskrift til opplæringsloven og § 2B-1 i forskrift til privatskoleloven slik at leksehjelp for 1.–4. årstrinn trappes ned fra 8 til 4 timer fra 1. januar 2013 og avvikles fra 1. juli 2013, og leksehjelp for 8.–10. årstrinn ev. 5.–7. årstrinn innføres fra 1. juli 2013 med om lag 4 uketimer.

Forslag 38

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 9-5 første ledd skal lyde:

- Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet
- på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
 - fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
 - fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
 - fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrekk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet ledd skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra 1. januar 2013.

Forslag 39

I

I lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill mv.gjøres følgende endringer:

§ 10 første ledd skal lyde:

En andel av innsatsbeløpet til spill som omfattes av denne loven, kan etter beslutning fra den enkelte spiller og etter nærmere regler fastsatt av Kongen fordeles direkte til en enhet som er registrert i frivillighetsregisteret, og som driver aktivitet på lokalt nivå. Innsatsandelene som fordeles av spillere etter foregående punktum, skal ikke regnes som spilleinntekt ved beregningen av selskapets overskudd. Overskuddet fra spillevirksomheten i selskapet og datterselskap fordeles med 51,7 pst. til idrettsformål, 30,3 pst. til kulturformål og 18 pst. til samfunnsnyttige eller humanitære organisasjoner som ikke er tilknyttet Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité. Midlene til idrettsformål og samfunnsnyttige eller humanitære organisasjoner som ikke er tilknyttet Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité fordeles av Kongen. Av midlene til kulturformål fordeles 2/3 av Stortinget og 1/3 av Kongen.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2013.

Forslag fra Kristelig Folkeparti og Venstre:*Forslag 40*

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 49 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 49 600 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 41

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa gjøres følgende endring:

§ 13-5 oppheves.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot gjøres følgende endring:

§ 7-1c oppheves.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. august 2013.

IV

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i forskrift til opplæringsloven og § 7B-1 i forskrift til privatskoleloven.

Forslag 42

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

Ny § 8-34 a skal lyde:

Sykepengedekning ved svangerskapsrelatert sykefravær

Dersom en selvstendig næringsdrivende er syk-meldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, kan den selvstendig næringsdrivende søke om at trygden yter sykepenger fra første sykedag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebisøker mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrukk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet ledd skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

§ 9-16 første ledd skal lyde:

Trygden yter pleiepenger og opplæringspenger etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8, men slik at det til selvstendig næringsdrivende gis ytelse med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet. Bestemmelsene om ventetid i § 8-34 andre ledd, § 8-38 andre ledd og § 8-47 sjettede ledd gjelder likevel ikke.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2013.

Forslag fra Kristelig Folkeparti:

Forslag 43

Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag om å innføre en aktivitetsskatt for finansiell sektor.

Forslag 44

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

Deloverskriften «Fradrag i skatt for pensjonsinntekt» foran § 16-1 skal lyde:

Fradrag i skatt for pensjonsinntekt mv.

Ny § 16-2 skal lyde:

§ 16-2. Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektsskatt og tryg-

deavgift på 3 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år og til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år. Fradrag etter første punktum gis bare dersom skattyter ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 45

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 5-13 skal lyde:

(1) Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil fastsettes til 30 prosent av bilens listepreis som ny, inntil et beløp fastsatt av departementet i forskrift, og 20 prosent av overskytende listepreis. For biler eldre enn 3 år pr. 1. januar i inntektsåret regnes det bare med 75 prosent av bilens listepreis. Vederlag for bruk av arbeidsgivers bil påvirker ikke fordelfastsettelsen. Tilsvarende gjelder når arbeidstaker selv dekker bilkostnader. Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers nullutslippsbil settes til null kroner.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første ledd. Herunder kan det gis forskrift om særregler for biler med særlig omfattende yrkeskjøring.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

I tillegg vil en gjennomføring av forslaget kreve at departementet gjør endringer i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14, herunder en eventuell presisering av hva som regnes som nullutslippsbil.

Forslag 46

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

I

Ny § 16-2 skal lyde:

Fradrag i skatt for forsørgelse av barn

§ 16-2. Barnefradrag

(1) Personlig skattyter gis barnefradrag i inntektsskatt og trygdeavgift for hvert hjemmeverende

barn som ved utløpet av inntektsåret ikke er fylt 19. Fradraget gis med en halvpart hos hver av ektefellene eller samboerne, dersom de ikke er enige om en annen fordeling.

(2) Barnefradraget skal være 5 000 kroner for hvert barn.

(3) Overstiger barnefradraget utlignet skatt og trygdeavgift, skal det overskytende beløpet utbetales kontant.

II

Endringsloven trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 47

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om at arbeidsgiverbetalt treningskort for ansatte fritas for beskatning.

Forslag 48

I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 11 A andre ledd oppheves.

Nåværende § 11 A tredje ledd blir andre ledd.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 11 A gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten etter lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 9 og § 10, anses ervervet av arve- og gavemottaker 1. januar 2013 eller senere.

Forslag 49

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 10-33. Betalingsutsettelse og bortfall av arveavgift ved arv og gave av næringsvirksomhet skal lyde:

(1) Ved arv og gave av eiendeler og rettigheter i enkeltpersonforetak og andel eller aksje i selskap omfattet av arveavgiftsloven § 11 A som oppfyller vilkårene i annet ledd, kan arvingen eller gavemottakeren kreve at betaling av beregnet arveavgift skal utsettes i inntil 10 år etter rådighetservervet. Dersom det ikke inntrer omstendigheter som bringer betalingsutsettelsen til opphør etter bestemmelsen i femte ledd, skal beregnet arveavgift reduseres med en tidel for hvert år som er påløpt etter rådighetservervet.

(2) Bestemmelsen i første ledd gjelder når følgende vilkår er oppfylt:

- Enkeltpersonforetaket eller selskapet må oppfylle kravene som stilles til små foretak etter regnskapsloven § 1-6 i det siste årsregnskap før rådighetsåret; og
- overdrageren eller dennes ektefelle eller samboer (som definert i arveavgiftsloven § 47 A) må umiddelbart før overdragelsen eie direkte eller indirekte minst 25 prosent av aksjene eller andelene i selskapet. Ved avgjørelsen av om dette vilkår er oppfylt, skal man også regne med andeler og aksjer som er eid av overdragers ektefelle eller samboer og arvinger omfattet av arveloven §§ 1 til 3, når disse tidligere var eid av arvelateren eller giveren eller dennes ektefelle eller samboer.

(3) Bestemmelsen i første ledd gjelder for enkeltpersonforetak bare verdier som er knyttet til virksomheten eller virksomhetene i foretaket. Verdien av børsnoterte aksjer, herunder aksjer notert på SMB-listen, derivater og aksjer og andeler omfattet av arveavgiftsloven § 11 A skal ikke regnes som verdier knyttet til virksomhet i enkeltpersonforetak. Ved overføring av aksjer eller andeler som omfattes av arveavgiftsloven § 11 A legges verdien etter arveavgiftsloven § 11 A til grunn.

(4) Hvor arvingen eller gavemottakeren også mottar verdier som ikke faller inn under reglene i første til tredje ledd, skal betalingsutsettelsen gjelde for den del av beregnet arveavgift som etter en forholdsmessig fordeling faller på de nettoverdiene som omfattes av første til tredje ledd. Nettoverdiene som omfattes av reglene i første til tredje ledd, og andre nettoverdiene beregnes ved at arvingens eller gavemottakerens andel av fradrag etter arveavgiftsloven § 15, jf. § 16, som klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra i denne. Fradrag som ikke klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra forholdsmessig etter forholdet mellom bruttoverdiene som faller inn under første til tredje ledd og bruttoverdiene som faller utenfor. Ved overføring av enkeltpersonforetak hvor det drives flere atskilte virksomheter, skal den del av beregnet arveavgift som faller inn under betalingsutsettelsen, fordeles på virksomhetene etter forholdet mellom nettoverdiene knyttet til virksomhetene. Overføres aksjer eller andeler i flere selskaper, skal arveavgiften knyttet til aksjene eller andelene fordeles mellom selskapene forholdsmessig etter nettoverdiene knyttet til aksjene eller andelene.

(5) Betalingsutsettelsen etter denne paragraf opphører, og avgiften, med fradrag for samlet årlig reduksjon av avgiftsbeløpet etter første ledd annet punktum, forfaller til betaling, tre måneder etter at:

- arvingen eller mottakeren dør,

- b) arvingen eller mottakeren gir bort eller realiserer mer enn 50 prosent av de mottatte aksjene, andelen eller enkeltmannsforetaket, eller
- c) virksomheten i selskapet eller enkeltmannsforetaket i det vesentlige opphører.

Realisasjon anses ikke å foreligge i den utstrekning fusjon, fisjon eller annen selskapsomdanning kan gjøres med skattemessig kontinuitet etter reglene i skatteloven og reglene i dette ledd gjelder tilsvarende for de mottatte vederlagsaksjer eller -andeler. Overføres enkeltpersonforetak eller aksjene eller andelene i et selskap ved dødsfall, og en ektefelle eller en arving som selv har rett til betalingsutsettelse etter denne paragraf, overtar ansvaret for avdødes avgiftsgjeld, kan vedkommende ektefelle eller arving overta avdødes rettigheter og plikter etter ordningen.

(6) Avgiftsmyndigheten kan kreve at den avgiftspliktige stiller sikkerhet for avgiften.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. januar 2013 eller senere.

Forslag 50

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-2 skal lyde:

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av sukkerholdige drikkevarer og brus med søtstoff.

(2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke fersk frukt og grønnsaker, legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, sukkerholdige drikkevarer og brus med søtstoff og omsetning av næringsmidler.

Ny § 5-12 skal lyde:

§ 5-12 Fersk frukt og grønnsaker

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av fersk frukt og grønnsaker.

(2) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med fersk frukt og grønnsaker.

II

Endringsloven trer i kraft 1. juli 2013.

Forslag fra Venstre:

Forslag 51

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 45 prosent av summen av slik inntekt.

II

Skatteloven § 6-32 første ledd bokstav b skal lyde:

b. Minstefradrag i pensjonsinntekt, jf. § 6-31 første ledd bokstav b, gis med 28 prosent av summen av slik inntekt.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 52

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 1 800 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 53

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

c. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt vedrørende klima, miljø eller energieffektivisering begrenses til 10 mill. kroner, eller 14 mill. kroner for tilsvarende prosjekt utført av forskningsinstitusjon godkjent av Norges forskningsråd. Prosjektet må være godkjent

av Norges forskningsråd. Samlet fradrag grunnlag etter denne bestemmelse skal ikke overstige 14 mill. kroner i inntektsåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 54

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Ny § 16-2 skal lyde:

§ 16-2 Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift på 6 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år. Fradrag etter første punktum gis bare dersom skattyter ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 55

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 pst.

§ 14-43 tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmidler som inngår i virksomhet som produserer energi som det utstedes elsertifikater for i henhold til elsertifikatloven av 24. juni 2011 nr. 39 § 7 kan, i tillegg til ordinære avskrivninger etter første ledd, kreves avskrevet med inntil 7,5 prosent per år i fire år fra og med det år utgiftene er pådratt.

Skatteloven § 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette

ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 56

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Skatteloven § 5-14 første ledd bokstav a andre punktum skal lyde:

Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 5 000 kroner pr. inntektsår.

Skatteloven § 14-3 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Fordel ved ansattes erverv av aksje i arbeidsgiverselskapet til underkurs tas til inntekt i det året den ansatte realiserer aksjen, og settes til verdien av fordelen på tidspunktet for den ansattes erverv av aksjen.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 57

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 8-1 femte ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

For virksomhet som er registrert i henhold til § 3 i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler gis det for inntekt over 63 500 kroner i tillegg et fradrag på 38 prosent av inntekten opp til et samlet fradrag på 186 400 kroner.

Gjeldende fjerde til åttende punktum blir nytt femte til niende punktum.

§ 8-1 åttende ledd skal lyde:

Frdrag etter § 8-1 femte, sjette eller syvende ledd kan til sammen ikke overskride 186 400 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 58

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-44 første ledd annet punktum skal lyde:

Fradraget er begrenset til den del av beløpet som overstiger 15 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 59

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og formue gjøres følgende endring:

§ 5-12 femte ledd skal lyde:

(5) Fordel ved privat bruk av elektronisk kommunikasjon dekket av arbeidsgiver beregnes etter satser som fastsettes av departementet. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første punktum, samt fastsette skattefrihet for bestemte former for elektronisk kommunikasjon.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 60

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd nytt siste punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes månedskort til kollektivtransport.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 61

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-50 annet ledd ny bokstav f skal lyde:

f) deltakelse i forskningsprosjekter i regi av offentlige utdannings- og forskningsinstitusjoner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 62

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Skatteloven § 4-22 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Skattyter som er under 18 år i inntektsåret, og som har fått engangserstatning for personskade som forvaltes av Overformynderiet, er fritatt for formuesskatt på erstatningsbeløpet så fremt personskaden har ført til minst 50 prosent nedsatt ervervsevne.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 63

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (gjøres følgende endringer:

§ 5-1 annet ledd skal lyde:

Loven §§ 5-3 til 5-11 gjelder i den utstrekning det følger av Stortingets vedtak om merverdiavgift at det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats.

§ 5-2 oppheves.

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

(1) Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.

(2) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med frukt og grønnsaker.

Ny § 6-16 b skal lyde:

§ 6-16 b Økologiske matvarer

(1) Omsetning av økologiske matvarer er fritatt for merverdiavgift.

(2) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med økologiske matvarer.

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7

fjerde ledd, § 3-18, §§ 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16a og § 6-16b.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2013.

Forslag 64

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 2-1 annet ledd oppheves. Nåværende tredje til syvende ledd blir andre til sjetten ledd.

§ 3-8 skal lyde:

Omsetning av tjenester i form av rett til å utøve idrettsaktiviteter er unntatt fra loven. Unntaket omfatter ikke omsetning og utleie av retten til å benytte idrettsutøvere fra andre enn idrettslag mv. hvis idrettstilbud hovedsakelig er basert på ulønnet innsats.

§ 5-11 oppheves.

Ny § 6-16 b skal lyde:

§ 6-16 b Idrettsarrangementer

Omsetning og formidling av tjenester som gir noen rett til å overvære idrettsarrangementer, er fritatt for merverdiavgift.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2013.

Forslag 65

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (gjøres følgende endring:

§ 2-1 første ledd annet punktum skal lyde:

For veldedige og allmenntilrettelagte institusjoner og organisasjoner er beløpsgrensen 500 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2013.

Forslag 66

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For nyetablerte foretak med færre enn fem ansatte skal det ikke betales arbeidsgiveravgift som ellers følger av gjeldende regler og satser i etableringsåret og de to påfølgende årene.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for virksomheter som registreres for første gang 1. januar 2013 eller senere.

Forslag 67

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 23-3 annet ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

- a) pensjon i og utenfor arbeidsforhold, med unntak av avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet og støtte etter lov om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg.

§ 23-3 annet ledd ny nr. 4 skal lyde:

(4) Egen sats for avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for ytelser utbetalt fra og med 1. januar 2013.

Forslag 68

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i

virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykmeldingsdag.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

§ 9-5 første ledd, innledningen, skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra første dag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-16 andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepengegrunnlaget som gjelder ved egen sykdom, men selvstendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. januar 2013.

Forslag 69

I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 pst. av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 70

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-12 første og andre ledd skal lyde:

Når en arbeidstaker, selvstendig næringsdrivende eller frilanser har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 228 dager i de siste tre årene, opphører retten til sykepenger fra trygden. Når andre medlemmer har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 230 dager i de siste tre årene, opphører retten til sykepenger fra trygden. Dersom trygden yter sykepenger i de første 16 kalenderdagene eller to ukene, ytes det sykepenger i opptil 240 dager.

Et medlem som har vært helt arbeidsfør i 26 uker etter at vedkommende sist fikk sykepenger fra trygden, får igjen rett til sykepenger fra trygden i 228, 230 eller 240 sykepengedager. Ved vurderingen av om medlemmet har vært helt arbeidsfør, ses det bort fra perioder der vedkommende har mottatt sykepenger i arbeidsgiverperioden eller fra forsikringen for selvstendig næringsdrivende og frilansere for de første 16 kalenderdagene.

§ 8-55 bokstav f skal lyde (avhengig av hvilket alternativ som velges):

Sykepenger fra trygden ytes i opptil 228, 230 eller 240 sykepengedager uten hensyn til bestemmelsene i § 8-12.

§ 11-13 tredje ledd bokstav c skal lyde (avhengig av hvilket alternativ som velges):

Det kan også gis arbeidsavklaringspenger i inntil seks måneder til medlem som ikke har opparbeidet seg ny rett til sykepenger etter kapittel 8 og som

c) tidligere har mottatt sykepenger etter kapittel 8 i til sammen 228, 230 eller 240 sykepengedager i løpet av de siste tre årene (§ 8-12), og igjen blir arbeidsufør mens vedkommende er i arbeid.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2013.

23. Komiteens tilråding

Komiteen viser til proposisjonen og det som står foran, og rår Stortinget til å gjøre slike

vedtak til lover:

A.

Vedtak til lov

om endring i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering

I

I lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering gjøres følgende endring:

§ 14 første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder private helsevirksomheter som utfører oppgaver på vegne av det offentlige og apotek.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2013.

B.

Vedtak til lov

om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd bokstav a fjerde strekpunkt skal lyde:

– eideomen vert nytta av Forsvaret til forsvarsanlegg, avgrensa leirområde eller militært øvingsområde

§ 5 ny bokstav j og ny bokstav k skal lyde:

j) *Område som er vedteke verna som nasjonalpark eller naturreservat i medhald av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven). Fritaket gjeld også for område verna som nasjonalpark eller naturreservat etter den tidlegare lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern. Fritaket gjeld ikkje bygning med tomt og tomteareal, jamvel om arealet ikkje er utbygd enno.*

k) *Lavproduktiv grunneigedom som staten eig direkte eller indirekte, så langt den tener ålmennt-*

tige føremål. Fritaket gjeld ikkje bygning med tomt og tomteareal, jamvel om arealet ikkje er utbygd enno.

§ 8 A overskriften skal lyde:

§ 8 A. *Allmenne føresegner*

§ 9 siste punktum skal lyde:

Føresegnene i § 8 B-1, andre leden, gjeld på tilsvarende måte.

§ 15 første ledd skal lyde:

Eigedomsskattekontoret fører ei eigedomsskatte-
liste (*hovudliste*) der alle *skattlagde* faste eigedomar i kommunen vert førde opp, og like eins verdet *deira*. I lista skal og stå kva for skattesatsar som er nytta og kor stor den utskrivne skatten for kvar eigedom er. I ei tilleggsliste skal dei eigedomane førast opp som er fritekne for *eigedomsskatt*. *Eigedom med både skattlagd del og friteken del førast med kvar sin respektive del i dei to listene.*

II

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 8 A-1 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Første ledd gjeld ikkje bustader som vert verdsette etter reglane i § 8 C.

Ny § 8 C overskriften skal lyde:

§ 8 C. *Alternativ verdsetjing av bustader*

Ny § 8 C-1 skal lyde:

§ 8 C-1. *Verdsetjing av bustader ved bruk av formuesgrunnlag*

(1) Kommunestyret avgjer om eigedomsskatten for bustader skal byggje på verdet (taksten) som vert sett på eideomen ved likninga året før skatteåret. Skattegrunnlaget for slike bustader skal reknast ut etter reglane i denne paragraf.

(2) Skattegrunnlaget for bustader vert sett til verdet (taksten) etter skatteloven § 4-10 andre ledd multiplisert med 0,67. Prosentdelen som nemnd i skatteloven § 4-10 andre ledd tredje punktum skal likevel vere 100 for primærbustad og sekundærbustad.

(3) Er verdet (taksten) for bustader sett ned ved likninga etter skatteloven § 4-10 første ledd andre eller tredje punktum, utgjer skattegrunnlaget det justerte verdet multiplisert med 2,23 for primærbustad og 1,11 for sekundærbustad.

(4) Skattegrunnlaget som nemnd i andre og tredje ledd skal setjast ned med reduksjonsfaktoren som er nytta ved taksering etter § 8 A-3, jf. § 8 A-2.

(5) *Nærare reglar om utfylling og gjennomføring av denne paragrafen vert fastsett av departementet i forskrift.*

§ 19 annet ledd skal lyde:

For anlegg for produksjon av elektrisk kraft og bustader som vert verdsette etter § 8 C, kan klaga ikkje gjelda det verdet som er sett på eigedomen ved likninga, jf. likningslova § 9-4.

III

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 8 C-1 andre og tredje ledd skal lyde:

(2) Skattegrunnlaget for bustader vert sett til verdet (taksten) etter skatteloven § 4-10 andre ledd multiplisert med 0,8. Prosentdelen som nemnd i skatteloven § 4-10 andre ledd tredje punktum, skal likevel vere 100 for primærbustad og sekundærbustad.

(3) Er verdet (taksten) for bustader sett ned ved likninga etter skatteloven § 4-10 første ledd andre eller tredje punktum, utgjør skattegrunnlaget det justerte verdet multiplisert med 2,67 for primærbustad og 1,33 for sekundærbustad.

IV

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2013.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2014.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2015.

C.

Vedtak til lov

om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjøres følgende endringer:

§ 6-15 annet ledd skal lyde:

(2) Den oppgavepliktige skal legge fram, utlevere eller sende inn regnskapsbøker, bilag, kontrakter, korrespondanse, styre- og revisjonsprotokoller og andre dokumenter som har betydning for kontrollen. *Med dokumenter menes også elektronisk lagrede dokumenter. Pliktene gjelder også elektroniske pro-*

grammer og programsystemer. Når ligningsmyndighetene krever det, skal han eller en fullmektig for ham, være tilstede ved kontrollen og yte nødvendig veiledning og bistand og gi adgang til bedriftslokaler, arkiver mv. Ligningsmyndighetene kan foreta kopiering til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos tredjepart eller hos ligningsmyndighetene.

§ 9-2 nr. 4 nytt siste punktum skal lyde:

Første gang en bolig verdsettes etter lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane § 8 C, er fristen for å klage over avgjørelse som får betydning for eiendomsskatten, seks uker fra skatteseddelen blir mottatt fra kommunen.

II

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjøres følgende endringer:

§ 6-3 nr. 8 skal lyde:

8. *Drosjesentraler skal gi opplysninger fra skiftlappen for løyvehavere som er tilsluttet sentralen.*

Nåværende nr. 8 og nr. 9 blir nr. 9 og ny nr. 10.

§ 6-16 første ledd bokstav c skal lyde:

c. i forskrift bestemme at følgende oppgaver skal leveres i maskinlesbar form: Lønnsoppgaver mv. etter § 6-2, saldo- og renteoppgaver ved årsskifte eller ved oppgjør av konti i løpet av det siste inntektsår etter § 6-4 og § 6-13 nr. 2 d, kontrollopgaver etter § 6-3 nr. 6 til 8, kontrollopgaver fra verdipapirregistre etter § 6-5, livsforsikringspremie, pensjonsforsikringspremie, innskudd etter innskuddspensjonsloven og innskudd i individuell pensjonsavtale (IPA) mv., spare- og fondsinnskudd, tilskudd til forskningsinstitutter mv. og betaling for pass og stell av barn mv. og gaver til selskaper, stiftelser eller sammenslutninger etter § 6-6, utbetalinger mv. fra forsikringsselskaper, banker og forvaltningsselskaper for verdipapirfond etter § 6-7, aksjonæroppgaver etter § 6-11, oppgaver fra Arbeids- og velferdsstatens innkrevingsentral og Statens innkrevingsentral etter § 6-13 nr. 4, fordelingsoppgaver over inntekter, kostnader og formue i boligselskap som omfattes av skatteloven § 7-3, samt tilsvarende fordelingsoppgaver fra boligsameier, jf. skatteloven § 7-11.

III

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft 1. januar 2013.

D.

Vedtak til lov

om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 3-15 annet ledd ny bokstav f skal lyde:

- f) *uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12 og utførelser fra andre ordninger.*

§ 23-3 annet ledd nr. 2 bokstav b skal lyde:

- b) arbeidsavklaringspenger etter folketrygdloven kapittel 11, *uføretrygd etter kapittel 12 og utførelser fra andre ordninger,*

II

Endringene trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

E.

Vedtak til lov

om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 9-14 tolvte ledd annet punktum skal lyde:

Det gis *bare* fradrag i skatt etter dette ledd for skatt til utlandet på del av gevinst på eiendel ved inntak som svarer til differansen mellom utgangsverdien som er lagt til grunn ved gevinstberegningen i utlandet og den skattemessige verdi som er fastsatt ved inntaket til norsk beskatningsområde.

§ 11-20 første ledd bokstav f og ny bokstav g skal lyde:

- f. *statsforetak,*
g. *norskregistrert utenlandsk foretak skattepliktig etter § 2-2 første ledd e.*

§ 12-2 bokstav g skal lyde:

- g) beregnet personinntekt etter §§ 12-10 til 12-13.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 2-38 syvende ledd og nytt åttende ledd skal lyde:

(7) *Første ledd gjelder ikke inntekter og tap på eierandeler og finansielle instrumenter som nevnt i annet ledd, og som forvaltes i kollektivporteføljen og investeringsvalgporteføljen i selskaper mv. som driver forsikringsvirksomhet etter lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv.*

(8) *Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av reglene i tredje, fjerde og syvende ledd.*

§ 6-2 tredje ledd skal lyde:

(3) Skattyter som nevnt i § 2-38 første ledd, gis ikke fradrag for tap på utestående fordring i virksomhet, dersom skyldneren er et selskap som nevnt i § 2-38 annet ledd a og b og selskapene må anses som nærstående. Det samme gjelder for selskap som nevnt i § 10-40, ved fastsettelse av overskudd eller underskudd etter § 10-41. *Første og annet punktum gjelder ikke når skattyters eierandel i skyldner er omfattet av § 2-38 tredje ledd a såfremt fordringens skyldner har vært hjemmehørende i lavskattelend i hele fordringens levetid, eller er omfattet av tredje ledd g. Departementet kan gi forskrift til utfylling, gjennomføring og avgrensning av dette ledd.*

§ 10-2 annet ledd skal lyde:

(2) Det kan ikke kreves fradrag i inntekt som skatlegges etter reglene i petroleumsskatteloven. Det kan ikke kreves fradrag for konsernbidrag til dekning av underskudd i virksomhet som nevnt i petroleumsskatteloven §§ 3 og 5. *Det kan ikke kreves fradrag for konsernbidrag til dekning av underskudd som etter § 14-6 femte ledd ikke kan fremføres til fradrag i senere år.*

§ 10-41 annet ledd annet punktum skal lyde:

§ 2-38 tredje, fjerde, sjette og syvende ledd gjelder tilsvarende.

§ 14-6 nytt femte ledd skal lyde:

(5) *Det gis ikke fradrag i et senere år for underskudd ved virksomhet som nevnt i § 2-39 oppstått i inntektsåret 2012. Første punktum gjelder likevel ikke den delen av underskuddet som skyldes tap på dratt ved realisasjon av formuesobjekt før 15. juni 2012.*

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 9-2 annet ledd skal lyde:

(2) Likestilt med realisasjon er:

- a. stiftelse av varig rettighet i formuesobjekt mot engangsvederlag
- b. overføring av eierandeler og finansielle instrumenter fritatt for skatteplikt etter § 2-38 annet ledd mellom kundeportefølje og selskapsportefølje i selskaper mv. som driver forsikringsvirksomhet etter lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv.

§ 10-36 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Første til tredje ledd gjelder innenfor hver portefølje som nevnt i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. § 9-7.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Ny § 2-39 skal lyde:

§ 2-39 *Fritak for skatteplikt for inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet*

(1) Som skattepliktig inntekt regnes ikke inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet utenfor det geografiske området som er angitt i petroleumsskatteoven § 1.

(2) Det gis ikke fradrag for kostnader og tap som er pådratt for å erverve, sikre eller vedlikeholde inntekt som nevnt i første ledd. For gjeldsrenter gjelder § 6-91 tilsvarende.

(3) Renteinntekter, samt gevinster og tap på valuta og andre finansielle poster, omfattes ikke av første og annet ledd.

§ 4-10 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Prosentandelen er 25 for primærbolig og 50 for sekundærbolig.

§ 6-19 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Fradrag kan enten gis med inntil 3 850 kroner eller med inntil 3 promille av samlet utbetalt lønn.

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 3 850 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt bare for en del av året.

§ 6-32 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteoven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 40 prosent av summen av slik inntekt.

Ny § 6-80 skal lyde:

§ 6-80 *Særfradrag for enslige forsørgere*

Fra og med den måned skattyter mottar utvidet barnetrygd etter barnetrygdloven § 9, gis det et særfradrag i alminnelig inntekt. Mottar skattyter halv utvidet barnetrygd, gis det et halvt særfradrag. Stortinget fastsetter beløpet årlig.

§ 9-3 tredje ledd bokstav a skal lyde:

- a. boligeiendom når eieren har brukt minst halvparten av bygningen – regnet etter utleieverdien – som egen bolig og den øvrige delen har vært utleid til boligformål,

§ 9-3 tredje ledd bokstav b oppheves. Nåværende bokstav c blir bokstav b.

§ 15-4 annet ledd bokstav b oppheves.

§ 15-4 annet ledd skal lyde:

Personfradrag i klasse 2 gis til ektefeller som ligger under ett for begge samlede formue og inntekt.

§ 16-21 første ledd skal lyde:

(1) Fradrag i norsk inntektsskatt etter § 16-20 kan ikke overstige den delen av norsk skatt på samlet skattepliktig inntekt, beregnet før fradraget, som forholdsmessig faller på hver av de to kategoriene utenlandsinntekt:

- a) inntekt ved virksomhet i lavskatteland, jf. § 10-63, og inntekt skattlagt etter reglene i §§ 10-60 til 10-68,
- b) annen utenlandsinntekt.

Fradraget er også begrenset til den inntektsskatten som skattyteren har betalt i kildestaten innenfor hver av inntektskategoriene a og b. Utenlandsk inntektsskatt kan bare komme til fradrag i norsk inntektsskatt.

§ 16-22 skal lyde:

§ 16-22 *Frem- og tilbakeføring av skattefradraget*

(1) Utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved dette årets skatteoppgjør, kan fremføres til fradrag i skatt i de inntil fem påfølgende årene innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd a og b. Skatt betalt i utlandet i et tidligere år fradras i sin helhet før det gis fradrag for skatt betalt i utlandet i et senere år. Fremført fradrag gis etter at det er gitt fradrag for utenlandsk skatt som knytter seg til vedkommende inntektsår. Samlet fradrag for det enkelte år,

innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a og b*, kan ikke overstige det maksimale kreditfradraget for dette året.

(2) Utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved dette årets skatteoppgjør, kan tilbakeføres til fradrag i skatt i foregående år innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a og b*. Samlet fradrag for foregående år, innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a og b*, kan ikke overstige det maksimale kreditfradraget for dette året. Tilbakeføring etter dette ledd er, innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd *a og b*, betinget av at skattyter kan sannsynliggjøre at vedkommende i løpet av de fem påfølgende årene ikke vil bli skattepliktig her i riket for slik inntekt med kilde i utlandet.

V

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 2-3 fjerde ledd skal lyde:

- (4) Person som ikke har skatteplikt etter § 2-1, plikter å svare skatt av pensjon, føderåd, livrente og lignende utbetalinger, *herunder uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12 og uføreytelser fra andre ordninger*, som er skattepliktig inntekt etter § 5-1 første ledd, § 5-40 eller § 5-42 bokstav *b*, når
- utbetalingen skjer fra folketrygden eller fra offentlig tjenestepensjonsordning,
 - mottaker har opptjent pensjonspoeng i folketrygden og utbetalingen skjer på grunnlag av forpliktelse som påhviler person, selskap eller innretning hjemmehørende i riket eller person, selskap eller innretning hjemmehørende i utlandet som er skattepliktig til Norge etter første ledd bokstav *b*, eller
 - utbetalingen skjer for å oppfylle forpliktelse som påhviler annen person, selskap eller innretning på grunnlag av tilskudd mv. som det er gitt fradrag for etter §§ 6-46 og 6-47.

§ 5-42 bokstav *b* skal lyde:

- stønad, omsorgspenger og annen utbetaling fra omsorgs- og trygdeinnretning, herunder arbeidsavklaringspenger etter folketrygdloven kapittel 11, *uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12, uføreytelser fra andre ordninger* og overgangsstønad etter folketrygdloven §§ 15-7, 16-7 og 17-6.

§ 6-32 første ledd bokstav *a* siste punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder for minstefradrag i arbeidsavklaringspenger, *uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12 og uføreytelser fra andre ordninger*.

§ 6-81 oppheves.

§ 12-2 ny bokstav *j* skal lyde:

- uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12 og uføreytelser fra andre ordninger*.

§ 16-1 tredje ledd sjette punktum skal lyde:

I samlet pensjonsinntekt etter dette ledd inngår *ikke ytelser* som nevnt i skatteloven § 17-1 første ledd forut for overgang fra slike ytelser til alderspensjon i løpet av inntektsåret.

§ 17-1 første ledd bokstav *a* oppheves.

Nåværende bokstav *b* til *d* blir bokstav *a* til *c*.

§ 17-2 annet ledd skal lyde:

(2) *Ektefellers inntekt skal likevel fastsettes under ett for ektefeller som får skattebegrensning ved liten skatteevne etter § 17-4, uansett om ektefellene lignes under ett eller særskilt*. Skattnedsettelsen fordeles forholdsmessig på hver ektefelles andel av skatten før nedsettelsen.

VI

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med 8. oktober 2012.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Endringene under V trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

VII

Ved ikrafttredelse av endringene under IV § 2-39 gjelder for inntektsåret 2013 følgende overgangsregel:

Selve innføringen av skattefritaket i § 2-39 medfører ikke at driftsmiddel, eiendel eller forpliktelse anses tatt ut av norsk beskatningsområde etter § 9-14 eller § 14-60.

VIII

Ved ikrafttredelse av endringene under V, opphevingen av § 6-81, gjelder følgende overgangsregel:

Overgangsregel til endringer i skattereglene for uførepensjon

Departementet kan i forskrift gi regler som, for en begrenset periode, reduserer skatteskjerpelsen for enkelte skattytergrupper som mister et halvt særfradrag for uførhet uten at dette kompenseres gjennom økt brutto uføreytelse fra folketrygden.

F.

Vedtak til lov

om endringer i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endring:

§ 5-13 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Departementet kan gi forskrift om boketter-syn og gjennomsyn av virksomhetens arkiver (gjennomføringen av kontroll av arbeidsgivere).

II

Endringsloven trer i kraft straks.

G.

Vedtak til lov

om endringer i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 13-3 første og annet ledd skal lyde:

(1) § 13-2, kapittel 14, §§ 15-1 til 15-9, § 15-10, § 15-14, § 15-11 femte ledd, kapittel 17, kapittel 18, § 19-1, § 19-2, § 20-1 tredje ledd, § 20-2, § 21-2 og § 21-3 gjelder ikke for merverdiavgift som påløper ved innførsel av varer.

(2) Den som ved innførsel av varer er ansvarlig for merverdiavgiften etter § 11-2, skal tollbehandle varene etter reglene i tolloven. Tolloven 12-1, § 12-1a, §§ 12-10 til 12-12, § 12-14, § 13-4 femte ledd og § 16-10 gjelder tilsvarende.

§ 15-11 nytt femte ledd skal lyde:

(5) Departementet kan gi forskrift om boketter-syn og gjennomsyn av virksomhetens arkiver (gjennomføringen av kontroll av avgiftssubjektet).

II

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 2-3 femte ledd skal lyde:

(5) Næringsdrivende og offentlig virksomhet som mot vederlag stiller baneanlegg til disposisjon for

virksomhet som er registrert etter denne loven, kan frivillig registreres. Beløpsgrensene i § 2-1 gjelder tilsvarende.

Nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

§ 3-11 annet ledd bokstav k skal lyde:

k) utleie av fast eiendom og omsetning av rettighet til fast eiendom som er omfattet av en frivillig registrering etter § 2-3 første, annet, tredje og femte ledd

§ 4-8 oppheves.

§ 6-7 oppheves.

§ 6-8 oppheves.

Ny § 16-8 skal lyde:

§ 16-8 *Drosjesentralenes opplysningsplikt*

(1) Drosjesentraler skal gi opplysninger fra skift-lappen for løyvehavere som er tilsluttet sentralen.

(2) Departementet kan gi forskrift om utfylling og gjennomføring av oppgave- og opplysningsplikten etter første ledd. Forskriften kan begrense og frita for oppgaveplikt.

III

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 2-1 syvende ledd skal lyde:

(7) Næringsdrivende som ikke har forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet og som kun omsetter tjenester som nevnt i § 6-28, kan velge om virksomheten skal registreres i Merverdiavgiftsregisteret.

Nåværende syvende ledd blir nytt åttende ledd.

§ 10-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Næringsdrivende i utlandet som kun omsetter tjenester som nevnt i § 6-28, har rett til refusjon av inngående merverdiavgift dersom

- a) de i henhold til § 2-1 syvende ledd ikke er registrert i Merverdiavgiftsregisteret,
- b) merverdiavgiften gjelder anskaffelse av varer og tjenester i merverdiavgiftsområdet eller innførsel av varer til merverdiavgiftsområdet og varene eller tjenestene er til bruk i virksomheten, og
- c) merverdiavgiften hadde vært fradragsberettiget dersom virksomheten var registrert avgiftssubjekt i merverdiavgiftsområdet.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og nytt femte ledd.

IV

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringene under II og III trer i kraft 1. januar 2013.

V

For endringene under III gjelder følgende overgangsregel:

Næringsdrivende uten forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet og som kun har hatt omsetning som omfattes av § 6-28, har rett til refusjon av inngående merverdiavgift for 2010, 2011 og 2012 dersom

- a) vilkårene i § 10-1 tredje ledd er oppfylt,
- b) søknad ble framsatt innen søknadsfristen og
- c) den næringsdrivende ikke har vært registrert i Merverdiavgiftsregisteret.

H.

Vedtak til lov

om endringer i lov 22. juni 2012 nr. 44 om endringer i eideomsskattelova

I

I lov 22. juni 2012 nr. 44 om endringer i eideomsskattelova gjøres følgende endringer:

§ 8 B-2 fjerde ledd skal lyde:

(4) Ved kommunefordeling av eideomsskattegrunnlaget for kraftanlegg med kraftstasjonar med installert effekt under 1.000 kW sett i drift pr. 1. januar 2000, gjeld reglane i § 8 B-3 første leden første og andre punktum tilsvarande.

§ 8 B-3 første og andre ledd skal lyde:

(1) Kommunefordeling av grunnlaget for eideomsskatt for kraftanlegg sett i drift etter 1. januar 2000, skal byggje på plasseringa av slike særskilte driftsmiddel i kraftanlegget som nemnt i § 8 B-2 første leden pr. 1. januar i likningsåret. Kommunefordelinga av skattegrunnlaget skal skje i same høve som kostpris for dei særskilte driftsmiddel i kraftanlegget som ligg i den einskilde kommune, har til samla kostpris for alle særskilte driftsmiddel i kraftanlegget. Har slike kraftanlegg kraftstasjonar med installert effekt over 1.000 kW som ligg nedanfor eldre reguleringsanlegg, skal det takast omsyn til reguleringsanlegget med tilhøyrande driftsmiddel med dei verdiar som nemnt i § 8 B-2 første og andre leden.

(2) Kostpris for investeringar i særskilte driftsmiddel som nemnt i § 8 B-2 første leden i seinare inntektsår enn det året då kraftanlegget vart sett i drift, skal nyttast som grunnlag for korrigering av den kommunefordeling som vert fastsett etter første leden.

§ 8 B-4 første ledd skal lyde:

Kommunar som får tildelt ein andel av eideomsskattegrunnlag for kraftanlegg etter reglane i §§ 8 B-2 og 8 B-3 skal leggje denne andel til grunn ved utskriving av eideomsskatt på kraftanlegget.

§ 17 tredje ledd andre punktum skal lyde:

Har feilen samanheng med at eigaren har brote plikta til å gje opplysningar eller medverke til synfaring etter § 31, kan utskrivinga likevel rettast innan 3 år frå utgangen av skatteåret.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2013.

Oslo, i finanskomiteen, den 20. november 2012

Torgeir Micaelsen

leder

Dag Ole Teigen

ordfører

Vedlegg**Brev fra Finansdepartementet v/statsråden til Stortingets presidentskap,
datert 2. november 2012****Korrigerings av feil i Prop. 1 LS (2012–2013) Skatter, avgifter og toll 2013**

Prop. 1 LS (2012–2013) inneholder noen feil som det bes tatt hensyn til i arbeidet med finanskomiteens innstilling.

Side 24:

Fotnote 2 i tabell 1.4 er plassert feil. Fotnoten står til kap. 5509 post 70. Den skal stå til raden over, dvs. kap. 5508 post 70.

Side 176:

Det står: «Videre foreslår Regjeringen at tollsatsen for oster som hører under varenumrene 04.06.9098 og 04.06.9099 i tollforskriften endres fra

27,15 kroner per kg til en verditollsats på 277 pst.». Det korrekte er: «Videre foreslår Regjeringen at tollsatsen for oster som hører under varenumrene 04.06.9091 og 04.06.9099 i tolltariffen endres fra 27,15 kroner per kg til en verditollsats på 277 pst.»

Side 235:

Det er en feil i forslaget til endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning 6-15 annet ledd siste punktum. Det er her skrevet «skattyter» som bør endres til «tredjepart», slik at den korrekte ordlyden blir:

«Ligningsmyndighetene kan foreta kopiering til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos tredjepart eller hos ligningsmyndighetene.»

